in folio

Camaquan 18

Junho 1862

Jo Estevão

96. 3.60

3.60 - 0 =

2.60

1557.

42 . 1 $30

$ 0 . 0

Estevão Antonio Rodrigues

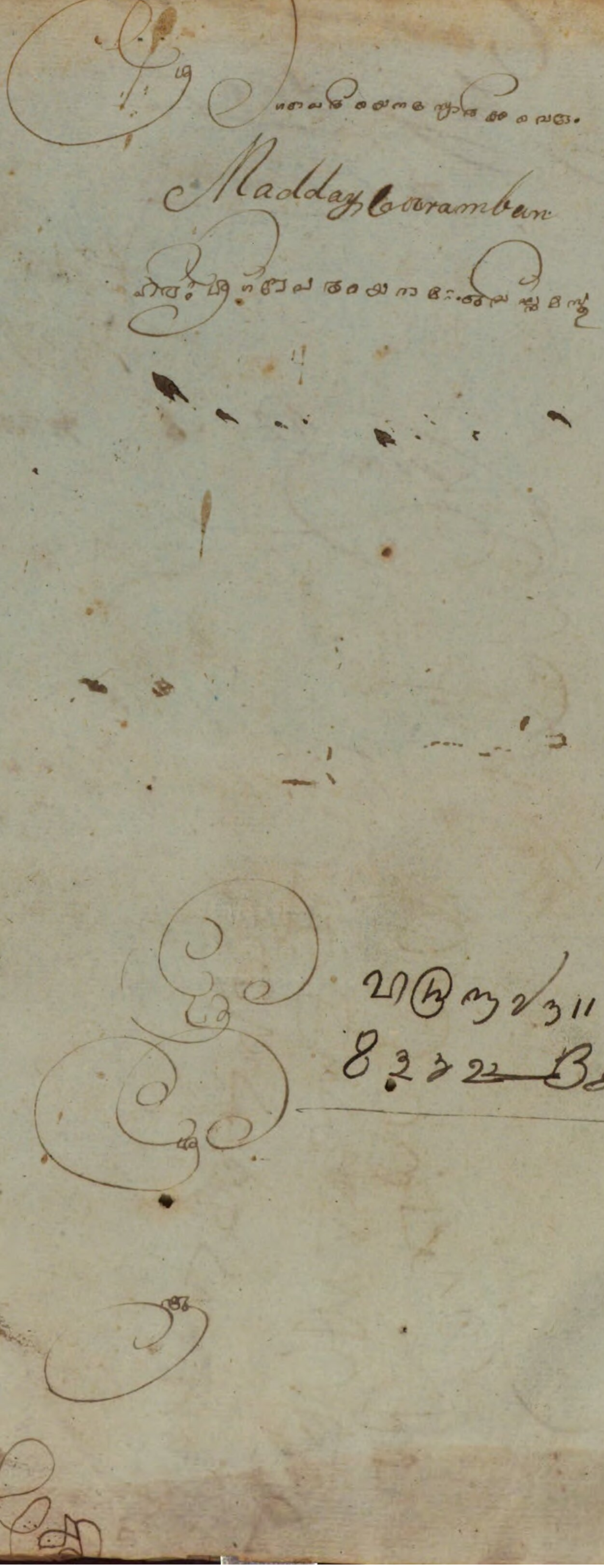

GRAMMAR

OF THE

MALABAR LANGUAGE,

BY

ROBERT DRUMMOND,

OF THE

Honorable Eaft-India Company's

BOMBAY

MEDICAL ESTABLISHMENT.

Bombay:

PRINTED AT THE COURIER PRINTING OFFICE,

1799.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

TO THE

Hon'ble JONATHAN DUNCAN,

Whose strenuous and unwearied exertions, in opposition to political prejudices and the mutual rancor of contending religious sects; equally intolerant in matters of faith and impatient of all legal restraint, have eminently contributed to the establishment of an enlightened system of jurisprudence in the province of Malabar, whereby the happiness of the people has been promoted, a state of the most atrocious licentiousness supplanted, and the permanent interests of an important appendage to the British Empire secured, the following work is humbly inscribed by

ROBERT DRUMMOND.

Bombay,
16th DECEMBER, 1799.

PREFACE.

THE addition of territory acquired by the Honourable East India Company at the peace of Seringapatam in March 1792, by the ceſſion of that part of the late Sultaun's poſſeſſions which lies on the Weſtern ſide of the Sukhien or Ghaut Mountains, and extending from the Cavai River to Chetwa, ſince denominated the Province of Malabar, forms a new Era in the annals of the Preſidency of Bombay. The theatre of its adminiſtration is extended over a conſiderable tract of territory parcelled out into a number of diſtricts, of which each had its local chief previous to Hyder Ally Khan's conqueſt of the country in 1766. One of the firſt acts of the Hon'ble Company's Government was the re-eſtabliſhment of theſe native Chieftains in their ancient family abodes; all of whom, at the commencement of the war before the laſt with Tippoo Sultaun, were either in a ſtate of exile in the Travencore Country, or exiſting on the precarious means which occaſional excurſions from the impenetrable receſſes of ſome parts of the country, afforded to them and their adherents.

The Rajas, Chief Nayrs, and other principal landholders, were from thence forward charged, on certain conditions, with the collection of the revenues of their reſpective diſtricts on account of the Hon'ble Company; of which a liberal portion was alloted for their ſubſiſtence, as well as that of their families, and of their temples. To guard againſt the acts of oppreſſion and extortion to which the rapacity of theſe local agents might expoſe the bulk of the inhabitants, it was found neceſſary to ſtation a certain number of the Hon'ble Company's covenanted Servants in the diſtricts, for the purpoſe of controling them in the exerciſe of their authority, ſo far as to prevent the huſbandman from being deprived of that proportion of the fruits of his labour to which he was, under the new ſyſtem, entitled.

The Collection of the cuſtoms, the ſuperintendency of the mint, and the adminiſtration of juſtice, devolved excluſively and ſolely to the Company's ſervants, excepting in trials of a criminal nature which are conducted by a native judge; whoſe proceedings, altho' not under the control

of

of the Britiſh magiſtrate, are nevertheleſs ſubject to his remarks and animadverſion, in caſes where the native judge ſhall have deviated from the regulations laid down for his guidance. As an additional ſecurity to the lives of the people, his proceedings, which are held in the language of the country, are translated into Engliſh and tranſmitted in that form to the Chief Judge of the Province, for the execution of which office Commiſſioners have been appointed ſince May 1796, who confirm, mitigate, commute or annul the ſentence, without having, in any caſe, the power to enhance it; or forward the trial to the Hon'ble the Governor in Council for the final determination of Government, according as the particular deſcription of the caſe may, on reference to the Regulations, be found to require.

In fulfilling theſe important duties, in which the cauſe of humanity and the Company's intereſts, as well as thoſe of individuals, are alike concerned, a proficiency in the language of Malabar is neceſſary to give full ſcope to the judicious and humane regulations framed for the adminiſtration of that Province, which ſecure to the various deſcriptions of the natives, their own reſpective laws, in all caſes both Civil and Criminal, to a more extenſive degree than the ſubſiſting publiſhed Codes in other parts of our Indian territories. It was however ſoon found that our deficiency in this reſpect was but ill ſupplied by the interpreters which it was, at firſt, neceſſary to employ in the inceſſant intercourſe between the Officers of Government, and the people of whoſe privileges and properties they were the guardians. This medium occaſioned conſiderable unavoidable delay in all caſes; and was often, in other reſpects, very unſatisfactory.

Many Gentlemen, both of the Civil and Military eſtabliſhment, accordingly applied themſelves to the ſtudy of the language, and ſeveral have made great progreſs. Five of theſe Gentlemen, Mr. *Hay Clephane* of the Civil ſervice, Lieutenants *Joſeph Watſon* and *Hugh Stacey Osborne*, Mr. *James Wilſon* Surgeon, and Mr. *John William Wye* Aſſiſtant Surgeon, on the Bombay eſtabliſhment, are ſufficiently maſters of the language; and if the majority have not attained ſuch a degree of perfection as is to be wiſhed, it may be, in ſtrict juſtice, imputed leſs to their want of zeal, than to the cloſe application which the diſcharge of their current duties requires of them, and which leaves them little time for ſtudy. The ſupervenient diſadvantage which all ſtudents have hitherto experienced, from the want of any introductory treatiſe on the ſtructure of the language, has alſo not only retarded the progreſs of thoſe who have engaged in this purſuit, but has appeared to many ſo inſuperable an obſtacle, as to deter them from the attempt.

Having, by ſurmounting theſe difficulties, acquired a ſufficient knowledge of the language to excite a deſire of improvement, I was happy in the opportunity of paying a viſit to the Right Reverend *Luis*, the

titular

PREFACE.

titular Biſhop of *Uzula*, preſiding over the Carmelite miſſion at Verapoly, in the vicinity of Cochin, in the month of April 1796, with whom I reſided during the whole of the Monſoon, or rainy ſeaſon, of that year. His long reſidence in that country, and the very high degree of reſpect in which he is deſervedly conſidered by all claſſes of the natives, as well as Europeans, has enabled him to accumulate a fund of knowledge and learning in the Malabar language, which could not be eaſily attained in any other ſituation or circumſtances.

The worthy Prelate's original object was the ſupport and propagation of the Chriſtian faith according to the tenets of the Church of Rome; but being entirely exempt from bigotry or prejudice of any kind, he, with a generoſity equal to his hoſpitality, ſubmited to me all his ſtore of manuſcripts, with an injunction to render them as ſubſervient as poſſible to the end of diffuſing a knowledge of the Malabar tongue, among the Hon'ble Company's repreſentatives in their newly acquired poſſeſſions; whereby, he added, in the genuine ſpirit of philanthropy, the happineſs and permanent intereſts of a numerous race of people who had been hitherto enſlaved, would be more effectually ſecured to them under the mild and equitable inſtitutes of a Chriſtian Government.

Aſſiſted by the inſtructions of my reverend hoſt I proſecuted my favorite ſtudy, and formed the reſolution of devoting my labors to the benefit of the public. Theſe however would have been materially interrupted, if not entirely ſuſpended, by ſubſequent ill health, if Mr. *Thomas Maurice Keate*, a Gentleman on the Civil eſtabliſhment of Malabar, whoſe good offices claim my gratitude, while his virtues and talents attract my eſteem and admiration, had not contributed his aſsiſtance in tranſlating the manuſcript, which was originally digeſted in the Latin tongue, in the ſame order in which the following Engliſh verſion is now preſented. Mr. Keate, to a liberal European education, has alſo added, during his ſhort ſtay in Malabar, no inconſiderable ſtock of the learning of that country; and I think I may without arrogance predict that, as this ſtudy is now become the principal purſuit of nearly all the Company's ſervants in Malabar, the buſineſs of that fine province will in a ſhort time be conducted in the language of the natives, with great eaſe to the Gentlemen ſerving there, and dignity to their honorable employers.

I am authorized to draw this inference from the progreſſive ſtate of peace, good order, and deference for the Officers of Government, which had become conſpicuous, beyond all former example, for ſome time previous to my quitting the province in November laſt. My experience lately in the Office of Malabar tranſlator to the Commissioners, contraſted with what paſſed under my obſervation, when acting in the ſame capacity under the Committee of Government, during the turbulent period of 1797, may I hope juſtify this remark on theſe unerring ſymptoms

PREFACE.

toms of ſubordination to the laws, and its concomitant ſecurity to perſons and property, produced in the ſhort ſpace of ſeven years, among a tumultuous race of Mohometans and Hindoos, bigots in religion and rivals in power, who had, for half a century before, ſpurned the one and diſregarded the other, with equal contumacy and wantonneſs.

Being compelled by bad health to relinquiſh, for the preſent, my profeſſional duties in this country I intended to commit the following ſheets to the preſs in England. On my late arrival in Bombay, however, I had the ſatisfaction to find a font of types, in the Malabar character, executed in an unexceptionable manner by Bheramjee Jeejebhoy, a Parſee inhabitant of this place, the ingenious artiſt who, without any other help or information than what he gleaned from Chambers's Dictionary of Arts and Sciences, ſucceeded in completing a font of Guzzeratty types a few years ago; and has, on this occaſion, again diſplayed his genius in a manner equally new and uſeful to ſociety in general, and to Government in particular, of which the ſubſequent work is a ſufficient teſtimony; and I preſume an apology for ſubjoining the following ſpecimen of his performance in the Guzzerat type is unneceſſary, altho' it has no connection with the preſent ſubject, further than to place, in a more conſpicuous point of view, the merits of the founder who has offered to the inhabitants of this part of India, the native claſs in particular, an eaſy and unexpected means of inſtruction.

ક	ખ	ગ	ઘ	ન	ચ	છ	જ	ઝ	ન	ટ	ઠ	ડ	ઢ	ણ
ka	kha	ga	gha	na	cha	chha	ja	jha	na	ta	tha	da	dha	na
ત	થ	દ	ધ	ન	પ	ફ	બ	ભ	મ	ય	ર	લ	વ	શ
ta	tha	da	dha	na	pa	fa	ba	bha	ma	aa	ra	la	va	ſha
ખ	સ	હ												
kha	sa	ha												

I now commit theſe Malabar rudiments to the public eye; and if they ſhall prove of ſufficient uſe to the learner to qualify him for diſcovering their imperfections, I ſhall think my time has been well employed. Their chief merit is the novelty of the attempt. I do not preſume to claim any other; nor do I advance any pretenſions to the talents which may be, hereafter, ſucceſsfully exerted in the improvement of this eſſay. I am not inſenſible to the teſtimonies of approbation which a few friends have bestowed on it; but altho' my deference for their judgment, and my confidence in their ſincerity, will not, in juſtice to them, allow me to think my labour altogether loſt, I hope I may, without offence, be permitted, in ſympathy with my own feelings, to aſcribe to their partiality all the favor it may meet with.

ROBERT DRUMMOND.

Bombay,
16th DECEMBER, 1799.

CONTENTS,

ALPHABET.

Page.

CHAPTER 1st,—Of the Vowels and Consonants. - - 3

——— 2d,—Shewing the radical consonants with the vowels joined, and forming the first natural or simple syllables. - - - - - - - - 8

——— 3d,—Of double and triple compound consonants in five *Classes*. - - - - - 11

——— 4th,—Another order of letters whereby the Malabars make another form of double Consonants, 13

Numerical marks. - - - - - - - 15

Lecture First.

Of the declension of substantives. - - - - 19

Lecture Second.

Of the gender and formation of the nouns, and of the adjective: 29

Lecture Third.

Of Pronouns. - - - - - - - 38

Lecture Fourth.

Of Verbs and their conjugation. - - - - - 46

Lecture Fifth.

Of the conjugation of Verbs. - - - - - 49

Lecture Sixth.

Of Causal or effective verbs. - - - - 71

Lecture Seventh.

Of Verbs passive. - - - - - 75

Lecture Eighth.

Of the Verb personal. - - - - - 76

Lecture Ninth.

Of imperfect and anomalous verbs. - - - 80

Lecture Tenth.

Of verbs of elegance. - - - - - 85

Lecture Eleventh.

Of the other parts of speech. - - - - - 88

Lecture Twelfth.

On the orthography. - - - - - - - 123

Lecture Thirteenth.

Of the principal Seasons of the year, and of life; the signs of teh Zodiac, the month, days of the week, and Planets, - 127

ALPHABET.

CHAPTER I.

THE Malabar language, as well as the Samſcradam or Sanſcrit, has fifty one Letters; ſixteen of which are vowels, the other thirty five are conſonants. The vocal letters are written in the following manner.

Character or figure.	*Name,*	*Power or Sound.*
അ	a	a ſhort
ആ	aá	á long
ഇ	i	i ſhort
ഈ	ii	i long
ഉ	u	u ſhort
ഊ	uú	ú long
ഋ	iru	ru ſhort
ൠ	iruu	rú long
ഌ	ilu	lu ſhort
ൡ	iluu	lú long
എ	e	é Engliſh ai
ഏ	ei	ei Diphtong
ഒ	o	o Diſtinct
ഓ	ow	ow as in own
ം	am	a & m
ഃ	ah	ah final aſpirate

Theſe

Theſe are the ſixteen vowels, which may be called Initials, being only uſed by the Malabars under their preſent full ſhapes in the beginning of words, ſupplying their place with marks hereafter to be explained; and now in their alphabetical order are ſhewn the thirty five ſimple, or radical conſonants following.

Figure,	*Name, and power*
ക	ka
ഖ	kha
ഗ	ga
ഘ	ngha
ങ	nga
ച	cha
ഛ	ccha
ജ	ja
ഝ	inja
ഞ	nya
ട	da
ഠ	ta
ഡ	da
ഢ	nda
ണ	na
ത	ta
ഥ	itta
ദ	da

Figure,	*Name, and power*
ധ	dha
ന	na
പ	pa
ഫ	ippa
ബ	ba
ഭ	bha
മ	ma
യ	ya
ര	ra
ല	la
വ	va
ശ	ſha
ഷ	iſha
സ	ſa
ഹ	ha
ള	la
ക്ഷ	kſha

Malabar conſonants, as well ſimple as double, have the power of forming a ſyllable of themſelves, thus ന ല ക nalalda, good; മ ല a hill; whence it appears that, to pronounce the ſhort *a*, nothing is required to be added to the conſonant.

The

The long *a* is expreſſed by adding to the conſonant this figure ◌ா, which is called தீர்க்கம் dirgham; thus from ப, made பா pa, comes பாவி *pavi* a ſinner; and from அ, comes அா má or அாகாவ *madava*, ſignifying the mother.

This mark ◌ி which is called *vaḷḷi* வள்ளி, drawn over a conſonant, ſupplies the ſound of the ſhort *i*, whence from ல *la*, rendered into லி *li*, you have லிங்கம் lingam, ſex; or with the antecedent name of the Heathen God ſhiva சிவலிங்கம் *ſhiva lingam*, from ப *ba* changed into பி bi, is made பிம்பம் *bimbam* an Idol, Image, or ſtatue, and it is only neceſſary to make the ſame curved ſtroke with a circle in the forepart, thus to ◌ீ, expreſs the long vowel ஈ *i*, as from அ, changed into ஆ, with the addition of ன *n*, is written the monoſyllable ஆன் *min*, fiſh.

In writing however the ſhort *u*, and long vowel *u* there are various modes which may be reduced to the following rules.

To the conſonants க *k*, and ர *r*, are added theſe marks ◌ு and ◌ூ, thus from க made கு ku, and கூ *ku*, comes கும்பம் *kumbham* aquarius, and கூன் *kun* a hump; from ர made ரு *ru* comes ருத்ரன் *Rudren* a name for Viſhnu, and from ரூ *ru* long comes ரூபம் *rubam*, an Image, or picture. It may be as well however to draw the ſign of the *u* long from the left to the right, thus ◌ூ added to ர, as in ஆரூடி aruli *Cheyadu*, the Raja ordered.

The

The *u* ſhort and *u* long, are expreſſed at the end of ஸ ஜ க ப ஶ ஹ by adding to theſe conſonants the marks ு and ூ reſpectively; inſtance ஸ *ga* made ஸு *gu*, and ஸூ *gù*,

ஶ	icha	ஶு	ichu	ஶூ	ichú
ஜ	ja	ஜு	ju	ஜூ	jú
க	ta	கு	tu	கூ	tú
ப	bha	பு	bhu	பூ	bhú
ஶ	ſha	ஶு	ſhu	ஶூ	ſhú
ஹ	ha	ஹு	hu	ஹூ	hú

The letters ன *na*, and ண *na*, and their compounds, ன்ன and ண்ண *nna* take the figures of ſhort and long *u* in this way னு *nu*, ன்னு nu, ணு *nu*, ணூ *nú*.

னு ன்னு ணு ணூ

Theſe two marks for ſhort and long *u* viz. ு ூ are joined to the bottom of the remaining conſonants;

Thus ல *la* makes லு *lu*, லூ *lú* ச *cha* சு *chu* சூ *chú* ப *pa* பு *pú* பூ *pu* and ſo on the reſt, as may be ſeen under the next head of conſonants compound, or joined with vowels.

Theſe figures ு and ூ, drawn down from the right, with a gentle curvature returning from the left, expreſs the vowels ு and ூ *iru*, and *iru* ſhort, and long, as from ஸ *sa*, comes ஸு *ſiru* ஸூ *ſiru*.

ம	ma	மு	miru,	மூ	mirú
க	ka	கு	kiru,	கூ	kirú

ſum.

Sometimes, however, the letter க *ka* expreſſes the *ru* ſhort; in this manner, கு *kru*, whence குவ *kruva*, mercy; குி *krumi* a worm; குஷ்ண *kruſhna* an Incarnate of Viſhnu. Let it be obſerved that the ſound of the *i* is ſcarcely in ſpeech before this character which is generally pronounced *ra* ſhort. The vowels ൠ *ilu*, and ൡ ilu follow the conſonant entire as ചൠ, *chilu* ചൡ chilu; But ſeldom occur in Malabar writings.

They expreſs the vowel ി e by this mark ൈ, which is called പുള്ളി *pulli*, and is always, placed before the conſonant thus from ക *ka* is, കൈ ke, as കൈരളക *keryaka* Eaſt, മ *ma* മൈ me, and മൈഘം *megam* a cloud, and this mark or *pulli* is doubled before a conſonant in place of the diphthong ൈ ി, thus ൈ ൈ placed before മ *ma* makes മൈമ *mei* the body. ക *ka* കൈക *kei* or *kai* the hand.

They ſignify ൊ *o* by putting the conſonant between theſe two figures ൈ and ാ, thus from മ *ma*, comes മൊ *mo*, മൊാ *molla* the boſoms, and മൊാള *mola* a bamboo, and മൊാളക *molaga*, pepper.

They figure the Diphthong ൌ *ow* by theſe two marks ൈ and ൗ placing the conſonant between them, ſo പ *pa*, becomes പൌ pow, പൌരുഷം *powruſham* pride, Pompoſity. The ſingle addition of ൗ however, not unfrequently expreſſes the Diphthong added to a conſonant thus സ *sa*, സൗ *sow*, സൗഖ്യം *ſawkhyam* happineſs, comfort.

ംമ & or ംമം *am* is added to conſonants entire as രാമം ramam ലോദം lodam.

The aſpirate vow ംമഃ is expreſſed by placing the two circles, which are called വിസർഗ്ഗം *viſarggam*, at the end of whatever conſonant.

CHAPTER II.

CHAPTER II.

Shewing the radical conſonants with the vowels joined, and forming the first natural, or ſimple ſyllables

க கா கி கீ கு கூ து தூ கெ கை கொ கௌ கம் கஃ

ka, ka, ki, ki, ku, ku, kru, kru, kilu, kilu, ka, kei, ko, kow, kam, ka.

வ வா வி வீ வு வூ வ்ரு வ்ரூ வ்லு வ்லூ வெ வை வொ வௌ வம் வஃ

ஹ ஹா ஹி ஹீ ஹு ஹூ ஹ்ரு ஹ்ரூ ஹ்லு ஹ்லூ ஹெ ஹை ஹொ ஹௌ ஹம் ஹஃ

ஷ ஷா ஷி ஷீ ஷு ஷூ ஷ்ரு ஷ்ரூ ஷ்லு ஷ்லூ ஷெ ஷை ஷொ ஷௌ ஷம் ஷஃ

ங ஙா ஙி ஙீ ஙு ஙூ ஙு ஙூ ஙெ ஙை ஙொ ஙௌ ஙம் ஙஃ

ச சா சி சீ சு சூ ச்ரு ச்ரூ ச்லு ச்லூ செ சை சொ சௌ சம் சஃ

ஜ ஜா ஜி ஜீ ஜு ஜூ ஜ்ரு ஜ்ரூ ஜ்லு ஜ்லூ ஜெ ஜை ஜொ ஜௌ ஜம் ஜஃ

ஸ ஸா ஸி ஸீ ஸு ஸூ ஸ்ரு ஸ்ரூ ஸ்லு ஸ்லூ ஸெ ஸை ஸொ ஸௌ ஸம் ஸஃ

ஞ ஞா ஞி ஞீ ஞு ஞூ ஞு ஞூ ஞெ ஞை ஞொ ஞௌ ஞம் ஞஃ

ட டா டி டீ டு டூ ட்ரு ட்ரூ ட்லு ட்லூ டெ டை டொ டௌ டம் டஃ

ం ం ం

ല ല്യ ല്വ ല്വ്യ ലു ലൂ ലൃ ലൄ ലണ ലണ്ട ലെ ലൈ ലൊ ലോ ലം ലഃ
വ വ്യ വ്വ വ്വ്യ വു വൂ വൃ വൄ വണ വണ്ട വെ വൈ വൊ വോ വം വഃ
ശ ശ്യ ശ്വ ശ്വ്യ ശു ശൂ ശൃ ശൄ ശണ ശണ്ട ശെ ശൈ ശൊ ശോ ശം ശഃ
ഷ ഷ്യ ഷ്വ ഷ്വ്യ ഷു ഷൂ ഷൃ ഷൄ ഷണ ഷണ്ട ഷെ ഷൈ ഷൊ ഷോ ഷം ഷഃ
സ സ്യ സ്വ സ്വ്യ സു സൂ സൃ സൄ സണ സണ്ട സെ സൈ സൊ സോ സം സഃ
ഹ ഹ്യ ഹ്വ ഹ്വ്യ ഹു ഹൂ ഹൃ ഹൄ ഹണ ഹണ്ട ഹെ ഹൈ ഹൊ ഹോ ഹം ഹഃ
ക ക്യ ക്വ ക്വ്യ കു കൂ കൃ കൄ കണ കണ്ട കെ കൈ കൊ കോ കം കഃ
ക്ഷ ക്ഷ്യ ക്ഷ്വ ക്ഷ്വ്യ ക്ഷു ക്ഷൂ ക്ഷൃ ക്ഷൄ ക്ഷണ ക്ഷണ്ട ക്ഷെ ക്ഷൈ ക്ഷൊ ക്ഷോ ക്ഷം ക്ഷഃ

CHAPTER III.

CHAPTER III.

Of double and triple compound Conſonants.

After thus demonſtrating the radical letters, and plain ſyllables thc Malabars teach the further characters compoſed of two, or three conſonants, which they term പൂർണ്ണാക്ഷരം *Purnakſharam*, and as they exhibit them in five claſses they are ſo divided here.

CLASS FIRST.

Contains the conſonants to which is coupled this figure ു brought from the tail of the letter, and under it to the left, and carried back beyond its right whence it commenced; the pronounciation reſembles the *iota* of the Greeks, but the Engliſh conſonantal *y* ſounds it very well, making a light inspiration on, and gently expreſſing the preceding letter.

തു വു രു ഴു ങു ഷു ഞു ഡു ഭു ടു
ഥു ഫു ഖു ണു ധു ഹു ചു യു ഢു പു ഴു
ഋു ഠു കു ഝു ഢു ഛു ഫു ശു ഞു ഋ
ങ കു. i. e. *kya*, and ſo forth.

This form of compounds ſeldom occurs in the beginning of words, but in the middle, or end, E. G. ൎസത്യം *ſatyam*, കല്യാണം *kalyanam*, മൎത്യം *murtyam*, Truth, marriage, Death.

To theſe letters may be added the figures which diſtinguiſh the vowels, in this manner തൃ kya, തൄ kyo, തെ kye, &c.

CLASS

CLASS SECOND.

In this claſs are enumerated the conſonants to which *ra* is added, and which is done by this figure ◡ drawn from the right to the left of thc conſonant, which is then deprived of the vocal ſound that it bears in its radical, or ſimple ſhape, thus க *ka* is rendered கு *kra*, and ſo on, as under.

கு ஙு சு ஜு ஞு டு ணு து நு பு மு
யு ரு லு வு ழு ளு று னு ஸு ஹு ஷு
ஸு ஃ க்கு ங்கு ஙு ச்சு ஞ்சு ஜு ட்டு ண்டு து ந்து பு ம்பு
யு ர்று ல்று வ்று ழ்று ள்று ற்று ன்று ஸ்று ஹ்று ஷ்று

All theſe may have the figures denoting the vowels tied to them, as in கி *kriya* ſacrifice, குரூ *krurin* a cruel-man.

CLASS THIRD

Embraces thoſe conſonanrs to which this letter, ல *la*, is ſubjoined, as க்ல *kla* &c.

క్ల ఙ్ల చ్ల ఞ్ల ట్ల ణ్ల త్ల న్ల ప్ల మ్ల య్ల
వ్ల శ్ల ష్ల స్ల హ్ల ళ్ల ఱ్ల క్లు క్లూ క్లృ క్లౄ క్లె క్లే క్లై క్లొ క్లో క్లౌ
ప్లు ప్లూ ప్లృ ప్లౄ ప్లె ప్లే ప్లై ప్లొ ప్లో ప్లౌ మ్లు

Theſe letters are alſo united with vowels, as ప్లా *pla*, ప్లి *pli*, ప్లు *plu*.

CLASS FOURTH.

This exhibits thoſe conſonants which carry on their back the figure ◡, being a contraction of the letter ವ *va* and to be

be brought out as we pronounee *wa*, the firſt ſyllable in water, ſo കു *kwa* &c.

കു ഖു ഗു ഘു ങു ചു ഛു ജു ഝു ഞു ടു ഠു ഡു ഢു ണു തു ഥു ദു ധു നു പു ഫു ബു ഭു മു യു രു ലു വു ശു ഷു സു ഹു ളു ഴു റു

CLASS FIFTH.

The laſt claſs of Compound conſonants is marked by this ſlight ſtroke, which has the ſound of *r* before the conſonant, over which it is affixed, as in ൎക്കം *tarkam*, Diſputation.

ൎക് ൎപ് ൎമ് ൎഴ് ൎങ് ൎച് ൎഛ് ൎജ് ൎഝ് ൎഞ് ൎത് ൎട് ൎണ് ൎഭ് ൎയ് ൎഫ് ൎക ൎമ ൎത ൎയ ൎസ് ൎപ ൎഫ ൎബ ൎഭ ൎട ൎഡ ൎയ ൎല ൎവ ൎശ ൎഷ ൎസ ൎഹ ൎള ൎക്ക

To theſe may be joined; or added all the figures of the vowels that are neceſsary in ſpeech.

CHAPTER IV.

Here follow the fifth order of letters where the Malabars make another form of double conſonants, and, in this table, theſe are exhibited with the five ſhort natural vowels *a e i o u*, in their native order.

	a	*i*	*u*	*e*	*o*
kka	ക്ക	ക്കി	ക്കു	ൈക്ക	ൈക്കൗ
nka	ങ്ക	ങ്കി	ങ്കു	ൈങ്ക	ൈങ്കൗ
nga	ങ്ങ	ങ്ങി	ങ്ങു	ൈങ്ങ	ൈങ്ങൗ

cha

ccha	ച്ഛ	ച്ഛാ	ച്ഛു	ച്ഛെ	ച്ഛേ
njja	ഞ്ജ	ഞ്ജാ	ഞ്ജു	ഞ്ജെ	ഞ്ജേ
nnya	ങ്ഞ	ങ്ഞാ	ങ്ഞു	ങ്ഞെ	ങ്ഞേ
tta	ട്ട	ട്ടാ	ട്ടു	ട്ടെ	ട്ടേ
nda	ണ്ഡ	ണ്ഡാ	ണ്ഡു	ണ്ഡെ	ണ്ഡേ
nna	ണ്ണ	ണ്ണാ	ണ്ണു	ണ്ണെ	ണ്ണേ
tta	ന്ത	ന്താ	ന്തു	ന്തെ	ന്തേ
nta	ന്റ	ന്റാ	ന്റു	ന്റെ	ന്റേ
nna	ന്ന	ന്നാ	ന്നു	ന്നെ	ന്നേ
ppa	പ്പ	പ്പാ	പ്പു	പ്പെ	പ്പേ
mpa	മ്പ	മ്പാ	മ്പു	മ്പെ	മ്പേ
mma	മ്മ	മ്മാ	മ്മു	മ്മെ	മ്മേ
iya	യ്യ	യ്യാ	യ്യു	യ്യെ	യ്യേ
tta	റ്റ	റ്റാ	റ്റു	റ്റെ	റ്റേ
nta	ൻറ	ൻറാ	ൻറു	ൻറെ	ൻറേ
lla	ല്ല	ല്ലാ	ല്ലു	ല്ലെ	ല്ലേ
uva	ൎവ	ൎവാ	ൎവു	ൎവെ	ൎവേ
ſſha	ഷ്ഷ	ഷ്ഷാ	ഷ്ഷു	ഷ്ഷെ	ഷ്ഷേ
ſhta	ഷ്ട	ഷ്ടാ	ഷ്ടു	ഷ്ടെ	ഷ്ടേ
ſſa	സ്സ	സ്സാ	സ്സു	സ്സെ	സ്സേ
hha	ഹ്ഹ	ഹ്ഹാ	ഹ്ഹു	ഹ്ഹെ	ഹ്ഹേ
lla	ള്ള	ള്ളാ	ള്ളു	ള്ളെ	ള്ളേ
kſhma	ക്ഷ്മ	ക്ഷ്മാ	ക്ഷ്മു	ക്ഷ്മെ	ക്ഷ്മേ

For the pronounciation of the above examples; ſee the orthography at the end of the Grammar, as well as for the following

lowing five finals.

ൻ ൽ ർ ൾ ൿ

Which can only be attained with experience in converſation, as may be ſaid, of the letters ്യ *rya* (the *y* ſcarcely ſounded), and ് *ra*, which are much in uſe, tho' left out of the Malabar alphabet.

With a knowledge of the preceding examples, the various other connections may be readily underſtood, and this ſcience is called by the teachers അക്ഷരഎഴുത്ത് *akſharaketta*, or compling, and tying of letters as ക്തി *kti* ഗ്നി *gni*, ക്ഷ്മി *kſhmi* in ശക്തി *ſhakti*, അഗ്നി *agni*, and ലക്ഷ്മി *Lakſhmi* ſignifying Strength, Fire and *Lakſhmi* the Goddeſs of corn which will ſerve for example, and സ്ത്രീ *ſtri* a woman to which may be added ſome hnndreds, yea thounſands more.

TABLE OF NUMERAL MARKS.

Figure,	*Name*	*Pronounce,*	*N.*
൧	ഒന്ന	Onna	1
൨	രണ്ട	Randa	2
൩	മൂന്ന	Muna	3
൪	നാല	Nala	4
൫	അഞ്ച	Anja	5
൬	ആറ	Aṙa	6
൭	ഏഴ	Era	7
൮	എട്ട	Eta	8

Figure,	*Name,*	*Pronounce,*	*N.*
൯	ഒമ്പക	Onbada	9
൰	പത്ത	Patta	10
൰ ൯	പതിനൊന്ന്	Padinonna	11
൰ ര	പന്തരണ്ട	Pandaranda	12
൰ ന	പതിമൂന്ന്	Padimuna	13
൰ ല	പതിനാല	padinala	14
൰ ങ	പതിനഞ്ച്	Padinanja	15
൰ റ	പതിനാറ	Padinara	16
൰ ഴ	പതിനേഴ	Padinera	17
൰ ട	പതിനെട്ട	Padineta	18
൰ ൯ക	പത്തൊമ്പക	Patt,onbada	16
൱	ഇരിവക	Irivada	20
൱ ൯	ഇരിവത്തൊന്ന്	Irivattonna	21
൱ ര	ഇരിവത്തരണ്ട	Irivattaranda	22
൱ ന	ഇരിവത്തമൂന്ന്	Irivattamuna	23
൱ ല	ഇരിവത്തനാല	Irivattanala	24
൱ ങ	ഇരിവത്തഞ്ച്	Irivattanja	25
൱ റ	ഇരിവത്തറ	Irivattara	26
൱ ഴ	ഇരിവത്തേഴ	Irivattera	27
൱ ട	ഇരിവത്തെട്ട	Irivatteta	28
൱ ൯ക	ഇരിവത്തൊമ്പക	Irivattonbada	29
൲	മുപ്പക	Muppada	30
൴	നാല്പക	Nalpada	40
൵	അമ്പക	Anbada	50

Figure,	*Name,*	*Pronounce,*	*N.*
൯	ഞുവക	Aravadr	60
൱	ഏഴുവക	Eluavda	70
൲	എണ്ടക	Enbada	80
൳	തൊണ്ണൂറ	Tonnura	90
൴	നൂറ	Nura	100
൵	നൂറ്റൊരുവട	Nutoruvada	110
൶	ഇരുനൂറ	Irunura	209
൷	മുന്നൂറ	Munura	300
൸	നാനൂറ	Nanura	400
൹	അഞ്ഞൂറ	Anyura	500
ൺ	ഞാനൂറ	Aranura	600
ൻ	ഏഴുനൂറ	Elanura	700
ർ	എണ്ണൂറ	Eunura	800
ൽ	തൊള്ളൂറായിരം	Tolluiram	900
ൾ	ഐയിരം	Airam	1000
ൿ	ഒരായിരം	Orairam	1000
ൿ ൾ	പതിനായിരം	Padinairam	10,000
ൿ ൾ	ഇരുപതിനായിരം	Irivadinairam	20,000
ൾ ൾ	നൂറായിരം	Nuraıram	100,000
ൿ ൾ ൾ	പത്തനൂറായിരം	PattaNurairam	1000,000
ൿ ൾ ൾ	ഇരുപതനൂറായിരം	IrivadaNurairam	2000,000
ൾ ൾ ൾ	നൂറ്റാനൂറായിരം	NuraNurairam	10,000,000
ൿ	ലക്ഷം	Lakshum,aLack	100,000
ൿ ൾ	പത്തലക്ഷം	Pattalakshum, 10lacks	10,00,000

നൂറലക്ഷത്തിനൊരുകൊടി *Nura Lakſhatiua ora kody*, For a hundred Lacks there is a kody or, - - 10,000,000

To make the ordinal numbers it is only neceſſary to add ം *am*, for the maſculine, and feminine (or when adjectively placed before Subſtantives to the conſonants terminating with a vocal ſound) and ാകം for the neuter, or in an adverbial ſenſe, as more fully explained in the 4 th ſection of Lecture 2. d, thus, maſc. ഒന്നാം *onam*, Feme. ഒന്നാം ഒന്നാമത *onnamata* the firſt, but when the numeral terminates in ം *m*, as in ആയിരം *airum* a thouſand, the final ം *m* is changed into ത്ത *tt* and ാം *am* added; thus ആയിരം ത്തൊന്നാം, ാമത *airattam*, *amatta* the thouſandth.

LECTURE

LECTURE FIRST,

OF THE DECLENSION OF SUBSTANTIVES.

All nouns ſubſtantive in the Malabar language may be referred to two forms of declenſion; to the firſt of which belong all nouns ending in *a* ſhort, or in ക, or ള, in ല, in ള, or in ഴ; that is, in al, el, il, ol, ul; or an, en, in, on, un, or in ar, er, ir, &c.

To the ſecond belong all nouns in *a* long, or in *i*.

Nouns of the first declension in *a* short, (that is in any letter which I call a vocal consonant) form the genitive by changing *a* into *i* and adding thereto ന്റെ; the dative by adding ക്ക; the accusative ത്തെ and the vocative by changing *a* into *e*; the firſt ablative (of which this language has four) by adding ക to the termination of the nominative already changed in the oblique caſe into *i*; this ablative ſignifies *in*; to make the ſecond ത്തുടെ is added, which anſwers to our ſign of the ablative *with*; the third ends in ത്തുക having the power of, by, or through the means of; the laſt ablative is formed by adding the particle നിന്നു to the firſt, thus ഇൽനിന്നു and means, from or out of.–ex. gr.

Singular,	*Plural.*
Nom. വില്ല a bow.	Nom. വില്ലുകൾ
Gen. വില്ലിന്റെ	Gen. വില്ലുകളുടെ
Dat. വില്ലിന	Dat. വില്ലുകൾക്ക

Acc.

Singular,	*Plural.*
Acc. വില്ലൈ	Acc. വില്ലുകളെ
Voc. വില്ലേ	Voc. the ſame
1ſt abl. വില്ലാൽ	1ſt abl. വില്ലുകളിനാൽ
2d. വില്ലിനൈയിട	2d. വില്ലുകളെയിട
3d. വില്ലിനാലാക	3d. വില്ലുകളാലാക
4th. വില്ലിനാൽനിന്നു	4th. വില്ലുകളിനാൽനിന്നു

The caſes of the plural number are formed by changing the final *a* of the ſingular, into *u* ſhort; and adding കൾ as the above example ſheweth.

Such is always the form of the plural in words ſignifying irrational objects; but the names of reaſonable beings reject the *a*, or final letter, adding inſtead thereof the termination ക in the nominative plural, or കുടുമ്പർ. Ex. gr. കർത്താവ a Lord makes കർത്താക്കൾ or കർത്താക്കുടുമ്പർ; Gen. കർത്താക്കളുടെ. കർത്താക്കുടുമ്പരുടെ. In the ſame manner are declined the following words രാജാവ a King, പിതാവ a Father, മാതാവ Mother, ഭ്രാതാവ a Brother; and ſome other words derived from the Sanſcrit.

To the ſame form of declenſion are referred all nouns ending in ട or ം, with this partial difference that, in the oblique caſe, they double this letter in the ſingular into ട്ട or ന്ന except in the vocative. For inſtance വീട a houſe, makes in the genitive വീട്ടിൻറെ, and not വീടിൻറെ. ആറ; a River is not written ആറിൻറെ in the genitive, but ആറ്റിൻറെ;

the

the face കൃകർ gen. കൃകർറൈരൂർ; പയർ a Bean; കയർ rope, ഞ്ഞ a ſheep, and others in the ſame manner which make the vocative like വില്ലു, except വീട, which makes വീടെ and ഞ്ഞൈർ. In the plural theſe nouns are declined preciſely like വില്ലുകൾ as before cited, thus വീടുകൾ houſes; Gen. വീടുകളുടെ; ഞ്ഞൈർകൾ Rivers &c.

We proceed to nouns ending in al, el, il, ol, ul. Theſe all change the final ൽ or ൾ into ലി or ളി reſpectively, and are then declined as in the former Examples വില്ലു &c. Thus ഞ്ഞാൾ a perſon, in the gen. ഞ്ഞാളിറൈരൂർ; കാൽ the Foot gen; കാലിറൈരൂർ. വിരൽ the Finger, വിരലിറൈരൂർ. എച്ചിൽ the refuſe of a meal, എച്ചിലിറൈരൂർ. കാൽകാൽ key, കാൽകാലിറൈരൂർ. പൊരുൾ Expoſition, പൊരുളിറൈരൂർ.

In the plural ൽ is changed into ല്കൾ and ൾ into ള്കൾ, and the caſes are formed as in വില്ലുകൾ; thus ഞ്ഞാളുകൾ perſons, ഞ്ഞാളുകളുടെ; കാലുകൾ feet, gen. കാലുകളുടെ.

The following are exceptions from the general rule പൈയൻ a boy, ഞ്ഞൻ a male, പെണ്ണ് a female, കിടാവ് a young man, പുണ്ണ്യം ſanctity, ഭാഗ്യം bleſſedneſs, ഗ്രഹം a planet, നക്ഷത്രം a ſtar, മേഘം a cloud, and others which do not make പൈയകൾ but പൈയങ്കൾ, and in like manner the reſt.

But the two following nouns മകൾ a Daughter, and മരുമകൾ a Niece are declined in the ſingular number like വില്ലുകൾ; thus മകൾ gen മകളുടെ; dat മകൾക്ക; മരുമകൾ

a Niece, gen ಮಗಳಕೂಡೆ; dat ಮಗಳಿಗೆ; in the plural they end in ಿಗಳು, as ಕುಶ್ರೂಷಿಗಳು and other nouns ending in wa ವ or va.

We come now to nouns ending in ಳ which belong to the first declenfion, but fince they differ from each other, according to the preceding vowel, whether an, en, in, on, un, be the termination, they require to be feparately confidered.

Nouns then ending with *an* are declined in the fingular like ವಿಲ್ಲು; with this difference that they retain the final *an*, and add thereto ೆ in this manner ೌಳ್; thus ಕಾಮಧೇನು a God or King, does not make the genitive ಕಾಮಧೇನುವಿನೌಳ್, but ಕಾಮಧೇನೌಳ್; in the dative ಳು is changed into ವು as ಕಾಮಧೇನುವು; in the acc. and voc. into ವಂ making ಕಾಮಧೇನುವಂ; in the ablatives ಳು is changed into ವಿನಿಂ.ವಂ ದಿಂ.ವಿನಿಂ and ವಿನಿಂವಿಲ್ಲಿ, thus ಕಾಮಧೇನುವಿನಿಂ. ಕಾಮಧೇನುವಂದಿಂ. ಕಾಮಧೇನುವಿನಿಂವಿಲ್ಲಿ. and others in the fame manner.

But the plural of thefe nouns is commonly made by adding to the final letter the particle ಕ್ಕಳು, and is varied as in ಪುತ್ರಳು fons, in a fubfequent example, gen, ಪುತ್ರರುಗಳ; thus from ದೈವಾಂಶಳು a demon, comes in the gen. ದೈವಾಂಶಿಕರುಗಳ; dat. ದೈವಾಂಶಿಕಕ್ಕೆ, from ಕಟ್ಟಳು a Goldfmith is formed ಕಟ್ಟಿಗರುಗಳ.

Sometimes however, tho' not frequently, thefe nouns change

change ൻ into ർ in the plural, thus ആടിയൻ a team, makes ആടിയർ. ആടിയരെ. ആടിയരിൽ and ſo on like പുരുഷൻ; but obſerve കുന്നിമൻ is the only word of this termination which makes in the plural, either കുന്നിമർ, or കുന്നിമകൾ, like what has been before obſerved of നമ്മുടെ, കാൽക്കൽ.

Nouns ending in *en* are declined like the former example കുന്നിമൻ, that is by adding in the genitive ൻറെ in the dative ന &c. thus പുരുഷൻ a ſon, gen. പുരുഷൻറെ. dat. പുരുഷന, acc. പുരുഷനെ, voc. പുരുഷ, 1ſt abt. പുരുഷനാൽ, 2d, പുരുഷനോടു, 3d, പുരുഷനിൽ, 4th, പുരുഷനാകുന്നു, thus are all nouns ending in *en* declined in the ſingular.

Obſerve that theſe nouns uſually form the voc. by changing ൻ into *a* long ാ as പുരുഷാ, o ſon, നായൻ a lord or chief നായാ, അപ്പൻ a father, അപ്പാ o father.

Except മകൻ a ſon, and മരുമകൻ a nephew, which make the vocative മകനേ and മരുമകനേ; other exceptions are തേൻ honey, and ſome other names of irrational things, which change ൻ into ൽ, and are declined like വെള്ളം thus തേനിൻറെ of honey, dat. തേനിന. പേൻ a louſe makes പേനിൻറെ, dat. പേനിന &c. They have however no plural; which is indeed the caſe with almoſt all irrationals, in which the ſingular is uſed for the plural.

Nouns of this termination form the plural by adding കൾ

to

to the final ൻ, or by changing this latter into ൽ, as was above noticed in ſpeaking of nouns in *an*, thus പുരുൻ or പുരുന്മാർ ſons, പുരുന്മാരെ or പുരുന്മാരിടമെ of ſons, പുരുക്കൾ or പുരുന്മാരിക്കു to ſons, പുരുനെ or പുരുന്മാരിനെ in the acc. and voc. പുരുന്മാർ or പുരുന്മാരിന്മാർ, പുരുനെയു or പുരുന്മാരിനെയു. പുരുന്മാരാൽ or പുരുന്മാരിന്മാരാൽ. പുരുന്മാരിൽനിന്നു or പുരുന്മാരിന്മാരിൽനിന്നു in the ablatives reſpectively.

There are however ſome nouns which I ſhould rather have ർമാർ than ർ, as from അനിയൻ, a kinſman, it is not proper to ſay in the plural അനിയർ, but അനിയന്മാർ, മൂത്തൻ, മൂത്തന്മാർ ſenior brothers, but theſe refinements can only be learnt from practice.

The following are exceptions from the general Rule; കിടാവു a boy, which makes കിടാങ്ങൾ and is declined, like ഞാകുഴങ്ങൾ hereafter to be cited, മകൻ a ſon, and മരുമകൻ a Nephew, make the plural മക്കൾ, and മരുമക്കൾ and are declined like വസ്തുക്കൾ, and other nouns in *u* which will be hereafter explained.

Nouns ending in ിൽ change the final ൽ into ൻ and are declined like വില്ലു; thus മീൻ fiſh makes മീനെ. കീൽ food കീനെ.

Nouns in *on* are declined like thoſe in *an*, by making the genitive to end in ോന്റെ, and changing the dative into ോട, as

കൊറ്റം Excommunication, കൊറ്റമാക്കുക. ശൊൽമോൻ Salomon ശൊൽമോൻ &c.

Nouns ending in *un* are declined like വില്ലു changing ു into ി; for example കൂനു a humpback കൂനിക്കുക. കുന്നു a Pillar കുന്നിക്കുക.

Except നാട്ടുകാരു a female relation which makes നാട്ടുകാരുക, and in the plural നാട്ടുകാരുകൾ.

But nouns in ൽ or ൾ change the final ൽ into ൻ, and ൾ or ൾ into ൺ, and are declined precisely as വില്ലു; as വെൽ a root വെന്നിക്കുക. കീൾ, inferior, below, കീഴിക്കുക. പുകൾ Praiſe പുകഴ്ത്തുക or more commonly പുകൾത്തുക.

It remains to ſpeak of nouns ending in *u*, and in *o*; the firſt are declined with this ſlight variation like വില്ലു namely, they add വു after the final *u* in the oblique caſe, except in the vocative in which വെ is added as വസ്തു a thing, വസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു. വസ്തുവിനു, വസ്തുവിനെ, voc. വസ്തുവെ, abl. വസ്തുവിൽ, വസ്തുവിനെക്കാട്ടിലും, വസ്തുവിനാൽ, വസ്തുവിൽനിന്നു; In the ſame manner വെറുപ്പു a friend, വെറുപ്പുവിനെക്കുറിച്ചു, ശത്രു an Enemy, ശത്രുവിനെക്കുറിച്ചു, ജന്തു a beaſt, ജന്തുവിനെക്കുറിച്ചു, പ്രഭു a Prince, പ്രഭുവിനെക്കുറിച്ചു, ഹേതു a cauſe, ഹേതുവിനെക്കുറിച്ചു, theſe are alſo declined in the plural like വില്ലുകൾ, only that they double ക into ക്ക thus പ്രഭുക്കൾ Princes, പ്രഭുക്കളുടെ; വസ്തുക്കൾ things, വസ്തുക്കളുടെ.

Nouns which end in ം *m* are declined in the ſingular like വില്ലു but change the final ം into ങ്ക, or rather ങ്കു, except

in

in the vocative, in which the ſign ൈ is added as in വില as follows, ആകാശം, heaven, gen. ആകാശത്തിൻറെ, Dat. ആകാശത്തിനു, acc. ആകാശത്തിനെ or ആകാശമേ, voc. ആകാശത്തിങ്കൽ abl. ആകാശത്തിങ്കൽനിന്നു, 2d ആകാശത്തിനിന്നു, 3d ആകാശത്തോടു, 4th ആകാശത്തിങ്കൽനിന്നു.

It may be remarked that theſe nouns may end in all their caſes in ത thus, gen. ആകാശത, Dat. ആകാശത, acc. ആകാശത, 1ſt abla. ആകാശത, 2d ആകാശത 3d ആകാശതോടു, 4th ആകാശതിങ്കൽനിന്നു.

Secondy obſerve that this ſort of nouns as well as ſome others of this declenſion, beſides the termination ിൻറെ may end in ിലെ, or ിന്റെ, or in ുടെ; Ex. gr. ആകാശം gen. ആകാശത്തിൻറെ, or ആകാശത്തിലെ, or ആകാശത്തിന്റെ, or ആകാശതോടു, the laſt is ſeldom uſed by the Malabars except in poetry; But in conformity with this rule it is a good expreſſion to ſay വീട്ടിലെവസ്തു houſe affairs, നാട്ടിലെരാജാവു the king of a country.

Thirdly that nouns ending in ം have alſo in the ſingular number another dative, by adding to the ablative in ിങ്കൽ the particle ക, as from ആകാശത്തിങ്കൽ in heaven, Dat. ആകാശത്തിങ്കലെക to heaven; നാട്ടിങ്കലെക to the kingdom; This mode of ſpeech is little uſed in common diſcourſe; it is better to add the ſyllable കക to the indeclinable noun in ത, as ആകാശതെകക. നാട്ടിതെകക.

Fourthly obſerve that theſe nouns in ം have alſo a different form

form of the ablative, by adding to the indeclinable noun the terminations following உைகாசு, or ிங்காசு; thus �ஞ ாயாதுைகாசு, or ஞ ாயாசிங்காசு at, or in heaven, ூ மிிங்காசு at, or on Earth; to this form of the ablative is ſometimes added the particle ிறு, as ஞ ாயாசிகாசுிறு from heaven, ராஜ்யசிங்காசுிறு from the kingdom. Sometimes indeed the ablative is formed by adding only சு to the indeclinable noun, thus ஞ ாயாசுகாசு in heaven, கவ்யலசுகாசு in a coat, மரசுகாசு in a tree. This mode may alſo be applied to nouns ending in *a* ſhort, and even to ſome few others; thus கழசு the neck, may make கழசுசு, as கசு the foot, கசுகாசு, or more uſually கக்காசு வ்யகிசு, a door வ்யகிக்காசு.

Nouns of the ſecond declenſion alſo in ி often follow this rule, as வதிி a church வதிிகாசு: ிரி a bed chamber ிரிகாசு.

But we proceed to ſpeak of nouns of the 2d declenſion: theſe end, as before obſerved, in ஞ or in ி; the firſt generally drops the *a* or changes it into *e*, adding ைட for the genitive, and க for the Dative. E. g. மலை, a Hill, gen. மலைட, dat. மலைக, acc. மலை, or மலைஞ, voc. மலை, abl. மலைிசு, 2d மலைஸ்யட, 3d மலைஸ்யாசு, 4th மலை ிசுறு; ſo alſo பட war, gen. படைட. கம a ſtory க்ை மைட; they may alſo end in ஸ்ைட, ſo that it is indifferently ſaid கலைட or கலைஸ்ைட of the head; and படைஸ்ைட of war.

But

But the words ஔவை a matron, or lady (applied to muſſulman women) ஈன்றாள் a mother (applied to Hindu women) and some others like these, or compounded of them, make in the genitive ஆர்; thus ஔவையார், or ஔவைமார்; ஈன்றாள் ளார் or ஈன்றாளார்.

These nouns are declined in the plural like வில்லுகள் ; the long *a* of the ſingular is not written, or expreſsed, but lightly accented ; thus it is written மலைகள் mountains, மலைகளை. படைகள். படைகளை, where the புள்ளி or sign ், which gives the power of *a* long, is dropped.

Exceptions to this rule are ஔவை, & ஈன்றாள், and some other nouns ſignifying rational beings which take மார் in the plural, like those of the firſt declenſion which have been noticed ; thus ஔவைமார் and ஈன்றாண்மார்

Nouns in ை it ſhould have been obſerved, inſtead of கள், in the plural, have ரை, and are declined like வில்லுகள், altering the termination to ரை.

It remains only to treat of nouns ending in ஐ or ஆய்; theſe add அை in the genitive; without the additional *i*, in this manner ஆை, but in the, dative they add to the final ஐ the particle க, thus ஸ்ரீ a woman, genitive. ஸ்ரீயை, dat ஸ்ரீக்க, acc. ஸ்ரீயை,or ஸ்ரீயையை, voc. ஸ்ரீயே. abl. ஸ்ரீயால், &c. பதி the church; genitive. பதியை; dat. பதிக்க. தீ fire, abl. தீயால் &c.

There are however different forms of the genitive by adding

ding, to the termination ്ക, only െ, as സ്ത്രീെ of a woman, പക്ഷിെ, or ുെ, as സ്ത്രീുെ, പക്ഷിുെ, and from പുലി a tyger, is formed with equal propriety പുലിുെ.പുലിെ, or പുലിയുെ.

Theſe nouns are declined in the plural like വില്ലുകൾ, by adding to the final ു of the ſingular ുകൾ or കൾ. But if they be the names of rational creatures they may be declined with the particle മാർ, like ുമാർമാർ; thus സഖി a friend makes സഖികൾ and സഖിമാർ; and ചെട്ടി a merchant, or trader ചെട്ടികൾ or ചെട്ടിമാർ.

But remember the particle മാർ is very rarely uſed, and indeed only in ſome ſanſcrit words. It is always better to ſay കൾ, thus പടയാളി a ſoldier, makes പടയാളികൾ, and not പടയാളിമാർ.

LECTURE SECOND,

Of the Gender, and formation of the nouns, and of the adjective.

SECTION 1ſt.

Of certain adjectives which require to be placed after the ſubſtantive.

As this ſort of adjectives ſtand ſingly exceptions to a general rule, let us begin with them. They correſpond with our expreſſions all, every, and are as follow; ഓരോ or ഓരോന്നും, and ഒക്കുവും or ഒക്കുവവും which ſerve for both maſculine

and

and feminine genders, and എല്ലാം for the neuter. They are declined in form following; nom. ഒക്ക gen. ഒക്കുടെ, or ഒക്കുടെയുടെ, dat. ഒക്കുക്ക, or ഒക്കുക്കും, acc. and voc. ഒക്ക, or ഒക്കുള്ള abl. ഒക്കയിൽനിന്നു or ഒക്കയിലും, 2d ഒക്കയോടു or ഒക്കയോടുകൂടെ, 3d ഒക്കയാൽ or ഒക്കയാലും, 4th ഒക്കയിൽനിന്നു.

Obſerve that nouns placed before this word may be declined, or not; Ex. gr. മനുഷ്യരൊക്കുടെയുള്ള of all men, സകലക്രിസ്ത്യാനികളുടെയുള്ള to all Chriſtians, സ്ത്രീകളിൽഒക്കയിലും in all women. Nom. എല്ലാരും, or എല്ലാവരും, or എല്ലാവരെയുള്ള, all. Gen. എല്ലാരുടെയുള്ള, or എല്ലാവരുടെയുള്ള of all. Dat. എല്ലാർക്കും, or എല്ലാവർക്കും to all. Acc. and Voc. like the nom. Abl. എല്ലാരിലും, or എല്ലാവരിലും in all 2d എല്ലാരോടും, or എല്ലാവരോടും, 3d എല്ലാരാലും, or എല്ലാവരാലും, 4th എല്ലാരിലുംനിന്നു, or എല്ലാവരിലുംനിന്നു from all.

The latter of theſe expreſſions is the beſt.

Theſe words ſerve only for the maſculine and feminine genders മനുഷ്യരൊക്കയെല്ലാരും, or എല്ലാവരെയുള്ള all men, സകലപണ്ഡിതരായിട്ടുള്ളവർക്കും to all learned, സകലപണ്ഡിതരുടെയുള്ള of all women.

Nouns placed before this adjective may be ſometimes tho' ſeldom declined, and not in all caſes, as intimated before.

In the ſame manner the two following words are placed after nouns ſubſtantive in the nominative only, or perhaps in

in any other viz. case ഒരുപ്പം, and ഒരുപ്പെടുപ്പം all, മനുഷ്യരിലുപ്പം all mankind.

But with neuter nouns the Malabarians uſe the following word എല്ലാം, which is thus declined, nom. എല്ലാം all. Gen. എല്ലാറിന്റെയും, or എല്ലാറിന്റെയുടെ, Dat. എല്ലാറിന്നു, or എല്ലാറിനും; accus. എല്ലാം, or എല്ലാറിനെ, or എല്ലാറിനെയും; abl. എല്ലാറിനാൽ, or എല്ലാറിലും, or എല്ലായിടത്തും in all, 2d എല്ലാറിനാടു, or എല്ലാറിനെയാടും with all, 3d എല്ലാറിനാൽ or എല്ലാറിനെയാൽ by, or through all, 4th എല്ലാറിന്നു, or എല്ലാറിലുംനിന്നു from all; നെല്ലുഎല്ലാം all the rice, പുരുഷന്മാരംഎല്ലാം all the army, മൃഗങ്ങൾഎല്ലാം all the animals, ഇതുഎല്ലാം all this.

SECTION 2d.

Of the Gender, and formation of the noun.

In the Malabar Language the names of God, angels, Demons, and men; are of the maſculine Gender; ſo കർത്താവു, or ദൈവം God; മനുഷ്യൻ man; സൈത്താൻ, or പിശാശ a Demon, മാലാഖാ, or ദൈവദൂതൻ (the ſamſcrit term) an angel.

Nouns relating to the female ſex are feminine, as സ്ത്രീ a woman; കന്യാസ്ത്രീ a virgin; പുരുഷി a woman, and പെണ്ണു a female.

All other nouns whether the names of animals, or ſenſeleſs things, are neuter; as ആകാശം heaven, സമുദ്രം the ſea, മനുഷ്യൻ

an

an animal, കൊന്ത a monkey, കാക്ക a Parrot; all theſe, according to their terminations, are reduced to two declenſions already explained.

SECTION 3d.

Of adjectives, and their formation.

Adjectives in this language are indeclinable, and, with a few exceptions, are always placed before their ſubſtantives. Thus നല്ല good, വെളുപ്പ white, കറുപ്പ black, join with nouns ſubſtantive in this manner, നല്ലമനുഷ്യൻ a good man, നല്ലസ്ത്രീ a good woman, നല്ലമൃഗം a good animal.

Adjectives may be formed from nouns ſubſtantive by means of the participle of the verb ആകുന്നു I am, being placed between two nouns. This radical participle is ഉള്ള; the ſame is done with ആകുന്ന, and ആയ; thus from the nouns മഹിമ honor, and സ്ത്രീ a woman, comes മഹിമയുള്ളസ്ത്രീ an honorable woman, from പാപം a ſin, and പ്രവൃത്തി a work, പാപം ആകുന്നപ്രവൃത്തി a ſinful action, മഹത്തായആനന്ദം a glorious myſtery, മഹത്തായവസ്തു a precious thing.

But if you place between two nouns the radical participle of the negative verb ഇല്ല, which is ഇല്ലാത്ത, you will have a negative adjective, thus, മഹിമഇല്ലാത്തസ്ത്രീ a woman without honor, അറിവഇല്ലാത്തആൾ an ignorant perſon, പേടിഇല്ലാത്തമനുഷ്യൻ a dauntleſs man.

Obſerve firſt that adjectives become, or have the power of ſubſtantives

ſubſtantives when the pronoun ഞാവുർ, ഞാവുർ, ഞാർ he, ſhe, it, is joined to the radical participle, but the initial ഞ is dropped, or rather abſorbed in the preceding letter, and only വർ. വർ. ർ is pronounced. Thus ൗല്ലർാഞർ, and ൗല്ല വർ indifferently ſignify a good man, and ൗല്ലൂ and ൗല്ല വർ have the ſame ſenſe, ſo alſo have കൈുക്കുകൂ, and കൈുക്കുക വർ. പെടുല്ലാശകാഞർ and, പെടുല്ലാ ശകവർ, and they are declined like the pronouns in which they terminate.

Secondly, adjectives are formed from the radical participles of any verbs whatever, as ചശകവൂ a dead cow, ങ്ങ ങ്ങിയൊല്ല dried rice, കുിങ്ങവൈുശക the paſt ſummer.

Thirdly, they are formed by adding to ſubſtantives the particle പെട്ട, which is the radical participle of the verb പെടുന്നു, thus from കൈുകി fame, comes കൈുകിപ്പെട്ടവർ, കൈുകിപെട്ടവർ, or കൈുകിപെട്ടകാഞർ, കൈുകിപെട്ടൂ, an honorable, or celebrated man, or woman, and കൈുകിപെട്ട ൗഗ a famed city, ഖുകാൗപ്പെട്ടൂർ an illuſtrious perſon. But this form of ſpeech is not univerſal. Sometimes alſo in place of പ്പെട്ട they write ഞകപ്പെട്ട; thus, from ൗ ക Hell, comes ൗകംഞകപ്പെട്ടവർ one devoted to Hell, from ശാൗം hope, is made ശാൗംഞകപ്പെട്ടവർ hoping, full of hope.

Fourthly, adjectives are made from nouns ending in ം, by leaving out this final letter, and adding another ſubſtantive,

in

in this manner, of ⵠⵏⵊ്ം, law, is formed ⵠⵏⵊ്ⵠⵛ്ചുⵏⵎ legal cuſtom, ⵠⵎⵣⵏം Death ⵠⵎⵣⵏ്ⵠⵏⵎം the danger of death, ⵠⵎⵣⵏⵙⵠⵛ്ം the approach of death. Sometimes, but not often, adjectives are ſimilarly made of other nouns not ending in ം. പള്ളികാര്യ്ം Church affairs, പള്ളികാരൻ the Church key.

But if this ſort of adjectives be formed from nouns in ട or ന, the firſt is changed into ള, and ന into ന്മ; as, from വീട a houſe വീട്ടുകാര്യ്ം houſe affairs. But this mode ſhould be rarely uſed.

Let it be well remembered that ſome nouns alſo, nay even adverbs, are made adjectives in this way by adding to them the particle രൻ, as, ⵠⵏⵊ്ം, the Law, becomes ⵠⵏⵊ്രൻ കല്ലുന lawful cuſtom; കഴഞ്ഞ the paſt year, കഴഞ്ഞരൻപെരുന്നാൾ laſt years feſtival; ഇപ്പോൾ now, is made ഇപ്പോളത്തെരൻസങ്കടം preſent greivance; ഇന്നലെ yeſterday ഇന്നലെരൻകാര്യ്ം yeſterday's buſineſs.

All neuter nouns become adjectives by adding to them the termination കാരൻ, and nouns of the feminine gender by adding കാരൻകി, thus ബുദ്ധി ſignifies prudence, ബുദ്ധികാരൻ a prudent man, ബുദ്ധികാരൻകി, a prudent woman, ഇരുകാലിമ Italy, ഇരുകാലിമകാരൻ an Italian, കൊച്ചി Cochin, കൊച്ചികാരൻ a Cochineſe.

But if the nouns end in ം this muſt be dropped, and കാരൻ, or കാരൻകി is added to the preceding letter, thus ൻⵠⵏ

ൈശ്വരം happineſs, makes ൈശ്വരകരൻ and ൈശ്വരകരി; but if the noun end in ſ, this letter is changed into ട്ട, thus നാടു a country, നാട്ടുകാരൻ, a native, വീടു a houſe, വീട്ടുകാരൻ, and കാര്യവീട്ടുകാരൻ from കാര്യവാടു a man of noble birth, or family.

Laſtly, it may be remarked that some nouns are made adjectives only by adding ൻ, or, ഇ, or ിക instead of കാരൻ, and കാരിക; as ശുദ്ധം sanctity, ശുദ്ധൻ, and ശുദ്ധി, or ശുദ്ധിക a holy-man, or woman; വയർ the belly, വയറൻ and വയറി a fat-man, or woman; ലുബ്ധൻ, ലുബ്ധിക, a miſer, or crone. But this will ſuffice.

SECTION 4th.

Of Numerals, and of Comparatives, and Superlatives.

The numerals are ഒന്നു, രണ്ടു, മൂന്നു, one, two, three &c &c· as may be seen at the end of the alphabet, and are placed without variation before all nouns, thus രണ്ടുകാലം two years, മൂന്നുപേർ three perſons, അഞ്ചുമാസങ്ങൾ in five months; they may therefore be conſidered as adjectives.

Obſerve that ഒന്നു, when joined with a noun, is changed to ഒര, or ഒരു, as ഒരുമൃഗം one animal, ഒരുപുസ്തകം one book, ഒരു സ്ത്രീ one woman.

The cardinal numbers become ordinals by adding the particle ാം, or thus ം; as ഒന്നാംദിവസം the firſt day, രണ്ടാംപക്കം the ſecond day, മൂന്നാംപക്കം the third day, അഞ്ചാംവർഷം the fifth head, or chapter, നാലുകാംവി

ശേഷം

ൟരുപത് the 40th fable, ഇരുപതാംദിവസം the twentieth day.

There is another way of making adjectives of these numerals; which is by adding the particle വർ, or വു contracted from ഏവർ, ഏവു, to the ordinal formed as above. Thus ഒന്നാമവർ the firſt, രണ്ടാമവർ the ſecond, മൂന്നാമവർ the third; but when in reckoning they aſſume the form of an adverb, we then ſay ഒന്നാമതു firſtly, രണ്ടാമതു 2dly, മൂന്നാമതു thirdly, നാലാമതു fourthly.

Obſerve; that of the word ഒരു are formed other adjectives in the following manner; ഓരോരുത്തൻ each, and ഓരോരുത്തൻ every, of the neuter gender, as ഓരോരുത്തപടയാളി every ſoldier, ഓരോരുത്തകഥ every ſtory, ഓരോരുത്തകാര്യം every affair. In the plural it makes ഓരോരുത്തകഥകൾ, ഓരോരുത്തകാര്യങ്ങൾ; from theſe alſo are formed ഓരോരുത്തർക്കാർ ഓരോരുത്തർക്കു every one, which are declined like പുരുഷൻ, and സ്ത്രീ.

Alſo that in counting perſons we ſay ഓരോരുത്തർക്കാർ one by one, ഇരുവർ two and two, മൂവർ by threes, നാലുവർ by fours, അഞ്ചുവർ by fives. But ſpeaking of brutes, or inanimate things we ſay ഓരോന്നു. രണ്ടണ്ണം. മൂന്നു. നാലു. അഞ്ചു. But in putting money out at intereſt we expreſs it thus, അഞ്ചിനു ഒന്നു one for five, പത്തിനു രണ്ടണ്ണം two for ten. നൂറിനു പത്തു ten for a hundred, or 10 per cent. But in ſumming up an account we ſay പതിനഞ്ചെരട്ടിവക twice ten

ten is twenty, വകാറകുഗകുടുക three times ten is thirty, വകാറവചാൎറാ ten times ten is a hundred.

It is to be eſpecially remembered that theſe numerical nouns are declined in certain caſes, thus ഒൗ gen. ഒൗറാൎ. Dat. ഒൗൗ, and നൈൗ. കുൗ. ൎറാ a hundred, gen. ൎറിറൊൎറാൎ, dat. ൎറിറൗ, abl. ൎറിറചു.

And it may not be much out of its place to remark here, that even adverbs are ſometimes declined, or made adjectives as, പണ്ടെ formerly, പണ്ടെരാകകാലങ്ങളിൽ in ancient times, ഇപ്പോൾ, now, makes ഇപ്പോഴത്തെരാകവൎത്തമാനം preſent circumſtances, or news.

To proceed to the comparatives and Superlatives. Theſe in the Malabar Language, properly speaking, are wanting; but the defect is ſupplied two ways. Firſt, when any compariſon is to be made, by means of the prepoſitions കാൎട്ടിലും, or കാളിലും, or കാട്ടിലും, or കാളിലും, or കാളും, which all ſignify above. Then the thing, or perſon with which compariſon is made muſt be put in the accuſative caſe, and the perſon, or thing compared in the Nominative, thus, the ſun is larger than the Earth ഭൂമിയെകാട്ടിലും ആദിത്യൻ വലിയക, ſanctity is better than ſcience ശാസ്ത്രത്തെരാകകാളിലും പുണ്യം നല്ല, or ſanctity is good above ſcience.

But the more elegant way is to put the thing, or perſon to which you would compare another in the ablative in ിൽനിന്ന, as ഭൂമിയിൽനിന്നാദിത്യൻ വലിയക. ശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നുപുണ്യം നല്ല

ല്ല as above; പൈക്കുന്നുകിലുകിറുകുന്നുല്ല death is preferable to ſin.

Sometimes, by way of interrogation, the comparative is uſed in this manner നന്നുല്ല കീഴുള നന്മയെന്നു which is better (literally, good) fiſh, or fleſh, and ſo in other inſtances.

The Malabar Idiom is alſo defective in the ſuperlative degree properly ſo called, but ſupplies the want by certain adverbs, which ſignify very, or much തുഞ്ഞം. പെറുക, or വളരെ, and ſometimes, for greater emphaſis, they double the ſaid adverbs, as നന്നു good, തുഞ്ഞംനന്നു the beſt, വലിഞ്ഞക്ലേശം great diſtreſs, തുഞ്ഞംവലിഞ്ഞക്ലേശം the greateſt affliction, ബഹുമാന്യപ്പെട്ട illuſtrious, തുഞ്ഞംബഹുമാന്യപ്പെട്ട moſt noble, or illuſtrious. This mode of expreſſion is common in other oriental languages, particularly the Hebrew, as in the Evangeliſt തുഞ്ഞംവലിഞ്ഞസന്തോഷമായിട്ടു they rejoiced with exceeding great Joy.

LECTURE THIRD,

OF PRONOUNS.

SECTION 1ſt.

Pronouns in this, as in other languages are declined ഞാൻ I, എന്റെ of me, എനിക്കു to me, acc. and voc. എന്നു abl. എന്നാൽ &c. Plural ഞങ്ങൾ we, ഞങ്ങളുടെ of us, ഞങ്ങൾക്കു to us, and ſo on.

Nom.

Nom. ഞാൻ I, or we, gen. എന്റെ, dat. എനിക്ക, acc. എന്നെ. In the plural നാങ്ങൾ is always uſed. This pronoun of diſtinction is only uſed by princes and great men. In religious diſcourſes too it is commonly uſed as നങ്ങളുടെകർത്താവ് our God.

Obſerve that instead of നങ്ങളുടെ, the Malabars frequently ſay നമ്മുടെ of us, as they do നിങ്ങുടെ of you; and അവന്റെ, and അവളുടെ for അവനുടെ, and അവളുടെ of him.

SECTION 2d.

Of the pronoun of the ſecond perſon.

Nom. നീ you, or thou, Gen. നിന്റെ Dat. നിണക്ക Acc. നിന്നെ Voc. നീയെ but when we call a perſon, if a Male, ſay, അടാനീ, if a female അടിനീ and ſometimes, omitting നീ, we ſay only അടാ, or അടീ E. G. ഇവിടുന്നുപോടാഅടാ, go you from hence, ഇങ്ങുവാടിഅടീ come you hither. Speaking to a man, or woman; but this is inelegant.

The honorary pronoun of the ſecond, or perhaps third perſon, is കാൎയ്യം Gen. കാൎയ്യത്തിന്റെ Dat. കാൎയ്യത്തിനക്ക Voc. rarely uſed, Acc. കാൎയ്യത്തിനെ: In the plu. it would make കങ്ങൾ Gen. കങ്ങളുടെ, but this is not in uſe in converſation between equals.

With reſpect to this pronoun it may be remarked that നീ is addreſſed to perſons only of low condition, or to Children; In general ſpeaking to men we ſay കാൎയ്യം, and to women unleſs of the lowest order നീ അടാ; thus you cannot ſay to a female

നിങ്കിറവന്ത why are you come? but, നിങ്കൊക്കിറവന്ത, നിങ്കൊപ്പെടക്കൂടാ do not be alarmed. Sometimes indeed this form of expreſſion is uſed to men, and it may be a greater mark of diſtinction than കൂടാ, thus നിങ്കൊക്കെവടെക്കപ്പോകുന്ത where is your highneſs going?

Secondly obſerve that the Malabars in ſpeaking to a king, or great perſonage make uſe of a ſtill more reſpectful expreſſion, which may anſwer to your Majeſty അങ്ങ, or അങ്ങുന്ന, Gen. അങ്ങവരെ, Dat. അങ്ങുക്കു, Acc. അങ്ങെ, the other caſes are wanting, as അങ്ങുന്നുകൊണ്ടു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു it is enough that your Majeſty command me. അങ്ങെക്കെങ്ങനുണ്ടു are you ill? അങ്ങെ, or അങ്ങവരെകൊണ്ടാം your highneſs's affairs.

But in addreſſing a Raja, or his Minister, to avoid offence, it is uſual to repeat the name രാജാവു, and കൊണ്ടുകൊടാ in whatever caſe the ſentence may require.

SECTION 3d.

Of Pronouns of the third perſon.

Theſe are അവൻ. അവൾ. അതു. He, ſhe, it, or that, ഇവൻ. ഇവൾ. ഇതു. this, maſc. fem. and neuter; ആവൻ, ആവൾ, ആതു who, what? They are declined like പുരുഷൻ, or നിങ്ങൾ, or like വീടു; but this last pronoun is not in uſe except in the neuter gender ആതു which, or what.

The plural of theſe pronouns is common to the maſculine,

and

and fem. genders, thus അവൻ makes അവൾ both for male, or female, and is declined like മരം, but the neuter has no plural അത്, ഇത്, ഏത്.

The honorary pronoun of the third person is അവർ that perſonage, Gen. അവരുടെ, Dat. അവർക്ക; in the ſame manner ഇവർ, Dat. ഇവർക്ക, ſo in ſpeaking of a great man we muſt ſay ഇവർ ചെയ്തകാര്യം നന്നായിരിക്കുന്നു, and not ഇവൻ ചെയ്തകാര്യം നന്നായിരിക്കുന്നു, what that perſon did is good, which laſt would be uſed only in regard to inferiors, അവർ പറഞ്ഞതുശരിതന്നെ what he ſaid is right.

But when we ſpeak reverentially of the female ſex the plural is uſed for the ſingular അവർ, ഇവർ, as അവർമരിച്ചുപോയി ſhe is dead, ഇവർനിന്റെഭാര്യയല്ലയോ is ſhe your wife? to young girls, or people of the loweſt rank, only, do we uſe the ſingular അവൾ, ഇവൾ.

It muſt be remembered that theſe are ſubſtantive pronouns ſo that we can never ſay അവൻകുതിര, ഇവൻപുരുഷൻ, അതുവസ്തു that thing, ഇവൾസ്ത്രീ this woman, ഇക്കൊല്ലം this year or this time, but ഈകുതിരപുരുഷൻ, ഇപുരുഷൻ, അവസ്തു, ഇസ്ത്രീ, ഇക്കൊല്ലം.

SECTION 4th.

Of Poſſeſſive Pronouns.

There being no diſtinct pronouns of this claſs, in the Malabar language, to expreſs them the genitive caſes of the preceding primitives are uſed in all genders, and numbers as the

sentence

sentence may require. E. G. my book എൻറെപുസ്തകം, my ſins എൻറെപാപങ്ങൾ, your will നിൻറെഇഷ്ടം, thy Father നിൻറെഅപ്പൻ, his buſineſs അവൻറെകാര്യം.

According to the diſtinctions of rank we uſe the common, or what I have called honorary pronouns. The poſſeſſive pronoun is alſo ſupplied by placing the participle ഉള്ള between the perſon, or thing poſſeſſing in the dative, and the thing poſſeſſed in the nominative, as എനിക്കുള്ളവീട my houſe, നിനക്കുള്ളവസ്തു the thing belonging to you, പള്ളിക്കുള്ളദ്രവ്യം the money belonging to the church.

Sometimes indeed this participle is uſed as it were in the abſtract ſenſe, as എനിക്കുള്ളത mine, നിനക്കുള്ളത thine അവക്കുള്ളത His, as എനിക്കുള്ളതും നിനക്കുള്ളതും ഇവിടെ ല here is neither yours, or mine.

SECTION 5th.

Of Relatives.

The want of relatives in this language, which is ſupplied by the participles of verbs, ſeems to promiſe, and does really occaſion ſerious difficulties to learners; the manner of expreſſing them will be best explained by Examples; as, the woman whom thou gaveſt me as a companion hath beguiled me കൂടാതെഎനിക്കതരുന്നസ്ത്രീഎന്നെചതിച്ചു, literally, giving, or having given to me a woman, ſhe has deceived me, ഞാൻ തരുകയുംചെയ്തകാക്കപറഞ്ഞുപോയി the parrot which

which talked ſo well is flown away, അവ്വൈപോറാങ്കു the mother who bore me, പ്രാൺത്തിശകാംചെയ്വ്വതൊഴിക്കാർ the ſinner who performs penance, വ്കുടെഞ്ഞശുവിനെ ങ്ങാശുമകുക്കുന്നതൊഴിഷം The ſin which defileth our ſouls, കന്മുഖ്യനെയുടങ്ങൈവക്കിക്കുന്നൈപെകശ് the Boy who worſhips God.

This ſort of relative is alſo formed by adding to the participles, as above, the pronoun ങവർ, or ങവർ, as, he who walketh in the paths of virtue ſhall receive the bleſsing പുണ്യശികൈർകാർഗ്ഗശികുന്നവൻ ചൈകുന്നശികുക്കും; this form is alſo uſed for the neuter by adding ങക, as ങവർചെയ്തകൈതൊഴിഷം what he committed was a ſin, നിപ്പറെഞ്ഞകൈകേട്ടിലൈ I did not hear what you ſaid.

But when we would uſe the interrogative, who? in the maſculine, or feminine, we ſay ഏൻ both in ſingular, and plural, as ഏൻവന്ത who is come, ഏൻപൊയ്ത who went? ഇകചെയ്തകാൻ who did this?

Obſerve that this pronoun is moſt commonly joined to verbs in the neuter radical participle, as പൊയ്തകാൻ who is gone? കൻമ്പകാൻ who is dead? നിന്നൈസൃഷ്ടിത്തകൻ who created you? It is declined thus, Nom. ഏൻ Gen. ഏന Dat. ഏടെ acc. ഏങ്ക abl. ഏനിൽ 2d, ഏനിടത്തു 3d, ഏനിടർകൾ.

The neuter interrogative pronoun what? is expreſſed by എക; or എന്ത, or എത്ത as, എകവേണ്ടു what do you want?

or

or ആരുവെങ്കു; ഇങ്കഹതു which of theſe? But ആക, or ആരു have no other caſe than the dative as, ആകിന്റു to what? ആകിന്റവന്ന for what are you come? ഇകആകിന്റവന്ന what has this come for, ഇകആകിന്റനന്റു to what purpoſe is this?

The particle ſelf, which is often ſubjoined to pronouns, as myſelf, yourſelf, is expreſſed by adding കൈന്റു, as ഞാകൈന്റു I myſelf, നീകൈന്റു thou thyſelf, or നീകകൈന്റു you yourſelf, അവകൈന്റു he himſelf, അകകൈന്റു that ſame.

But it is to be remembered that കൈന്റു is very frequently uſed for the adverb ſolely, alone, as ഞാകൈന്റു I only, ഞാകൈന്റുഉണ്ടായിരുന്ന I alone was there, ഞാകൈന്റുവെഷിച്ചു I was left alone, ഇകകൈന്റുഉകു there is only this, അകകൈന്റുഅല്ല not only that.

It will be neceſſary to ſay ſomthing of the affirmative, and negative pronouns. Of the first claſs are ഒന്നനം ſome one, which has only the genitive ഒന്നറിന്റെ, as alſo it, compound മറ്റൊന്നനം any other, മറ്റനനറിന്റെ; but the neuter, any thing, is expreſſed by ഏനനം, as, is there any news? ഏനനംവിശേഷമുണ്ടോ, or ഏനനംവിശേഷമുണ്ടോ ഉണ്ടായി: മറ്റവൻ another മറ്റവർ, മറ്റെറക, മറ്റെറനു ശേഷം, മറ്റെറനുശേഷി, മറ്റെറന്റു, some other: മിക്കവൻ, or മിക്കവനും the most part, the generality, and മിക്കതു, the neuter gender, correſponding to our adverb, in general, for the most part; പലർ many, genitive പലരുടെ, and പലെ ക neuter, ചിലർ, neuter ചിലക some; വല്ലവർ, or വ

ലെ

ഒലുവർ whoever, neuter ഏലുങ്ക whatever. Theſe in the maſc. gender, which ſerves alſo for the fem. are declined like ൟരു.

Obſerve that theſe are more properly ſubſtantive pronouns, but they may be made adjectives, thus പലമനുഷർ many men, പലസ്ത്രീകൾ many women, പലകാര്യം whatever buſineſs.

2dly, that we uſe theſe pronouns to form others correſponding to them, namely by adding പ്രായം, or പ്രകാരം as മിക്കപ്രായം for the moſt part, വല്ലപ്രകാരം how often ſo-ever.

Among the negative pronouns may be reckoned the following, ആരും no one, which is declined in the manner following. Nom. ആരും, Gen. ആരുടെയും, Dat. ആർക്കും, Acc. ആരെയും, Abl. ആരിലും, 2d, ആരാലും; It is uſed thus, ആരാണ് who is there? ആരുമില്ല there is no one, ആരും വന്നില്ല no one is come. In the ſame manner is declined ഒരുത്തരും no body, or none, gen. ഒരുത്തരുടെയും, dat. ഒരുത്തർക്കും, acc. ഒരുത്തരെയും, abl. ഒരുത്തരിൽനിന്നും, ഒരുത്തരാലും, ഒരുത്തരെയാടും, or ഒരുത്തരെയാലും.

There is another negative pronoun of the neuter gender ഒന്നും nothing, as എന്താണ് what is it? ഒന്നുമില്ല it is nothing. It is indeclinable; ſo that if you would expreſs to, or for nothing, you would ſay ഒന്നുംകൊണ്ട്, or ഒന്നുംകൊള്ളുന്നത് it is good for nothing. But enough of nouns, we proceed to

Lecture

LECTURE FOURTH,

Of Verbs, and their Conjugation.

All verbs in the Malabar language are impersonal, and, consequently, are similarly conjugated without variation, and, in strictness of speaking, have only three tenses; the present, the preterite, and the future. The others, corresponding with ours, are supplied by annexing certain particles, of which more will be said hereafter.

The conjugation of the substantive verb ഞാകും I am, Present tense ഒഴുന്നു, നീ, അവന്നു, or അവൻ, ഒങ്ങൾ, or നാം, നിങ്ങൾ, അവർ, ഞാകും in all persons.

Imperf. ഞാഇരുന്നു I was. Preterite ഞാഇ 2d, part ഞാഇൽ in, or by being, 3d, pret ഞാഇലൊൻ, or ഞാഇലൊൻ after that I was 4th, pret. ഞാഇട്ടു because I was.

Preter-plu.-perf. is wanting, but supplied by ഞാഇ. Future ഒഴുന്നുഞാകും I will be, ഞാകുമുൻ I am wont to be, ഞാകേണ്ടിവരും I must be. Imperative ഞാക, or ഞാകുക be thou, and for the sake of distinction, and respect കൃപഞാഇലും; അവനുഞാകട്ടെ let him be, plu. നാം, or ഒങ്ങൾ ഞാകുക let us be, നിങ്ങളാകുവിൻ be you, അവരാകട്ടെ let them be.

Optative mood is supplied, in the manner hereafter explained, by means of the conjunction ആകിൽ, or ആമ്പോൾ നികിൽ if; it may therefore be considered as the same with the

Conditional

CONDITIONAL CONJUNCTIVE ഒങ്കിൽ,

preſent ഞാകുന്നൊങ്കിൽ if I be,

Imperf. ഞായിരുന്നൊങ്കിൽ if I was,

conjunctive ഒങ്കിലും although,

preterite ഞായിരുന്നൊങ്കിലും although, I have been,

ഒരിടുമ്പോൾ when,

preterite ഞാഇരുന്നിടുമ്പോൾ when I have been,

Future ഞാകുംപോൾ when I ſhall be,

Infinitive mood, pre s. ഞാകുന്നതു to be

pret. ഞാഇരുന്നതു to have been,

Fut. ഞാകുംതു to be about to be,

ſupine ഞാകുവാൻ, or ഞാവാൻ to be,

Gerunds. 1ſt, ഞാകേണ്ടി which ought to be;

2d, ഞാകേണ്ടിട്ടു that it may be;

3d, ഞാകേണ്ടു or ഞാകേണ്ടും which muſt be,

4th, ഞാകേണ്ടുന്നതു, ഞാകേണ്ടവതു in the neuter.

participle, pres. ഞാകുന്ന being; preter. ഞാഇ that has been, having been, Future ഞാകുവാനിരിക്കുന്ന which will be.

Conjugation of verb active,

സ്നേഹിക്കുന്ന to love.

Indicative mood,

Preſent ഞാൻ, നീ, ഞാവൻ, ഞങ്ങൾ, നിങ്ങൾ, ഞാവർ സ്നേഹിക്കുന്നു I, thou, he &c. loves.

Preter. Imperf. ഞാൻ &c. സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു I was loving.

Preterite ഞാൻ സ്നേഹിച്ചു I loved,

2d,

2d, ൈസ്നഹിച്ചു by loving,
3d, ൈസ്നഹിച്ചാറെ when I loved,
4th, ൈസ്നഹിച്ചതിനാൽ becauſe I loved,
Preter-plu. perf. ൈസ്നഹിച്ചിരുന്നു I had loved,
1ſt, future ൈസ്നഹിക്കും I will love,
2d, ൈസ്നഹിക്കുമാറു I am uſed to love,

Imperative mood.

Sing. ഞാൻസ്നഹിക്ക let me love, നീസ്നഹി love thou, or more reſpectfully നീൻസ്നഹിക്കുക, സ്നഹിക്ക, or ſtill more reverentially നീൻസ്നഹിച്ചീടുക; അവൻ, or അയാൾസ്നഹിക്കട്ടെ let him love.

Plural നാം, or ഞങ്ങൾസ്നഹിക്കാം, or സ്നഹിക്കുക let us love, നിങ്ങൾസ്നഹിപ്പിൻ, love you, അവർസ്നഹിക്കട്ടെ.

The optative and conjunctive moods are formed by adding to the different tenſes of the indicative the particles, if, when, altho' എങ്കിൽ, ഞാപ്പോൾ, എങ്കിലും E. G. സ്നഹിക്കുന്നുഎങ്കിൽ if I love, സ്നഹിച്ചപ്പോൾ when I loved, സ്നഹിക്കുംപ്പോൾ when I ſhall love, സ്നഹിച്ചുഎങ്കിലും altho' I had loved.

Infinitive mood.

Pres. സ്നഹിക്കുന്നതെന്നു, to love,
Preterite, സ്നഹിച്ചുതെന്നു to have loved,
Future സ്നഹിക്കുവാനെന്നു, to be about to love,
Supine സ്നഹിക്കുവാൻ, or more properly സ്നഹിപ്പാൻ to love.

Part.

Part. സ്നേഹിക്കുന്നു, loving,

Pret. part. സ്നേഹിച്ചു having loved,

Fut. Part സ്നേഹിപ്പാറായിക്കുന്നു, to be about to love.

Obſerve that participles may be declined by adding to them the pronouns ഞാവൻ, ഞാവൾ, ഞാൻ, as noticed in ſpeaking on the adjective.

LECTURE FIFTH,

On the Conjugation of verbs.

For the more ready formation of verbs it will be uſeful to prefix a few remarks. 1ſt, that all verbs, whether neuter, or active, are conjugated in the ſame manner as the two preceding ആകുന്നു, and സ്നേഹിക്കുന്നു; 2dly, that all perfect verbs terminate in the pres. indicative in ഉന്നു, as വരുന്നു to come വെയ്ക്കുന്നു to go; 3dly, that the Malabar Language has no preter: Imperfect which is therefore ſupplied by adding the preterite ഇരുന്നു, of the verb ഇരിക്കുന്നു, to the preterite of the verb to be employed, as, when I came to Rome the holy pontiff Clement the 14th governed the Church of God, ഞാൻ റോമയിലെക്കു ചെന്നപ്പോൾ ക്ലമെന്തുസ്സു കൊലായക്കു സ്ഥാപകനായിരുന്നു. when you came to Verapoli I was at Cochin വന്നപ്പോൾ കൊച്ചിയിൽ ആകുന്നു.

Obſerve here that when the preterite ends in ച്ചു this is changed into ഞ്ഞു which becomes ഞ്ഞ, being abſorbed in the initial

initial of the follwing word ലുന്നു, hence you would not write ഞാൻഇല്ലുന്നു I was loving, but ഞാൻഇന്നു. But if the preterite ends in ഇ it is left unchanged and coaleſces with the following ല thus, it is not written ഞാ ഇലുന്നു I was, but, ഞാലുന്നു, and ഞാൻകാണുന്നു and not ഞാൻകലുന്നു I did ſee.

But ſometimes the Malabars uſe the preterite for the Imperfect, as, when I was going to Cochin I ſaw him on the road ഞാൻകൊച്ചിക്കുപോയപ്പോൾവഴിയിൽവെച്ചുകണ്ടു ഞാൻവരുമ്പോൾനീഇല്ലായിരുന്നു; when you came I was not at home, നീവരുമ്പോൾഞാൻവീട്ടിലില്ലായിരുന്നു; 4th. That all Malabar verbs, except the defectives, or anomalous, end in the preterite in ു, or in ൂ, but ſince they vary even in the preterite, according to the different terminations, I ſhall lay down certain rules, by which the verb may be eaſily diſtinguiſhed, and conjugated.

RULE FIRST.

For determining the Preterite.

All verbs ending in ുക, or ുങ്ങ as alſo their efficients, or cauſal verbs, whichare made by doubling ുക into ുക്ക make the preter, in ി, leaving out the termination of the preſent ുക, or ുക്ക, or ുങ്ങ thus.

ഞാൻകുക, I am, pret, ഞാനി.

ഉണ്ടുകുക to have ഉണ്ടി.

വലുകുകുന്നു to grow വലുകുകി.

ന്നുകുന്നു to be good, ന്നുനി.
കൊതുകുന്നു to be good, കൊതുതുനി.
ചെറുകുന്നു to diminiſh ചെറുനി.
കിണ്ണുകുന്നു to ſuffice കിണ്ണുനി.
പൊകുന്നു to go, പൊനി.

In the ſame manner are formed all verbs compounded of, or derived from, the ſubſtantive verb. Their efficients or cauſals are

ഞെക്കുന്നു to make, or do ഞെക്കി,
ഉണ്ടുകുന്നു ſame ഉണ്ടുക്കി,
വലുകുകുന്നു to dilate, to enlarge വലുകുക്കി,
പൊകുന്നു to raiſe up, പൊക്കി.

In the ſame manner are conjugated other verbs in കുന്നു; ſuch as

ഉകകുന്നു to aſsist ഉകകി,
ഉരുകുന്നു to melt ഉരുകി,
ഉഴുകുന്നു to flow ഉഴുകി,
കഴുകുന്നു to be accuſtomed കഴുകി,
ഞരുകുന്നു to be bound ഞരുകി,
കുകുന്നു or കുരുന്നു to crow as a cock, കുകി, or കുവി;
കൂഴുകുന്നു to ſwim, or dive under water കൂഴുകി;
രുരുകുന്നു to embrace രുരുകി,
കുഴുകുന്നു to waſh plates കുഴുകി,
നുരുകുന്നു to give നുരുകി, (uſed only in poetry,)
ഒഴുകുന്നു to ſpread a floor with cow dung, ഒഴുകി.

The

The compounds of theſe, or their efficients, perhaps more appropriately cauſals, have the ſame preterite, as,

ഉരുക്കുന്നു to cauſe to melt, or diſſolve ഉരുക്കി,

or ഒഴുക്കുന്നു to cauſe to flow ഒഴുക്കി,

കൊടുക്കുന്നു to habituate കൊടുക്കി,

ഞെരുക്കുന്നു harden, or to ſqueeze ഞെരുക്കി,

The following are Exceptions from the general rule,

ചാകുന്നു to die, (ſpeaking of brutes) ചത്തു;

കൂകുന്നു to enter കൂകി.

The ſame Preterite have verbs in ങ്ങുന്നു, and their efficients in ക്കുന്നു;

മുങ്ങുന്നു to ſink, മുങ്ങി,

മുക്കുന്നു to drown മുക്കി,

തങ്ങുന്നു to grow ripe തങ്ങി,

തൂക്കുന്നു to make ripe തൂക്കി,

നീങ്ങുന്നു to recede നീങ്ങി;

നീക്കുന്നു to remove നീക്കി;

അടങ്ങുന്നു to be encloſed അടങ്ങി,

അടക്കുന്നു to include അടക്കി,

കലങ്ങുന്നു to be muddy കലങ്ങി,

കലക്കുന്നു to trouble water കലക്കി,

വെങ്ങുന്നു to grow hot വെങ്ങി,

വെക്കുന്നു to warm വെക്കി, properly വെച്ചു.

Verbs which end in ഞ്ഞുന്നു have alſo the preterite ending in ഞ്ഞു, as,

കുഞ്ഞുന്നു

ക്കുക്കുന to call to gether ക്കുട;
വിക്കുന to diſcharge (as a debt) വിട്ടു;
ഞ്ഞക്കുന to expel ഞ്ഞട്ടു;
ച്ചക്കുന to ſhut ച്ചട്ടു;
കക്കുന to ſmite, or hammer കട്ടു.

Verbs ending in തു, or ത്തുന form their preterite in the ſame manner.

കുത്തുന to pierce, or ſtab കുത്തി;
കൊടുത്തുന to ſtrike കൊടുത്തി,
കുത്തുന to burn കുത്തി,
കുത്തുന, to dance കുത്തി;
പുടത്തുന to make to go പുടത്തി,
ചിത്തുന to arrive, to follow ചിത്തി,
ഊതുന, to blow ഊതി,
ഉന്തുന, to puſh back ഉന്തി,
ഓതുന to ſay prayers ഓതി,
മാന്തുന to ſcratch മാന്തി.

The ſame preterite have verbs in ങ്ങു or ണ്ണുന and ങ്കു ന്നു, റുന and ഞ്ചുന as the following.

എങ്ങുന to count എങ്ങി,
നങ്ങുന to be grateful നങ്ങി,
തുങ്കുന to tremble തുങ്കി,
നുങ്കുന to pluck or crop നുങ്കി,
Except ഉണ്ണുന to eat rice ഉണ്ടു,
കൊണ്കുന to buy കൊണ്ടു;

കൂ

കൃണ്മസ to ſee കണ്ണു,

and വിളക്കുന്നു to ſplit, or cleave വിണ്ടു,

Verbs in റുന്നു, and ഞ്ഞുന്നു are as under.

പറുന്നു to ſtick, പറ്റി;

പയ്യറുന്നു to diſarm പയ്യറ്റി,

കൊറുന്നു to ſlip കൊറ്റി,

ഊറുന്നു to fan rice, ഊറ്റി

തുഞ്ഞുന്നു to ſpit തുപ്പി,

കുഞ്ഞുന്നു to join the hands in ſign of reverence, കുപ്പി.

Verbs in ന്മുന്നു, and ഴുന്നു follow this Rule.

മിന്മുന്നു, to ſhine, മിന്നി,

കൊഴുന്നു to water കൊഴി,

തൂന്മുന്നു to ſew തൂന്നി,

മൈഴുന്നു to equal, or level, obſolete മൈഴി,

ചിന്മുന്നു to ſcatter ചിന്നി,

ഊന്മുന്നു to reſt on a ſtaff ഊന്നി.

The following are Exceptions.

തിന്മുന്നു to eat തിന്നു,

നൊഴുന്നു to feel pain നൊന്തു,

വെഴുന്നു or വെകുന്നു to cook, or dreſs, or burn വെന്തു.

This rule alſo comprehends verbs ending in ങ്കുന്നു, ഞ്ചുന്നു, ഴുന്നു, and ഞ്ഞുന്നു when theſe ſyllables are preceded by a long vowel as.

നൃത്തുന്നു to dance നൃത്തു,

ചാടുന്നു to leap ചാടു,

തിന്നുന്നു

ഓടുന്നു to run ഓടി,
നേടുന്നു to gain നേടി,
വ്യാപ്തമാകുന്നു to collect വ്യാപ്തി,
ദർശിക്കുന്നു to ſaw ദർശിച്ചു,
ഞരങ്ങുന്നു to mumble ഞരങ്ങി,
മൂടുന്നു to cover മൂടി,
പാടുന്നു to ſing പാടി,
ഊരുന്നു to unſheath ഊരി,
കോരുന്നു to draw water കോരി,
കായുന്നു to burn as it were internally. കായി,
ആടുന്നു to agitate, daſh ആടി,
പായുന്നു to blaze പായി.

The following are Exceptions,

തീരുന്നു to finiſh തീർന്നു,
ചേരുന്നു to unite ചേർന്നു,
വീടുന്നു to redeem വീണ്ടു,
നീടുന്നു to be extended നീണ്ടു,

Finally, all verbs follow this rule which have any two conſonants, other than ൽ, or ള before ന്നു, as

കിഞ്ചനിക്കുന്നു to be ſuperfluous കിഞ്ചനിച്ചു,

കിണുന്നു to run കിണ്ടി;

ചിന്തുന്നു, to be poured out ചിന്തി,
കിണ്ടുന്നു to open the mouth കിണ്ടി,

RULE

RULE SECOND.

Verbs active,

And efficient in ൽക്കുന്നു, as alſo the efficients of verbs which end in ുന്നു, and ുന്നു, if the termination ക്കുന്നു be preceded by any ſhort vowel, except ൊ, make the preterite in ിച്ചു. In the ſame manner are conjugated all verbs which have any ſhort vocal letter before ക്കുന്നു, unleſs ſuch as were excepted in the 1ſt Rule.

കടിക്കുന്നു to bite കടിച്ചു,
പറിക്കുന്നു to rob പറിച്ചു,
ചിരിക്കുന്നു to laugh ചിരിച്ചു,
ചതിക്കുന്നു to deceive ചതിച്ചു.

Except the following

വിക്കുന്നു to ſmother വിക്കി,
ചിക്കുന്നു to dry rice ചിക്കി.

Effectives of verbs in ുന്നു, and ുന്നു, as

ചതെക്കുന്നു to pound ചതെപ്പു from ചതെുന്നു,
ഒറക്കുന്നു to ſtrengthen ഒറപ്പു,
ചവെക്കുന്നു to ſhew ചവെപ്പു,
ഞെയ്ക്കുന്നു to ſend ഞെയ്പ്പു,
വെക്കുന്നു to put വെപ്പു,
താങ്ങുന്നു to aſſiſt താങ്ങു,
വിടുന്നു to ſin വിടു,

Effectives in ൽക്കുന്നു are as follow

കൊള്ളിക്കുന്നു to make to paſs കൊള്ളിപ്പു, from കൊള്ളുന്നു to paſs,

കൂടുക്കുന്നു to derſtoy കൂടുത്തു from കൂടുങ്ങുന്നു to be in ruins;
വാഴിക്കുന്നു to cauſe to reign വാഴിത്തു from വാഴുന്നു to reign
വീഴിക്കുന്നു to make to fall വീഴിത്തു from വീഴുന്നു to fall,
കൊളുക്കുന്നു to drive a nail കൊളുത്തു,

EXCEPTIONS.

തുറക്കുന്നു to open തുറന്നു,
അളക്കുന്നു to meaſure അളന്നു,
അലക്കുന്നു to waſh അലക്കി,
ചുമക്കുന്നു to carry on the ſhoulders ചുമന്നു,
ഇരക്കുന്നു to beg ഇരന്നു,

RULE THIRD.

Verbs neuter, in which ക്കുന്നു is preceded by any ſhort vowel, or vocal conſonant, have the preterite in ന്നു as.

ഇരിക്കുന്നു to ſit, or be ഇരുന്നു,
കിടക്കുന്നു to lie down കിടന്നു,
പിറക്കുന്നു to be born പിറന്നു,
പറക്കുന്നു to fly പറന്നു,
കടക്കുന്നു to transgreſs, paſſ over കടന്നു,
തെറ്റുക്കുന്നു to be pacified തെറ്റുന്നു,
വിശക്കുന്നു to hunger വിശന്നു,
നടക്കുന്നു to go, or walk നടന്നു,
പൊളുക്കുന്നു to open the month പൊളുന്നു,
Except the verb വിറെക്കുന്നു to tremble വിറെത്തു.

RULE FOURTH.

Verbs which end in ഉക്കുന്നു make the preterite in ഉന്നു as
കൊ

കൊടുക്കുന്നു to give കൊടുത്തു,
എടുക്കുന്നു to take എടുത്തു,
പകുക്കുന്നു to divide പകുത്തു,
പഴുക്കുന്നു to ripen, പഴുത്തു,
പൊറുക്കുന്നു to ſuffer പൊറുത്തു,
കടുക്കുന്നു to detain a man കടുത്തു,
അടുക്കുന്നു to approach അടുത്തു.

In the ſame manner are conjugated verbs in ുക്കുന്നു, as
അറുക്കുന്നു to cut അറുത്തു,

Except.

കൂടുക്കുന്നു to bind കൂടുക്കി.

RULE FIFTH.

Examples of verbs in ുന്നു,
പകുരുന്നു to pour പകുന്നു,
തൂവരുന്നു to be cleaned തൂവുന്നു,
ചൂവരുന്നു to drop ചൂവുന്നു,
വകുരുന്നു to increaſe വകുന്നു,
കകരുന്നു to be broken കകുന്നു,.

Except the following.

കരുന്നു to give കുന്നു,
വരുന്നു to come വന്നു,
പൊരുന്നു to come പൊന്നു,
പൊരുന്നു to contend പൊരുതു.

RULE SIXTH.

Verbs in ുന്നു have in the Pret. ിട്ടു.

ഞെയ്യുന്നു to approach ഞെയ്ക്കുന്നു,
പറയ്യുന്നു to ſpeak പറയ്ക്കുന്നു,
കരയ്യുന്നു to weep കരയ്ക്കുന്നു,
ഞരയ്യുന്നു to rub ഞരയ്ക്കുന്നു,
കഴിയ്യുന്നു to die കഴിയ്ക്കുന്നു,
കറിയ്യുന്നു to grow black കറിയ്ക്കുന്നു,

But if they double യ്യ into ഴ്ഴ the preterite ends in ഴ്ന്നു, ഴ്ചു, or ഴ്ഞ്ഞു as.

എയ്യുന്നു to ſhoot arrows എഴ്ന്നു, or എഴ്ഞ്ഞു,
പെയ്യുന്നു to rain പൈഴ്ന്നു, or പൈഴ്ഞ്ഞു,
നെയ്യുന്നു to weave നൈഴ്ന്നു, or നൈഴ്ഞ്ഞു,
ചെയ്യുന്നു to do, or make ചൈഴ്ന്നു, or ചൈഴ്ഞ്ഞു,
കൊയ്യുന്നു to reap കൊഴ്ഞ്ഞു, or കൊഴ്ന്നു.

RULE SEVENTH.

Verbs in ക്കുന്നു and ക്കുന്നു make ക്കു, and ന്നു, ſo that they be not preceded by a long vowel for in that caſe they make ക്കു, and ന്നു, as in rule firſt.

കൃക്കുന്നു to toaſt കൃക്കു,
ഞകാരപ്രക്കുന്നു to bear ഞകാരപ്രക്കു,
പൊക്കുന്നു or പുക്കുന്നു to bear പൊക്കു,
ശങ്കപ്രക്കുന്നു to hope, ശങ്കപ്രക്കു,
പ്രാകപ്രക്കുന്നു, idem, പ്രാകപ്രക്കു,
പ്രേമപ്രക്കുന്നു to love പ്രേമപ്രക്കു,

RULE

RULE EIGHTH.

Verbs which before ക്കുന്നു take ച make the preterite in ന്നു, but thoſe which, inſtead of ച, have റ്റുmake ൻറു

കെകൂക്കുന്നു to hear കെട്ടു,

കൂക്കുന്നു, or ക്കുന്നു to rob കട്ടു,

നോല്ക്കുന്നു to faſt നോറ്റു,

കിൽക്കുന്നു to receive കിറു,

കൊല്ക്കുന്നു to be beaten കൊറു,

വിൽക്കുന്നു to ſell വിറു

Except

നിൽക്കുന്നു to ſtand നിന്നു,

RULE NINETH.

Verbs in ഴുന്നു make the pret. in ണ്ടു and thoſe in ല്കുന്നു or, ല്ലുന്നു make ന്നു as,

വാഴുന്നു to govern വാണ്ടു,

വീഴുന്നു to fall വീണ്ടു,

കാഴുന്നു to drown കാണ്ടു,

പുകഴുന്നു to praiſe പുകഴ്ന്നു,

ഇഴുന്നു to deſcend ഇണ്ടു,

ഏഴുന്നു to be raiſed ഏണ്ടു,

കൊല്ലുന്നു to kill കൊന്നു,

അകല്കുന്നു to be diſtant അകന്നു,

കാല്കുന്നു to vomit കാന്നു,

ചെല്കുന്നു to come to ചെന്നു,

EXCEPT

EXCEPT.

കല്ലുന്നു to ſtrike, കല്ലി,

ചൊല്ലുന്നു to ſpeak ചൊല്ലി, and in poetry alſo ചൊന്നു.

RULE TENTH.

Verbs in കുന്നു, if the preceding letter be ſhort, or *i*, long, make the preterite in ന്തു as

വറകുന്നു to wither വറന്തു,

ഉരുകുന്നു to roll ഉരുന്തു,

ഇരുകുന്നു to be dark ഇരുന്തു,

വീകുന്നു to redeem വിന്തു,

കരകുന്നു to gnaw കരന്തു,

നീകുന്നു to be ſtretched നിന്തു,

വിരുന്തുന്നു to be anointed വിരുന്തു,

This will be ſufficient for determining preterites.

We proceed to ſay ſomething on the ſecondary preterites, which end in ഗാകു, ഇട്ടു, ഞ്ഞാൻ, or ൈക്കു. To form the preterite in *al*; where the radical preterite ends in ഞ്ഞു, this is changed into ന്ത, adding ിൽം, thus ിന്തൽ, and കു as, സ്നേഹിന്തൽകു by loving; ചെയ്തൽകു by doing; മരിന്തൽകു by dying; കരന്തൽകു by weeping; from സ്നേഹിക്കു, ചെയ്കു, മരിക്കു, കരകു.

But if the preterite end in ന്ത, this remains, and ഞ്ഞാകു is added as ചൊല്ലിഞ്ഞാകു by ſpeaking; പൂട്ടിഞ്ഞാകു by ſhutting, or locking; ഇറങ്ങിഞ്ഞാകു by deſcending; from ചൊല്ലി, പൂട്ടി, ഇറങ്ങി.

If

If the verbs end in ി, this is changed into ീ, and ുക is added as പെയ്ി makes പെയ്ീുക. But it is to be remarked that, when this form of ſpeech is uſed, the following verb is to be put in the future tenſe, thus, കൃുാൻെസ്സ് ിച്ചുാകൈുകുംകിട്ടും by loving God you will gain heaven; ുണംചെയ്യുാകുുണംകിട്ടും by doing good you will acquire good; കിുചെയ്യുാകുുാകൈപ്പുകം by doing ill you will ſuffer damnation.

The preterite in ിട്ട is thus formed; if the radical preterite end in ി nothing more is done but adding ട്ട as, ുകൈചെയ്ിട്ട becauſe he ſaid this, from പെയ്ി; but if the preterite end in ു, this letter is changed into ി, and ട്ട is added, as ഞാകൈചെയ്ിട്ടപോയി having done this he departed; ഞാവൈകണ്ടിട്ടിസ്സ്നേഹിച്ചു I loved after I ſaw her. This form of ſpeech appears from the preceding examples to be rendered ſometimes by, after, and becauſe; the firſt of theſe perterites is rendered alſo by the preterite in ീാൻ, which is formed by adding this termination to radicals ending in ി, as ുകൈചെയ്ീാൻപറഞ്ഞു having ſaid this, or, after he had ſaid this he died; ഞാവൈസെവിച്ചുീാൻകുയ്യുംസാധിച്ചു. I obtained my affair after I had paid court to him. This requires to be followed by a preterite.

In the ſouthern diſtrict for ീാൻ they commonly uſe ഞാൻ, as പെണ്ണൈകെട്ടിീാൻക്ഞാവൈകളഞ്ഞു after he had married a wife he deſerted her.

Of the preterite plural perfect.

Inſtead of this tenſe the preterite is used ,as ഞാൻഏറെസ്നേഹിച്ചമകൻമരിച്ചു the ſon whom I moſt loved is dead; ഞാൻപഠിച്ചതുമറന്നുപോയി I have forgotten what I learned before. The Malabars expreſs this tenſe also by adding ഒരെ to the preterite; as, if I had known this I would have gone with him. ഇതറിഞ്ഞിരുന്നുഎങ്കിൽഞാനുംകൂടെപോയിരുന്നെ. If he had gone with him to ſwim he would alſo have been drowned കൂടെനീന്തുവാൻപോയിരുന്നുഎങ്കിൽഅവനുംകൂടെമുങ്ങിച്ചാകുമായിരുന്നു. It is poſſible however, from theſe examples, that ഒരെ may give only the pret. plu. perf. conjunctive.

Of the future.

The future is formed from the preſent by changing the final ന്നു into ും, as സ്നേഹിക്കുന്നു I love, fut. സ്നേഹിക്കും; പോകുന്നു I go, fut. പോകും, ചൊല്ലുന്നു I ſpeak ചൊല്ലും; ſometimes the future is uſed for the preſent but rarely; E. G. വേദപുസ്തകത്തെഇവിടുള്ളഅച്ചൻഅനസ്താസിയൊസപോളിക്കുവരുന്നുസുവിശേഷം letter coming to the Father Anaſtaſius who lives at Verapoli.

Of the Imperative mood.

The ſecond perſon of the Imperative is formed by taking away the termination ുന്നു of the preſent, and ſubſtituing ക, as സ്നേഹിക്കുന്നു I love, Imperative സ്നേഹിക; from ഉറങ്ങുന്നു, ഉറങ്ങ ſleep thou; from പോകുന്നു to go പോക, or contractedly പോ.

In

In the ſame way is formed the firſt perſon plural as വിശ്വസിക്ക let us believe, പോക let us go, കളിക്ക let us play.

But in verbs of more than three ſyllables the common imperative is formed by cutting off the final ഉം with its conſonant, as from സ്നേഹിക്കും imperative സ്നേഹി love thou; കുറിക്കും to ſet കുറി; നടക്കും to walk നട; കിടക്കും to lie down, കിട; the ſame happens, in verbs of three ſyllables കൊടുക്കും to give, കൊ; വരുംto come, വാ; പോകും to go, പോ, കേൾക്കും to hear, കേൾ.

In addreſſing great perſonages, another Imperative is uſed which is formed from the preterite in the manner following, namely, if the preterite end in ഉ this is changed into ീയാൽ thus, സ്നേഹിച്ചീയാൽ be pleaſed to love; തുറന്നീയാൽ open; from സ്നേഹിച്ചു I loved, തുറന്നു I opened; ചിരിച്ചീയാൽ ſmile; but when the preterite ends in ഇ, this honorary Imperative is formed by adding thereto ിയാൽ, as ഇറങ്ങിയാൽ be pleaſed to deſcend, പറയിയാൽ pleaſe to ſpeak.

The ſecond perſon plural of the Imperative mood is formed from the ſupine by changing the termination ുവാൻ into ുവിൻ thus from സ്നേഹിപ്പുവാൻ to love, സ്നേഹിപ്പിൻ love ye; from ആകുവാൻ to be ആകുവിൻ be you; പോകുവാൻ is made പോകുവിൻ go ye.

The third perſon, both ſingular and plural, ſhould rather be called a permiſsive than an imperative mode of ſpeech, and it is formed by changing the ും of the preſent into ആെ

ട pronounced ſhort, like ജൈട്ട, as ഞവ്വൻ, or ഞവ്വുടൈ
ഹിക്കടൈട്ട let him, or her love; വരടൈട്ട let him come; ചിരി
ക്കടൈട്ട let him laugh; ഇരിക്കടൈട്ട let him ſit. This form
includes alſo the firſt as well as third perſons.

Of the Imperative deprecatory affirmative.

The Malabarians uſe this form in their prayers; it is made by changing the penultimate ഉ into ൈ and adding ണൈക, thus, നമുക്കവൈത്തുഞവൈക്കാക്കണൈക pray for us, from ഞവൈക്കാക്കുന; എൻറൊറൈവുമായൈയെന്നൈരക്ഷിക്കണൈക ſave me oh my God, from രക്ഷിക്കുന; കൊടുണൈക give me; സഹായിക്കണൈക help me. This is uſed only in praying inſtead of the firſt Imperative in ഞ; it is compounded of the defective verb വെണ്ം it is neceſſary, which is indeed ſometimes uſed in this ſenſe, without undergoing any contraction.

Of the deprecatory negative.

This is formed by changing ഉന into ഒല്ല, or rather ഐല്ല, the firſt ſyllable ſhort, as സ്നേഹിക്കൈല്ല do not love; പോകൈല്ല do not go, ചെയ്യൈല്ല do not do; ſometimes this is made to end in ല്ലാടൈ, as പരീക്ഷിചാ, or പരീക്ഷിയാതൈ നമ്മൈക്കല്ലാടൈ lead us not into temptation, or trial.

Of the optative mood.

In the Malabar language there is no regular optative mood; its place is ſupplied by the expreſſion എങ്കാതാകിലും ം, or നന്നായിരുന്നും ം it would be well - as, I wiſh the wind would

would blow favorable കാറാറുല്ലുപ്പോലെഉണ്ടെങ്കിൽ
കൊള്ളാമായിരുന്നു literally, it would be well if the wind blew favorably? would I was dead? മരിച്ചുപോകാമായിരുന്നു; I wiſh I had never ſinned ഒരുനാളുംപാപിയില്ലെങ്കിൽകൊള്ളാമായിരുന്നു; I wiſh we may arrive at Mahe in September കുമാസത്തിൽകരകണ്ടുപോകുവാൻകൊള്ളാമായിരുന്നു.

Of the Conjunctive mood.

This is expreſsed, in the malabar, by the help of the particles, when, if, although ഞാൻപോയ്ക, എങ്കിൽ, എങ്കിലും added, to the indicative; as, when I was a child I ſpoke as a child കുഞ്ഞായിരുന്നുഞാൻപോയ്കകുഞ്ഞായപ്പോലെപറഞ്ഞിരുന്നു; when I was at Rome റോമായിൽകൂടിരുന്നുഞാൻപോയ്ക; when I ſhall die all will die ഞാൻമരിക്കുമ്പോയ്ക, or മരിക്കുംപ്പോ
ൾഎല്ലാവരുംമരിക്കും; when I ſhall believe all will believe ഞാൻ വിശ്വസിക്കുംപ്പോൾ എല്ലാവരുമെന്നും വിശ്വസിക്കും; when all ſhall die I ſhall remain alone എല്ലാവരുംമരിച്ചിട്ട
ുംപ്പോൾഞാൻകൈവശിഷ്ടിക്കും.

On this head three obſervations may be made, firſt that if the particle *when* is joined to the preſent, or preterite in *u*, the initial ഞ is cut off, and it is written പോയ്ക; but when joined to a preterite in ി the ഞ is changed, and it is written ച്ചപോയ്ക as പൊയ്ല്ലിച്ചപോയ്ക when he ſpoke, ഉറങ്ങിച്ചപോയ്ക when he ſlept.

2dly. If the particle, when, is joined to the imperfect, the preterite is uſed inſtead thereof. As, when I was willing

ഇറികുകമറുസ്സുണ്ടായൈപ്പോൾ, or ഇറികുകമറുസ്സായൈപ്പോൾ; when he was going down ഞാവുകൊറങ്ങായൈപ്പോൾ.

3dly. That when the particle is written, and pronounced പോൾ, as when joined to the future, the final ൻ is left out, and it is written ൻപോൾas, when I ſhall love ഞാൻ സ്നേഹിക്കുൻപോൾ.

Of the Conditional എങ്കിൽ, എങ്കിലും.

These conjunctions are added to the preſent, and preterite as; if I do, or did; ഞായാൻചെയ്കുന്നെങ്കിൽ; if you ſpoke നീവറഞ്ഞെങ്കിൽ; altho I love ഞായാൻസ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിലും; If I did this may God puniſh me ഇങ്ങഞായാൻചെയ്താൽ എങ്കിൽഎനസ്വകൎത്താവുശിക്ഷിക്കട്ടെ; If I ſaid ſo puniſh me ഞായാൻപറഞ്ഞതുകൊണ്ടെങ്കിൽഎന്നെശിക്ഷിച്ചാലും; although I have ſinned I hope to be ſaved പിഴെച്ചുഎങ്കിലുംരക്ഷപ്രാപിക്കുമെന്നു ആശിക്കുന്നു.

If he ſhould come it does not ſignify ഞാവുവന്നുഎങ്കിൽ വന്നുകില്ല; Here it is obſervable that എങ്കിലും is added to verbs without making any change in them whatsoever, either in the preſent, or preterite.

Of the Infinitive mood.

It is formed by joining the particle ൻ to the verb, as; സ്നേഹിക്കുന്നുൻ, or സ്നേഹിക്കുന്നുവാൻ, to love; സ്നേഹിച്ചുൻ to have loved; സ്നേഹിക്കുംവാൻ, or rather സ്നേഹിക്കുവാൻ to be about to love.

Verbs

Of the ſupine

Verbs which in the preſent end in ക്കുന്നു, and in the preterite in ന്നു have the ſupine in ന്മാൻ, which is done by ſubſtituting ന്മാൻ for ക്കുന്നു, as, സ്നേഹിന്മാൻ to love; ചിരിന്മാൻ to laugh.

The ſame ſupine have verbs in ക്കുന്നു which make the preterite in ത്തു, as; കൊടുത്തുന്മാൻ to give; വെടുന്മാൻ to ber.a

Alſo verbs ending in the preterite in ന്നു, as; സംഭവിന്മാൻ to happen from സംഭവിന്നു; ഇരിന്മാൻ to ſit, or be, from ഇരിന്നു, നിന്മാൻ to ſtand, from നിലക്കുന്നു pret. നിന്നു; കൈന്മാൻ from കൈക്കുന്നു to carry, pret. കൈന്നു; In fine, all verbs which end in the preſent in ക്കുന്നു, and in the pret. in ൊ but not in ീ, make the ſupine generally in ന്മാൻ.

But verbs in ക്കുന്നു whoſe pret. ends in ി generally make the ſupine in വാൻ, as ഞെക്കുവാൻ to be, from ഞെക്കുന്നു; പോ കുവാൻ, to go, from പോകുന്നു; ഒഴുകുവാൻ to flow, from ഒഴുകുന്നു.

In the ſame manner is formed the ſupine of all the compounds of ഞെക്കുന്നു, which, tho' in the preſent they end in ക്കുന്നു, have the pret. in ി, as; ഉണ്ടാക്കുവാൻ to make; പോ കുവാൻ to raiſe.

Alſo verbs in ന്നു, as, കൊടുവാൻ, to give; വരുവാൻ to come; വരുവാൻതുടങ്ങി it began to increaſe; പോരുവാൻപോകുന്നു do not proceed to quarrel.

But verbs which end in ക്കുന്നു pret. ത്തു have the ſupine ക്കുവാൻ as കുടിക്കുവാൻ

കിടപ്പാൻ to finiſh, from കിടക്കുന്നു,
വാഴ്പ്പാൻ to tarry, from വാഴുന്നു,
വിയർപ്പാൻ to ſweat, from വിയർക്കുന്നു.

Verbs ending in ൽക്കുന്നു; ൾക്കുന്നു; alſo in ൻകുന്നു, and pret. in ന, or റ, ന്നു make the ſupine in വാൻ, as, ചൊൽവാൻ to ſay, വീണ്ടുവാൻ to redeem, നേടുവാൻ to acquire, വാഴുവാൻ to govern.

Somtimes however the ſupine ends in ൟൻ by changing the penultimate ഇ into ീ, as കൊല്ലുവാൻ to kill, ചുടുവാൻ to roaſt.

Verbs in ുന്നു make വാൻ in the ſupine, omitting entirely ുന്നു, as, കരവാൻ from കരുന്നു to weep; പറവാൻ to ſpeak from പറുന്നു.

But if in ുന്നു this ു is changed into ൊ, and വാൻ is added, as പൊഴിവാൻ to rain from പൊഴുന്നു; ചൊല്ലുവാൻ to do from ചെയ്യുന്നു.

All other malabar verbs, whatever be the termination of the preſent, have the ſupine in വാൻ, by changing the ു penultimate into ൂ, as, മുങ്ങുവാൻ from മുങ്ങുന്നു to ſink; പൂട്ടുവാൻ from പൂട്ടുന്നു to ſhut, or lock; കൂട്ടുവാൻ from കൂട്ടുന്നു to cloſe; തൂക്കുവാൻ from തൂക്കുന്നു to reckon; വെവ്വാൻ from വെവ്വുന്നു to dreſs victuals.

The following verb ഉണ്ണുന്നു, to eat rice, is an exception to all theſe rules, it making the ſupine ഉണ്ടുവാൻ, and കാണുന്നു to ſee കാണ്മാൻ, or കാണുവാൻ, as alſo തിന്നുന്നു to eat തിന്നുവാൻ.

Of

Of Gerunds.

Gerunds are compounded of the verb to be uſed in the ſentence, and the defective verb വെണം, or വെങ്കി, as സ്നേഹിക്കേണ്ടി which ought to be loved, and സ്നേഹിക്കേണും, സ്നേഹിക്കേണുന്നു, സ്നേഹിക്കേണ്ടുക, സ്നേഹിക്കേണുന്നുക, which muſt be loved.

Of Participles.

The radical participles of the preſent, preterite, and future tenſes have been explained in the conjugation of verbs. They are, for example, of the preſent tenſe, കടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു കാലം, the time which paſſes quickly away, and this is formed by changing the final ഉ of the preſent into ന, as പോകുന്നു.

The preterite is formed from the pret. indicative which if it end in ഉ this is changed into ഞ്ഞ the letter യ is added except in the verbs പോകുന്നു, and ഞെക്കുന്നു and its compounds, in which the final ഞ്ഞ is changed in യ without adding it as ഞാൻസ്നേഹിച്ചപൈതൽമരിച്ചു the Boy whom I loved is dead; കട്ടപൊരുൾവിങ്ങൊടുത്തുകളകിയാറു you muſt reſtore the ſtolen property, കഴിഞ്ഞപൊയ്ത വൎഷികാൽആറ്റിലെവെള്ളംഏറ്റംപൊങ്ങിപൊയി laſt winter the water of the River roſe very much.

The future participle is compounded of the ſupine with the addition of the verb കുറിക്കുന്നു; but, in ſpeaking of a thing to happen at a great interval of time, we add കുന്നു, as വരുന്നു

വ്യാകുരിക്കുന്നുകുലശിക്കും in the next year; ങ്ങുന്നുള്ള
ള്ളുശക്കുവിങ്ങൊപ്പുകുവ്യാകുരിക്കുന്നുങ്ങൾകേട്ടു I heard
that your Highneſs is about to return into your own coutry;
വരുവ്യാകുരുന്നുകിശിഹ്യടെകർത്തുവിശ്വാസകൂ
ങ്ങുകിരുന്നു the Prophets believed in Chriſt who was to come;
കർത്തുവ്യാകുരിക്കുന്നുങ്ങകൂകർനെകുങ്ങുറെഞ്ഞുശ്വാസംഞ്ഞുൽ
കൊടുങ്കൊടുറെത്തിവസരിക്കും വെണ്ടും വണ്ണം പൊരുത്തു
when the mother who was about to die ſaw her ſon ſhe became better, and in a few days recovered.

Here it ſhould be remembered, as was before obſerved in ſpeaking of the adjective, that theſe participles may become adjectives by placing them before the noun, as, കഴിഞ്ഞവൊ
ല്ലവടിക്കും in the laſt war; ഒണങ്ങിപ്പൊയ്യവൃകം a withered tree; and by joining to them the pronouns ഞാവുക,
ഞാവുൾ, ഞാൻ they may be declined as in the third Lecture reſpecting pronouns, as may be more fully ſeen.

LECTURE SIXTH,

Cauſal or Effective verbs.

What we expreſs in two verbs, the Malabars do by a ſingle word, which may be termed a cauſal or effective verb. Thus, to make to come, to cauſe to do, to make to love, are in Malabars ſingle expreſsions. But as theſe are formed in various modes according to the form of the radical verb, the following Rules are laid down for the more readily diſtinguiſhing the primary verb.

RULE

RULE FIRST.

Verbs which end in the preſent in കുന്നു become effectives, or cauſals by adding ിപ്പി before കുന്നു, for inſtance, സ്നേഹിക്കുന്നു I love, സ്നേഹിപ്പിക്കുന്നു to cauſe to love, pret. സ്നേഹിച്ചു; പ്രയാസപ്പെടുന്നു to labour, പ്രയാസിപ്പിക്കുന്നു; വിളിക്കുന്നു to call, വിളിപ്പിക്കുന്നു to make to call; ചിരിക്കുന്നു to laugh, ചിരിപ്പിക്കുന്നു to make laugh; കൈക്കുന്നു to receive, കൈപ്പിക്കുന്നു to cauſe to take; കേൾക്കുന്നു to hear, കേൾപ്പിക്കുന്നു to make to hear.

Exceptions,

ഇരിക്കുന്നു to ſit, ഇരുത്തുന്നു, ിക്കു to cauſe to ſit; നിൽക്കുന്നു to ſtand, നിറുത്തുന്നു to make ſtand; നടക്കുന്നു to walk നടത്തുന്നു ിക്കു to make walk; കടക്കുന്നു to paſs കടത്തുന്നു, ിക്കു to cauſe to paſs; കിടക്കുന്നു to lie down കിടത്തുന്നു, ിക്കു to make to lie; ആറുന്നു to be appeaſed ആറ്റുന്നു to make calm.

RULE SECOND.

The verb ſubſtantive, and its compounds, and verbs active in കുന്നു make their effectives by changing കുന്നു into ക്കുന്നു as ആകുന്നു to be, or have, ആക്കുന്നു to make to be, or have; ഉണ്ടാകുന്നു to have, ഉണ്ടാക്കുന്നു to make to have; പോകുന്നു to go പോക്കുന്നു to cauſe to go; ഒഴുകുന്നു to flow, ഒഴുക്കുന്നു to cauſe to flow; ഉരുകുന്നു to become liquid, ഉരുക്കുന്നു to make to melt; ശീലുകുന്നു to accuſtom, ശീലുക്കുന്നു to make familiar; and ſome others ſimilar to theſe, but not all, for ſome verbs have no effective.

In

In the ſame manner, verbs in ങ്ങുന്നു are made effective by changing ങ്ങുന്നു into ക്കുന്നു, as കുങ്ങുന്നു to ſink കുക്കുന്നു to cauſe to ſink, കുക്കി; തെങ്ങുന്നു to grow ripe, തെക്കുന്നു, ക്കി to make ripe; വെങ്ങുന്നു to ſmother വെക്കുന്നു, വെക്കി; ഞെടങ്ങുന്നു to be ded, ഞെടക്കുന്നു, ക്കി to include; കലങ്ങുന്നു to be diſturbed, കലക്കുന്നു to trouble water; നീങ്ങുന്നു to ritire നീക്കുന്നു, നീക്കി to take away; വെങ്ങുന്നു to be hot, വെക്കുന്നു to heat; കടങ്ങുന്നു to be conquered, കടക്കുന്നു to conquer.

RULE THIRD.

Verbs which have not the final ന്നു preceded by ക or ങ്ങ become cauſal by changing the ſyllable into ിപ്പ and ending in ിപ്പുന്നു ſo, കല്ലുന്നു to ſtrike കല്ലിപ്പുന്നു to cauſe to ſtrike; ചെയ്യുന്നു to do ചെയ്പ്പുന്നു to cauſe to do; പറയുന്നു to ſpeak, പറയിപ്പുന്നു to make ſpeak; ചൊല്ലുന്നു to ſpeak, ചൊല്ലിപ്പുന്നു to cauſe to ſpeak; വാഴുന്നു to reign, വാഴിപ്പുന്നു to cauſe to reign.

Except the followiug,

കിനുന്നു to eat കിറുന്നു, റ്റി to feed, ഉണ്ണുന്നു to eat rice ഊട്ടുന്നു to cauſe to eat rice; വീഴുന്നു to fall വിഴാത്തുന്നു to cauſe to fall or വിഴിപ്പുന്നു, ിപ്പ; കൂടുന്നു to be united, കൂട്ടുന്നു, ട്ടി to cauſe to join; വരുന്നു to come, വരുത്തുന്നു to make to come; നനയുന്നു to be wet നനക്കുന്നു to make wet; ഉരുകുന്നു to fly, ഉരുട്ടുന്നു, ട്ടി to make fly; കാണുന്നു to ſee, കാട്ടുന്നു to ſhew, ട്ടി; കാഴുന്നു to be under, കാഴാത്തുന്നു to put down; അണയുന്നു to approach, അണക്കുന്നു to make &c. ിപ്പ; വാടുന്നു to wither as flowers വാട്ടുന്നു, ട്ടി to dry up.

RULE

RULE FOURTH.

Verbs in ുന change this termination in ുത്തുന, or ുക്കുന; as, വളരുന to increaſe, വളർത്തുന to make grow ിക്ക; വാകുന to be changed, വാകർത്തുന, ിക്ക to change, കെടുന to be broken, കെടുത്തുന, or കെടുക്കുന to break; തീരുന to be finiſhed, തികുന to finiſh ുത്ത; വരുന to come വരുത്തുന, ിക്ക to cauſe to come.

EXCEPT.

തരുന to give to me, or you, കൊടുക്കുന, ുത്ത.

RULE FIFTH.

Verbs in ുന double ു in to ുറുന, ുറുന to become cool ുറുന to make cool ുറ; ഏറുന to aſcend ഏറ്റുന to make to aſcend, to raiſe up, ഏറ്റ; കയറുന to climb, to land, കയറ്റുന, ുറ; മാറുന to be altered, മാറുന, ുറ to cauſe to change.

EXCEPT.

പെറുന to bring forth, പെറ്റുക്കുന, ുത്ത.

RULE SIXTH.

There are alſo a few active verbs which are made effective in ിപ്പുന, or ുപ്പുന; വളുപ്പുന to educate വളിപ്പുന to cauſe &c. വളർത്തു; തികുന to finiſh, തികിപ്പുന to make to finiſh ുത്ത, കാട്ടുന to ſhew, കാടുക്കുന, ുത്ത to cauſe to ſhew; ഏറുന to raiſe up ഏറ്റുക്കുന, ുത്ത to make to raiſe.

LECTURE

LECTURE SEVENTH.

OF VERBS PASSIVE,

The Malabars ſeldom uſe the Paſſive voice, but ſince it is ſometimes employed, the rule is ſubjoined by which verbs active become paſſive; namely, by taking away the final ം and changing the penultimate ു into ാ, annexing the verb പെടുക in this manner, സ്നേഹിക്കുക to love, സ്നേഹിക്കപ്പെടുക to be loved; ആരാധിക്കുക to celebrate, ആരാധിക്കപ്പെടുക to be celebrated, തുറക്കുക to open തുറക്കപ്പെടുക to be opened.

All verbs paſſive have the preterite ending in ി, and conjugated as in the 4th Lecture.

But it ſhould be remarked that ſome verbs cannot be made paſſive without the utmoſt impropriety, and ſolecism in language.

Secondly, that many verbs with the addition of പ്പെടുക are not paſſive, but common, or active, or deponent, and are formed by joining പെടുക to certain nouns only, for the greater number cannot be united with it, thus പ്രിയം love, makes പ്രിയപെടുക to love; സ്നേഹം love, സ്നേഹപ്പെടുക to love; വ്യഥ pain വ്യഥപ്പെടുക to ſuffer; നിന്ദ്യം contempt, നിന്ദ്യപ്പെടുക to deſpiſe.

A paſſive mode of ſpeech is alſo formed from certain adverbs, as from ദൂരം far, is made ദൂരമപ്പെടുക to be distant;

ഉകം within, ഉകൊള്ളുന്നു to be encloſed; മെൽ above, മെൽപ്പുന്നു to be over, to remain; hence മെൽ, or മെൽപ്പെട്ട കാരൻ a ſuperior, tho' മെലാഴ്മ is better.

LECTURE EIGHTH,

OF THE VERB PERSONAL.

It was before obſerved that all verbs in this language are imperſonal. In poetry, however, and their beſt writings, we find a firſt, and third perſon ſingular, and a third perſon plural as.

Preſent ഞാൻ ചെയ്കുന്നു, ഞാവൽ ചെയ്കുന്നു, ഞാവർ ചെയ്കുന്നു, ഞാവർ ചെയ്കുന്നാർ.

Preterite ഞാൻ ചെയ്തു, ഞാവൽ ചെയ്തു, ഞാവർ ചെയ്താർ, ഞാവർ ചെയ്തു.

Future ഞാൻ ചെയ്കും, ഞാവർ ചെയ്കുവാർ.

no other tenſes are uſed, and theſe very ſparingly.

LECTURE NINTH.

OF IMPERFECT AND ANOMALOUS VERBS,

Irregular, or anomalous verbs are divided into two Claſſes; affirmative, and negative, and both require the perſon ſpoken of to be in the dative caſe.

The affirmatives are ഉണ്ട to be, or have, pres. എനിക്കുണ്ട് I, or you have (eſt mihi).

But in other tenſes we muſt uſe the verb ഉണ്ടാകുന്നു; as,

എ

ഞാൻകൊണ്ടിരുന്നു I had; അവൎക്കുണ്ടായിരുന്നു they had; നാം കൊണ്ടാകും we ſhall have.

This verb makes കൊള്ള in the participle, whence comes കൊള്ളുവൻ. കൊള്ളുവൾ. കൊള്ളുക who, or which is. See farther in the ſection of adjectives; this verb has alſo another form in കൊള്ളൂ, which is *alone* or only.

But the verb, or noun preceding this muſt always end in ൈ, as, എത്രയാൾ കൊണ്ട how many perſons are there രണ്ട കൊള്ളൂ there are two only.

This defective verb is joined to almoſt all verbs, by changing ം into ൊണ്ട; thus സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട I am loving; which form is alſo uſed for the future, as സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട I will love വരുന്നുണ്ട I come, or I will come.

But when we would uſe this verb in a paſt ſenſe, we uſe the preterite in ിട്ട, changing ട്ട into ിരുന്നു, and adding ൊണ്ട, as, സ്നേഹിച്ചിരുന്നുണ്ട I was loving; അവൻ വന്നിരുന്നുണ്ട He came; or is come. We alſo uſe the verb കൊണ്ട when we would expreſs the habit, or cuſtom of doing a thing, ſubſtituting for the final ം the termination ാറുള്ള കൊണ്ട, as, സ്നേഹിക്കാറുള്ളൊണ്ട I uſed to love; ചെയ്യാറുള്ളൊണ്ട I am accuſtomed to do; ചൊല്ലാറുള്ളൊണ്ട I am in the habit of ſaying.

Secondly വേണം I muſt, or will; Preſent ഞാൻകൊണ്ടുവേണം, or വേണ്ടിവരുന്നു, It is neceſſary for me, I muſt, or will, നീ കൊണ്ടുവേണ്ടിവരുന്നു you wiſh, or muſt. pret. ഞാൻകൊ: or നീ കൊണ്ടുവേണ്ടിവന്നു; Future വേണ്ടിവരും; Infin വേണ്ടം ഒന്നു

prerer.

Preter. വെങ്കോൽകൂട്ടു; Part. വെങ്കൂട്ടു, or വെങ്കിക്കൂട്ടു; neuter വെങ്കുക, വെങ്കുവകു, or വെങ്കിക്കൂട്ടുക.

But obſerve, this verb may be joined to all others by removing the final ൽ, and changing the penultimate ു into ോ long, thus ോണം, as, സ്നേഹിക്കുൽ makes സ്നേഹിക്കോണം I muſt love; വരുൽ to come വരോണം I muſt come.

And that this may added, without change, to all verbs in the ſecond ſingular imperative by adding thereto the letter ീം, thus സ്നേഹിക്കീംവേണംyou, or we muſt love, from സ്നേഹി love thou; വാകീംവേണം from വാക go; കാൎയ്യസിദ്ധിയുണ്ടാകുന്നുവാൻ ദൈവകല്പനകളെ അനുസരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു to aquire glory, or happineſs, we muſt obey the law of God.

In place of the verb വേണം we may make uſe of വെങ്കി, to which ഇരിക്കുൽ is always joined, or ſometimes വരുൽ, thus വെങ്കിരിക്കുൽ, or വെങ്കിവരുൽ, I muſt, വെങ്കോൽ, or വെങ്കിൽ it was neceſſary. But to expreſs the other tenſes we ought to join to this defective verb, ഇരിക്കുൽ or വരുൽ in the tenſe required, as വെങ്കിവന്നപ്പോൾ when it was neceſſary; വെങ്കിരിക്കുമെങ്കിൽ if it be neceſſary; വെങ്കിവരുമ്പോൾ when it ſhall be needful.

Sometimes alſo വെങ്കി is made to coaleſce with other verbs, as was ſaid of വേണം, by changing the final ൽ of the imperative into ോ long, with the addition of ങ്കി and ഇരു കുൽ, or വരുൽ in that tenſe which the ſenſe requires as വേണ്ടുകെങ്കിവരും it will be neceſſary for you to go; കാൎയ്യസിദ്ധി കൈ

കപ്പൊകെണ്ടിവന്നു I was obliged to go to Cochin; നിന്നെ കല്ലെണ്ടിവരും I ſhall be forced to beat you.

Inſtead of വെണ്ടി, ſometimes വെണ്ടുക is added in the manner before ſaid, which however gives the verb the force of a ſupine, as, കൊച്ചിക്കു കപ്പൊകെണ്ടുകവന്നു I came in order to go to Cochin; കൈവല്യം കിട്ടുന്നുള്ളുപ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്കുന്നു to acquire happineſs I do penance.

Thirdly. The verb ഞാൻ I am able, this has only the preſent tenſe as, ഇരിക്കുഞാൻ I can; വാങ്ങുഞാൻ. It is joined to other verbs either entire, or contracted; in the firſt caſe the verb is in the imperative in ങ with ഞാൻ annexed, as in the caſe of വെയ്ഞാൻ, thus, തിന്നുകഞാൻ, only that the final ൻ is changed into its corresponding vocal conſonant, and it is written ഏൻ, thus പൊകഞാഏൻ I can go; ഉണ്ണുക ഞാഏൻ I can eat rice; this only in the inſtances where the imperative ends in ക, or കു; if it has a different termination, then the final ങ of the preſent is dropped, and കഞാഏൻ is added inſtead; thus, ചൊല്ലുകഞാഏൻ I can ſay; തൂക്കുകഞാഏൻ I can ſuſpend; which is alſo to be obſerved when this ſort of verbs precedes വെയ്ഞാൻ.

When this verb is contracted with the preceding, it is done by adding, tothe ſecond perſon of the imperative, the particle ഴൻ, or if you pleaſe, by changing the termination ക the future into ഴൻ, thus തിന്നുകുഴൻ I can love, from തിന്നുന്നു the imperative, or തിന്നുകും the future; ചൊല്ലുഴൻ I can

ſpeak,

ſpeak, from ചൊല്ലു, or ചൊല്ലുക; this verb may be traced perhaps to the ſubſtantive verb ഉകുന as its origin.

In the ſame manner we uſe the defective അറിയുന only in the preſent, it ſignifies either I know, or I know not, from അറിയുന്നു to know.

Fourthly. കി it is enough; ഇനിക്കകി it ſuffices for me; it is uſed only in the preſent. When other tenſes are required they are formed by the aid of the verb ഉകുന I am, as കിയായി it was ſufficient; കിയാകും it will ſuffice കിയാകും പൊഴുവാ; ſpeak when there ſhall be enough.

The oppoſite correspondent to this verb കി is പൊര it is not enough, as ഇനിക്കപൊര. പൊരായുന്നു it is, or was not enough or me; Part പൊരായുക which is not ſufficient, from which comes the ſubſtantive പൊരായ്ക inſufficiency.

Of Imperfect Negative Verbs.

Firſt. വെങ്ങ I will not, I do not want, I need not. Preſent ഇനിക്കവെങ്ങ I want not; Prete. വെങ്ങാത്തു, 2d. വെങ്ങായിറു, 3d വെങ്ങിത്തു, 4th. വെങ്ങായിറെ becauſe I was unwilling or wanted not.

Inf. വെങ്ങൽ; Pret. വെങ്ങാത്തൽ, വെങ്ങിത്തൽ; noun ſubſtantive വെങ്ങായ്ക inconvenience, uſeleſsneſs.

This verb is joined to others by taking away ഉന, and ſubſtituting ങ്ങ as, സ്നേഹിക്കങ്ങ I will not, I need not love; ചെയ്യങ്ങ you muſt not, or ſhould not do. But this

this form of expreſſion is more commonly uſed in the imperative mood, as പോകരുത് do not go; കരയരുത് do not weep; വരരുത് you muſt not come.

Second. ഇല്ല, or ാണ്ട not to be, or have as; ഇരിക്കഇല്ല I have not. Pret. ഇല്ലായിരുന്നു. 2d, ഇല്ലായിരുന്നുവോ 3d. ഇല്ലായിരുന്നില്ല. 4th. ഇല്ലായിരുന്നുവോ.

Inf. ഇല്ലായ്മ; or ഇല്ലായ്മ Pret. ഇല്ലായ്മയായ്മ; Part. ഇല്ലാത്ത which is not; Pret. ഇല്ലാഞ്ഞ; Supine ഇല്ലാഞ്ഞാൽ; Noun ſubſtantive ഇല്ലായ്മ want; as കൈയിൽഇല്ലായ്മകൊണ്ടുഇതുവന്നു this happened for want of Judgement.

It is to be obſerved, firſt that ാണ്ട is declined in the ſame manner as above, with the difference of the firſt letter, as ാണ്ടായിരുന്നു. ാണ്ടാത്ത &ca.

2dly. We uſe the preſent participles of theſe verbs to form negative adjectives, and alſo ſubſtantives with the addition of ാവുന്ന, ാവുന്നു, ാത as obſerved in the lecture on the adjectives.

This verb is joined to verbs affimative in order to give them a negative ſenſe; in this caſe the final ു is omitted, and ഇ added inſtead, thus, ൈക്കുക്കൊള്ളുക; Pret. ൈക്കൊണ്ടില്ല; ൈക്കൊള്ളുകയില്ല Fut. ൈക്കുകയില്ല; or ൈക്കുകില്ല; പോകില്ല I will not go. Whence it appears that, when ഇല്ല is joined to the future, the final ും is cut off, or exchanged for ഇല്ല, thus, it is not written വരുംഇല്ല,

But

But, വരുല്ല; not കല്ലുംല്ല, Butകൊല്ല I will not beat.

But when a negative is required to be joined to the imperative mood ാല്ല is uſed inſtead of ല്ല, as ൻസ്സിക്കല്ല, or ൻസ്സിക്കല്ലാതെ

In this manner ല്ല may be joined to all verbs which then require a dative of the perſon, unleſs the verb, requires by its nature, a different caſe.

From this verb is formed കാസ്സല്ല, to which is oppoſed കാസ്സുന്നു I am willing. (ſee Primitive Negative adverbs.

Thirdly ാറുക, I cannotല്ലിക്കാറുക; Pret. ാറുകാഞ്ഞു; 2d. ാറുകാഞ്ഞാൽ; 3d. ാറുകാഞ്ഞിട്ട; 4th. ാറുകാഞ്ഞാറ when, after that, I could not.

Inf. ാറുകയില്ല; Pret. ാറുകാഞ്ഞതായില്ല; Part. ാറുകായ്ക which cannot; Pret. ാറുകായ്ഞ Noun ſubſtantive ാറുകായ്ക Inability.

When this verb is joined to others ുന്നു is changed for ാറുക, thus ചെയ്യാറുക I cannot do; ൻസ്സിക്കാറുക I cannot love, പോകാറുക I cannot go.

But when, as is ſometimes the caſe, it is added without any alteration, the preceding verb is made to end in ക്കുംം, (in the ſame manner as explained in the words ുന്നും, വരുന്നും) and ാറുക is annexed to this termination; thus പോകുംം ാറുക I cannot go; നടക്കുംംാറുക I cannot walk, പറകുംംാറുക I cannot ſpeak.

Fourthly. കൂടല I am unable, which may be conju-

gated

gated like ഞാൻ, but it is ſeldom uſed unleſs in the preſent tenſe, as ഇനിക്കൈകൂടാ I cannot, ഇതിനിക്കൈകൂടാ I cannot do this, സ്നേഹിച്ചുകൂടാ I cannot love, ചെയ്തുകൂടാ I cannot do, ഇനിക്കവിശ്വസിച്ചുകൂടാ I cannot believe it.

Fifthly. വഹയ I cannot, is alſo conjugated in the ſame manner as above, with a dative of the perſon, ഇനിക്കവ ഹയ; Pret വഹയാങ്ങു, Inf. വഹൈയ്വാൻ; Part വഹയാരാക; neuter, വഹയാരാകാ which cannot be.

When joined with other verbs, theſe ought to be in the ſupine, as with കൈകൂടാ; thus കിടുവാൻവഹയ I cannot eat; നടപ്പുവാൻവഹയ I cannot walk.

Sixthly. കൂടാ, I am unable, is conjugated in the ſame manner, thus കൂടാ; Pret. കൂടാങ്ങു; കൂടാങ്ങാരാകു; കൂടാങ്ങിട്ടു Inf. കൂടാതെയ്വാൻ, Pret. കൂടാങ്ങാതെയ്വാൻ; Part. കൂടാരാക; neuter കൂടാരാകാ, like വെണ്ടാരാകാ, കാണിലാരാകാ, ഇല്ലാരാകാ.

This verb is joined, without any change, to the preterite of others; it requires a dative ഇനിക്കചെയ്തുകൂടാ I cannot do it; ഇനിക്കപോയ്കൂടാ I cannot go. അവൻവരുകൂടാ he cannot come.

It is proper for Learners to write all the defective verbs with *a* long, as കൂടാ, കാണിലാ, വഹയാ, ഇല്ലാ.

Beſides theſe defective verbs, which joined to regulars make a negative ſignification, there are certain particles which have the ſame power, ſuch are ആ and ആകാ.

Of

Of the Negative particle ഞ

All verbs become negative, if, in place of the final ഉന്ന, you annex ഞ, as, 1ſt. Pret. ചെയ്യാത്തു, or ചെയ്യാങ്കു, 2d Pret. ചെയ്യാങ്ങാൽ by not doing, or having done; 3d. ചെയ്യാങ്കൊട്ട; Inf. ചെയ്യാഞ്ഞു; Pret. ചെയ്യാത്തഞ്ഞു; Part. ചെയ്യാൽ; Supine ചെയ്യാഞ്ഞാൽ; noun ſubſtantive, ചെയ്യാഞ്ഞു.

So alſo വരാ, he comes not, Pret. വരാത്തു; or വരാങ്കു; വരാങ്ങാൽ; വരാങ്കൊട്ട; Part. വരാൽ, neuter വരാൽകു; Supine വരാഞ്ഞാൽ; noun Substantive വരാഞ്ഞു the not coming, the non arrival.

In the ſame manner is conjugated പോകാ I cannot go; നടകാ I cannot walk. From which it might appear that this mode of expreſſion is deducible from പൊ, or കുടാ.

Affirmative verbs, alſo, become negative, by the additiuo of the particle ഞാകു, inſtead of ഉന്ന, and by joining to this, ഇല്ലാ, in whatever tenſe the ſentence may require, thus from സ്നേഹിക്കുന്നു is formed, സ്നേഹിക്കാകുഇല്ലാ I do not love, from പറയുന്നു to ſpeak, പറയാകുഇല്ലാ he is ſilent, പോകാകുഇല്ലാ he will not go.

Sometimes by way of adding grace, or elegance to the expreſſion, കൂടെ is joined to ാകു, thus പറയാകുകൂടെ ാ he was ſilent, or ſpoke not.

Sometimes alſo a verb ending in ഞാകുകൂടെ is joined with other verbs, and in this caſe it may be rendered by our ex-

preſſion

preſſion without being, as ൟഅയാതെകവന്നു I came without being wet, ഞാനയാതെചെയ്തു I did it without knowing; പറയാതെകണ്ടുകിടപ്പുപൊയി He went away without ſpeaking.

More will be ſaid on this ſubject when treating of adverbs to which the reader is referred for fuller information.

LECTURE TENTH.

Of Verbs of Elegance,

This ſort of verbs is uſed by the Malabarians to add force, or beauty to an expreſſion. They are as follows; കൊടുക്കുന്നു to buy, to take, or receive, is joined to the preterite of verbs, and ſeems to have no other ſenſe than to mark the time, or tenſe, for the preceding verb expreſſes the ſignification, which is alſo the caſe with other emphatical, or ornamental verbs, as കാന്തൻപിഴച്ചുറവുരുക കന്മുന്നാക ഞവരെരെക്കിടുകൊണ്ടു after that men had ſinned the ſon of God redeemed them, ഞാവെയ്കുംറെയ്യാടവറെങ്ങ കൊടുത്തറികെട്ടില്ലെയ്യാ I told you all I could, did you not hear?

Secondly. കളക്കുന്നു to caſt out, is added to verbs in the preterite, as, വെയ്കികളഞ്ഞു he ddə arted; പൊയ്കികളക്കും he will go; ഞ്ഞെട്ടികളക്കുന്നു to turn out; കല്ലികളക്കുന്നു to beat, കല്ലികളഞ്ഞു Preterite.

Thirdly. ഇരുക്കുന്നു to exiſt, to be, to ſit, is joinedteo the

the preterite alſo, thus ൟ്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു I am loving, ഞാവങ്ങ
ളുകൂപറഞ്ഞിരിക്കുംപൊഴു when he is ſaying this, എഴുതിയിരി
ക്കുന്നുപൊലെ as it is written.

Fourthly. കിടക്കുന്നു, to lie, is alſo added to the preterite, as ചൊല്ലികിടക്കുന്നു it is ſaid, എഴുതികിടക്കുന്നു it is written.

Fifthly. അയക്കുന്നു to ſend, is joined to the ſame tenſe, only the initial അ is cut off, & it is written യക്കുന്നു, and preterites ending in ൊ are changed into ഞ, but thoſe in ി remain unchanged, thus, ളുകഞാവങ്ങനൊടുപറഞ്ഞു
യപ്പൊൾകൎത്താവുപോയി when he had ſaid this to him he departed.

Sixthly. വിടുന്നു to diſmiſs, when added to the preterite of a verb ſignifies to ſend, as ചൊല്ലിവിടുന്നു I ſend to ſay, or ചൊല്ലുന്നു, preterite ചൊല്ലുന്നു. കൊടുത്തുവിടുന്നു to ſend to give; this is commonly written കൊടുക്കുന്നു, Pret. കൊടുക്കുന്നു.

In the ſame manner കൂവിടുന്നു to ſend to give (ſpeaking of the 1ſt. or 2d. perſon) or കൂടുന്നു pret. കൂടുന്നു. hence it appears that വിടുന്നു in compoſition is written, and pronounced as if it was ടുന്നു, But this form is very ſeldom uſed and only in the above examples.

Seventhly, കൊടുന്നു to give to the firſt, or ſecond perſon; കൊടുക്കുന്നു to give to the third, being joined to the preterite, add ſomewhat to the ſignification of the verb; എടുത്തുകൊണ്ടു he took, and gave it me ചൊല്ലികൊണ്ടു he gave me in words,

or

or he ſaid to me; പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു he taught him, gave inſtruction,

Eighthly ചെയ്യുന്നു to do, may be joined to other verbs in three different ways.

1ſt. To the Imperative, in which caſe ചെയ്യുന്നു is uſed in the participle of the preſent, or preter tenſe, as ഞാവരുന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നചെയ്യുന്നു he teaches; ഇന്നലെവരികചെയ്തു he came yeſterday.

2dly. the particle എന്നും is annexed to the imperative, and ചെയ്യുന്നു, and ചെയ്തു is added in the ſame manner as വരും, and ഞാനുക; thus, ഞാവരുകയുംചെയ്തു he came; നല്ലപൈലെസന്തൊഷിക്കയുംചെയ്തു I am much rejoiced; and not unfrequently it governs two, or three verbs, as in the following example, വെണ്ടുംവണ്ണംകുംപസരിക്കയുംതൊ ഷിച്ചിരുന്നുകൊണ്ടുകൊടുകയുംചെയ്യുന്നവർക്കൊഷവെടുകിട്ടും They who do truly confeſs, and repent of their ſins, and reſolve to trangreſs no more ſhall obtain remiſſion of their ſins.

This form of ſpeech is very common.

3dly. The laſt way in which this verb is annexed to others, is to the ſupine, dropping the final *an* ുന്നു, and ſubſtituting, ുതും E. G. കുമ്പിടുന്നുകാണുന്നുഷമവിലകിയ കുറ്റങ്ങിരുതുംചെയ്തിട്ടശിക്ഷകയെയുള്ളുന്നുതുംചെയ്തു The firſt man by eating the forbiden fruit made himſelf liable to puniſhment; ഞാവുന്നുകചെയ്തുതും ചെയ്തു He did

did it; from which laſt example, it is plain that, this verb may be added, in the manner aforeſaid, to itſelf.

Ninthly. വരുന്നു, to come, is joined to the verb വെക്കു; as, വെക്കവരും it will be neceſſary. It is added alſo to verbs which have this defective verb previouſly annexed to them, as, പൊയ്കൊണ്ടിവരും I ſhall be forced to go; to this verb വെക്കു is alſo added ഇരിക്കുന്നു, as വെക്കിരിക്കുന്നു it will be neceſſary,

See the paragraph on വെണ്ടും above.

Tenthly. ആകുന്നു to be, is added to the imperative, അവൻ ആങ്ങനപറകയാകുന്നു he ſaid ſo; അവൻ ആങ്ങനചെയ്കയാകുന്നു he did it.

Eleventhly. ചെല്ലുന്നു to become, is joined to the preterites of the verbs ആകുന്നു, and പൊകുന്നു; as പൊയിചെല്ലി he departed; കൎത്താവിനോടുകൎത്താവുഷംചെയ്തിട്ടചെല്ലുകൎത്താവുചെല്ലി the angels having ſinned became Devils.

LECTURE ELEVENTH.

Of the other Parts of ſpeech.

After having ſeparately treated of the noun, pronoun, verb, and participle, it remains to conſider the other parts of ſpeech as they regard ſyntax, or conſtruction. Namely, prepoſitions, the rules for forming the different caſes of the noun, adverbs, interjections, and conjunctions, from the combination

combination of all which the ſtructure of language is raiſed and fixed.

Of the Nominative.

This is placed before the verb not only in the definite moods, but alſo in the Infinitive, before participles ſimple, and compound, before ſubſtantives, and even ſupines. Ex. gr. കുമാരവരുംഎന്നുകെട്ടു I heard you would come; ഞാൻകുമാരവുമാരുടെഅധികപ്രയത്നം ചെയ്തുഎന്നുകെട്ടു I heard you uſed much diligence that he ſhould come; ഞാൻഅയച്ചവനെശത്രുകൊന്നു the enemy killed him whom I ſent; ഞാൻനന്നുക്കിയഅകമ്രാജാവ്വാങ്ങിഎടുത്തു the Raja has ſeized the houſe which I repaired.

Obſerve that, in neuter nouns, the nominative is uſed frequently; and generally, for the accuſative caſe, eſpecially in the Plural.

Secondly that, the adverb എല്ലാം all, every, takes a nominative before it; കാലംഎല്ലാം at all times; ഏണ്ടുഎല്ലാം every year; എല്ലാട്ടംഎല്ലാംവയ്കുന്നുടഎല്ലാംഒന്നു In every garden there is beetle leaf, and in every country a (different) language. Proverb.

Of the Genitive

When there is no rule to the contrary, the genitive is uſed as in the European languages; കുതിരയുടെഉടയവൻ the maſter of the horſe; നാട്ടിലെരാജാവ് the king of the country;

country; ഭൂമിയുടെരൂപത്തെകാണിക്കുന്നു the light of the ſun; ഭൂമിയുടെവലിപ്പം the magnitnde of the Earth; കല്പനകളുടെകല്പന the ordonnance af the Law.

Obſerve 1ſt, that, nouns ending in ſ double this letter into ട, and ſo obtain the force of a genitive, thus from ചുമ ſ a burden, and കൻ a perſon, comes ചുമട്ടുകൻ a bearer of burdens, a porter; from നാട a country, and പിണക്കം diſſenſion, comes നാട്ടുപിണക്കം civil diſcord, the ട being ſometimes changed into റ്റ, and, indeed, ſometimes into റ്റു, as ആറ്റുംരോമം ſheep's wool.

Secondly. That, when two names of irrationals come together, one requiring in our idiom to be in the genitive, the Malabars leave it in the nominative, as പള്ളിവാതിൽ, to which the Engliſh has a correſponding expreſſion, 'the Church key;' പള്ളിവാതിൽ the Church door; എരുമപ്പാൽ Buffalo's milk; കപ്പൽതുറ a harbour, or place where boats are laid up; വാഴയില a plaintain leaf. But this form of expreſſion is not univerſal, and would often be abſurd; thus we cannot ſay പാമ്പുപല്ല a ſerpent's tooth, നാടുനാശം a diſturbance in a country; but പാമ്പിൻപല്ല, നാട്ടിൻനാശം, or നാട്ടിലെനാശം,

In general, when a noun ends in *a* ſhort, it is ſafer for beginners to uſe always the genitive, rather than the nominative, until experience ſhall have taught them in what inſtances this peculiarity of expreſſion may be uſed.

Thirdly

3 dly. nouns in ം muſt always be uſed in this ſenſe in tne genitive, ſo that you can never ſay കന്മംമ്ല, but കന്മരത്തിന്റെ ഇലമ്ല the leaf of a tree; ഇന്ദ്രശിരോരുഹകംപ the celeſtial horn, or Cornucopia; വൃക്ഷശിരോരുഹകൃമ്പ the branch of a tree; ഇന്ദ്രശിരോമണിമ്ലോകം the king of Heaven, of the firmament, or ſkies

But they are ſometimes put in the nominative, by cutting the final ം, and connecting the noun with the following one as കന്മരത്തിന്റെ തൊലിമ്ല the Bark of a tree; സമുദ്രത്തിന്റെ വെള്ളം Sea water

See foregoing obſervations on the formation of adjectives where two ſnbſtantives come in this manner together. But this form can never be uſed when the laſt noun begins with a vowel.

4 thly. that, nouns ſingnifying ſupreme authority, tho', they may be uſed in the genitive, are frequently put in the dative caſe, as രാജാവിന്റെ കല്പനെക്കവഴിപ്പെടുന്നതുനന്നു we ought to be ſubject to kings; രാജാവിന്റെ ഉടയവനാണ ഞാൻ I am maſter of this field; അവിടുന്നു രാജാവാണല്ലോ your highneſs is their king; മൃഗങ്ങൾക്കു രാജാവു സിംഹം the Lion is the King of Beaſts; ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉടയവനാണു He is maſter of arts.

Prepoſitions which require a Genitive.

In the Malabar language theſe parts of ſpeech are always placed after the noun; their more appropriate appellation would therefore be poſt poſitions, the following govern

govern the genitive cafe; ഞരികെ near, or ഞരിയെസു, as പുഴെടെഞരിയെസു near the river, വീട്ടിറെഞാറഞരികെ near the houfe.

It requires alfo a dative as പതിക്കഞരികെ:

ഞകസു within, പതിയുടെഞകസു within the church;

Alfo fometimes a dative as പതിക്കകുറെസു:

ഞങ്ങു beyond, ഇങ്ങു on this fide, and their compounds ഞങ്ങുകുറെ; ഇങ്ങുകുറെ; as പുഴെടെഞങ്ങുകുറെ on that fide of the river, and the latter fometimes with a dative, as പുഴെടകുഇങ്ങുകുറെ.

ഞങ്ങുവുറം beyond, ഇങ്ങുവുറം on this fide, are adverbs, as ഔഞാഇങ്ങുവുറുസുഞവുഞാഞങ്ങുവുറുസുയിരുന്നു I was on this fide, he on that.

ഒകുറെ, or ഒറുറെ oppofite; as പതിയുടെഒറുറെ, or ഒകുറെ oppofite the Church.

മെലുസു, മെലെല, or മീതെ over, upon, above; ഒറിഞാറമെലുസു above me ഇകിറിഞാറമീതെകെ above this.

മുന്നു, മുന്നുസു, മുഞാവെ, or മുമ്പുസു before, in prefence of, ഒറിഞാറ മുമ്പുസു before me; കുറിഞാറമുഞാട്ടെ ഗ before you;

പുറകെ, or പിറകെ behind, ഒറിഞാറപിറകെ behind me.

Alfo the adverbs ഞവിടെ, and ഇവിടെ there, here, require a genitive; as, യേട്ടിറെഞാറഒവിടെനിവുയിരുന്നു where in the

the country do you live? നമ്മുടെഇടയിൽഒന്നുംഇല്ലhere amongſt us there is no diſturbance; കൊറച്ചറഞ്ചിടെയുള്ള ഉണ്ടോ is there any nelly (rice) with you?

Their compounds alſo require the ſame caſe, ഞ്ചിടെയുള്ള from thence ഇവിടെയുള്ള, അവിടെയുള്ള, as; എന്റെചാറിവിടെയുള്ളവരുന്നു I came from my houſe; പെങ്ങളുടെഞ്ചിടെക്കപോകുന്നു I go to my ſiſter's houſe; തിരുമുംബാകു, or തിരുമുമ്പാടായി before God, or the King.

But when മുമ്പെ or മുമ്പിൽ ſiignifies the time paſt, then, the noun is better in the dative, as, വെയിൽകുമുമ്പ before the ſummer; മഴക്കുമുമ്പെ before the rains.

മുഖാന്തരം, or മുഖേന in preſence of, governs a genitive, എന്റെചാറുമുഖാന്തരംകൊണ്ടു he ſtruck him in my preſence.

വക്കൽ to, or at. ഞ്ചവനോടവക്കൽ at him, to him; നിന്റെചാറവക്കൽചൊല്ലുവാൻ he ſent to ſpeak to you.

വണ്ണം, വണ്ണമായി, വണ്ണമായിട്ട or, വണ്ണമെയ്ക according to, tho' included in thoſe adverbs which require a genitive caſe, are more properly joined to the indeclinable noun in തോം; as, ന്യായത്തോംവണ്ണം agreeable to juſtice; അന്യായത്തോംവണ്ണമായി ſinfully.

വിട്ടുമ്പെ after, as സുഖത്തിന്റെചാറവിട്ടുമ്പെദുഃഖം after mirth comes ſorrow.

പുറത്ത upon, എന്റെചാറപുറത്തുവീണു he fell upon me; പള്ളിയുടെപുറത്ത, or, with a dative പള്ളിക്കുപുറത്ത without the church.

കീഴ് കീഴേ beneath; alſo കീഴെ, or കീഴേൽ under; നീ ങ്ങീവിറെൻറകീഴെ, or കീഴേ under the Raja, സമുദ്രക്കരെ റൻറകീഴെകണ്ണൻ the ſand under the ſea.

ശെഷം after, as ഞങ്ങിറെൻറശെഷം after that.

ചുറും about, at ഭൂമിയുടെചുറുംകടൽ the ſea is round about the Earth.

Of the Dative

All verbs ſignifying gain, or loſs, or injury, or the value of any thing, alſo verbs of going, ſuch as imply the limit of motion to a place, verbs of giving, of buying, lending, ſhewing alſo the verbs ſubſtantive ആകുന്നു to be, കിട്ടുന്നു to acquire, ചേരുന്നു to fit, എത്തുന്നു to arrive, or reach at, require a dative caſe, as ഞാനുകൊണ്ടുവരുന്നതുണ്ടായില്ല I gained nothing, അവൎക്കവലൊരുചെതംവന്നു they ſuffered great loſs; ശത്രുവിൻറെജയംഉണ്ടായി the enemy gained the victory; ഞാനുണ്ടുബഹുമാനംനിണക്കുണ്ടുബഹുമാനക്കെടവരും I ſhall have the honor, you the diſgrace; കൎത്താവിന്നുസ്തുതിpraiſe be to God; അപ്പൻമക്കൾക്കുവെണ്ടിധനംവെക്കുന്നു the Father preſerves money for his chidren.

Verbs which ſignify the boundary at which we would arrive; നഗരത്തിലെക്കുപൊയി he went to the city; ആകാശത്തുകയറിപൊയി he aſcended into Heaven; വെള്ളത്തിൽക്കുപൊയി he went to the well, or tank; വെച്ചു, or വ്യാധിക്കുവിധിക്കുന്നു he adminiſters medicine for ſickneſs.

But obſerve, when we ſay we go home, the dative is not

uſed

uſed but the ablative in ങിൽനിന്ന as ഞാൻവീട്ടിൽനിന്നുപോകുന്നു I am going home; നരകത്തിൽനിന്നുപോയി he went to Hell; സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുപോയി he went to heaven.

Of buying, and giving, as രൂപയ്ക്കിരുപതുമുട്ടtwenty eggs (are bought) for a fanam; ഞാനവനുപുസ്തകംകൊടുത്തുഅവൻഎനിക്കുപത്തുപണംതന്നുഅവനുകൊടുത്തു He gave me a book, and I gave him ten fanams; ഈആയിരംപണംഎനിക്കുവായ്പതരുണം Lend me a thouſand fanams; നൂറുരൂപപലിശകൊടുത്തു I lent at intereſt a hundred Rupees; എനിക്കുനല്ലരൂപംകാട്ടിതരിക ſhew me a fine image, or ſtatue; എനിക്കുസന്തോഷമുണ്ടായി I had ſatisfaction, or joy.

The verb കിട്ടുന്നു; as നല്ലവൻസ്വർഗ്ഗംകിട്ടും the good ſhall obtain happineſs, or heaven.

ചെരുന്നു to become, as നിന്നുചെയ്തതുനിനക്കുചെരുന്നില്ല what you have done does not become you, അടുക്കുന്നു to approach, as തീക്കടുത്തുപോയാൽപൊള്ളും by going near to fire you will be burnt.

Secondly, The definitive verbs, as has been ſeen, require a dative caſe, but the verbs വെണം and വെങ്ങ, when the perſon is abſolutely neceſſary take the nominative, as, നീകൊള്ളുകിവെണം you deſerve praiſe; ഇതിന്ന്എനിക്കുതന്നെവെണം I myſelf am required in this buſineſs; നിനക്കുസഹായിപ്പാൻവെണ്ട you are not wanted to help me; നീകൊച്ചിക്കുപോകെണം you muſt go to Cochin; നീപോകെണ്ട you muſt not go.

The

The verb ഉണ്ടാകുന്നു requires a dative as obſerved of ആകുന്നു to be; ആം, and അരുത as alſo their compounds require the dative caſe. But when ആം ſignifies only a readineſs to do a thing then it has a nominative; as, കാൎയ്യമുള്ളപ്പോൾ ഞാൻ വരാമെന്നുണ്ടു at your command I will go; In the ſame manner when അരുത ſignifies a refuſal of aſſent in the way of a requeſt not to do a thing, the perſon is put in the nominative, as നീ പോകരുത you muſt not go; കാൎയ്യമില്ലാതെ പറയരുത you muſt not ſay ſo.

The verb ഉണ്ട when it ſignifies to exiſt, or live takes the nominative, as രാജാവുണ്ടു കപ്പിത്താനില്ല the Raja is living, he is not dead.

Likewiſe the compounds of ഉണ്ട, and ഇല require the nominative, (although the ſimple verbs govern the dative caſe) as കൎത്താവിന്റെ സഹായത്താൽ ഞാൻ ഒരുനാളും വീഴുകയില്ല by the help of God I ſhall never fall, നീ പറഞ്ഞതു ഞാൻ കേൾക്കുന്നതു I ought not to hear what you ſaid.

The verbs കൂടു, കൈവല, കൈയ്യിൽ alſo require a dative caſe but their compounds which end in *a* long, in ആക്കു, or ആകും will have the nominative; ഇന്നു ഇതു ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു I cannot do this to day; നീ ഞാൻ പറഞ്ഞതു കേൾക്കുന്നതു എന്തു why did you not hear what I ſaid?

Prepoſitions which govern the dative.

ഒരുപോലെ, or ഒരുപോലവണ്ണം according to; കണക്കവണ്ണം, or കണക്കപോലെ the ſame; വെണ്ടി, or വെണ്ടിട്ടു becauſe of;

പകരം,

പകരം or പകരമായി inſtead of; ക്ക or ക്കുക ſuitable to, or proportioned to; കിഴക്ക eaſtward, or കിഴക്കോട്ട; തെക്ക, or തെക്കോട്ട ſouthward; വടക്ക, or വടക്കോട്ട on the north. പടിഞ്ഞാറെ weſtward, or in the weſt; ണകാശു, or ണകം within ഒരുമാസശിക്കുകം, or ണകാശു within a month; Ex. Gr. In return for the favor you did me to the northward, I, alſo having gone into the ſouth, when I had adopted means proportioned to the buſineſs of which you ſpoke, within two months time, effected the buſineſs according to your wiſh ഇവിടെവന്നിട്ടവടക്കോട്ട കൃപചെയ്തു ഉപകാരശിക്കു വേ കരമായിട്ടൊരുന്നം തെക്കോട്ടപോയിറെകൃപപറഞ്ഞകാ ര്യങ്ങൾക്കുക്ക ഉപദേശങ്ങളെകരിച്ചശേഷംപ്രയത്നങ്ങളുടെ ശിക്കുകശേഷവണ്ണംകാര്യംസാധിക്കയുംചെയ്തു.

Of the Accuſative.

All verbs active, and verbs ſignifying help, require an accuſative of the thing, as ഇവിടുന്നുതന്നെകരുണകരുമാറാകെ help me O God! കർത്താവുമനുഷരെസ്നേഹിക്കുന്നു God loves mankind.

All verbs which from active become effective require two accuſatives, one of the perſon another of the thing as ഞാവളെ നരകാഗ്നിംപൂകിച്ചു he cauſed him to enter into the Law; ഞാൻനസ്രാണിയെയുസേപ്പുകത്തനാരുംപഠിപ്പിച്ചു the Father Anaſtaſius taught me ſcience.

Here it muſt be remembered that in neuter nouns the nominative ſerves for the accuſative, which is to be particularly

Bayerische Staatsbibliothek München

larly noticed, and 2dly. that, to avoid confuſion in effective verbs, we put the perſon, who is made to act, in the accuſative governed by കൊണ്ട, which is equivalent nearly to the particle *by*. കീടക്കുകൂവനെകൊണ്ടശൂരനെകൊല്ലിച്ചു I cauſed the enemy to be killed by a bold man 3dly. that verbs which end in അയക്ക and thoſe which are compounded of വിടുക to ſend, require an Acc. caſe of the perſon ſent, with കൊണ്ട, thus ഞാനവനെകൊണ്ടുചൊല്ലിച്ചു I ſent by him to ſpeak to you; but ſometimes for കൊണ്ട they uſe the adverb വകയാൽ as ഞാനവനാലവകയാൽപുസ്തകംകൊടുത്തയച്ചു I ſent the Book by him 4. thly that participles, and nouns require the caſes of the verbs from which they are derived; കൎത്താവായദൈവത്തിൽഭക്തിയുള്ളവൻ a lover of God, കൎത്താവായദൈവത്തെ ഭക്തിചെയ്കഎന്നതിന്റെ the love of God;

Prepoſitions requiring the Accuſative.

ഇതാ Behold· ഇതാഇവിടെ behold here I am; കുറിച്ചു, കുറിച്ച, കുറിച്ചിട്ട, becauſe of; കൂടെ, കൂടാതെ, കൂടാഞ്ഞാൽ; കൂടെയിലും, കൂടുമ്പോൾ upon; കൊണ്ട with or by.

It ſometimes ſignifies of, as, ഇവനെകൊണ്ടുതൊഴിഞ്ഞുപറഞ്ഞു he ſpoke ill of me, and ſometimes on account of, as, ഈനിമിത്തംകൊണ്ട on this account; it is written alſo കൊണ്ടിട്ട, as ഞാനവനെകൊണ്ടിട്ട on his account; കൂടാതെ without, beſides പോലെ like; as, ഞാനവനെപോലെനടക്കുകൂടാ I cannot walk like him.

Theſe prepoſitions in general require an accuſative proper

But

But in neuter nouns the nominative is ſometimes uſed for it.

Of the Vocative

There are ſome prepoſitions, altho' they may be called as properly interjections, which govern the vocative caſe, as അരസ്യ O ſir! അരസ്യമ്പി O you! അടി (to a female); അയ്യോ oh! expreſsive of pain, or grief, അയ്യോപാവമെ oh wretch! അയ്യോദുഷ്ടരെ perverse, or cruel men? അയ്യോസങ്കടമെ my complaint! അയ്യേ oh; അയ്യോപിടിയാശകവനെ ah unfit perſon! അഹ O! as, അഹകൎത്താവെ O God! എന്റപ്പാ oh my Father.

Of the Ablative in ഇൽ,

Firſt, This caſe is always uſed to correſpond with our prepoſition *in*.

Secondly, The verbs ചെൎക്കുന്ന, and its effective ചെൎപ്പിക്കുന്ന to cauſe to enter, require the ablative in ഇൽ, as പള്ളിയിൽ ചെൎന്നു he went into the Church, കൎത്താവിൽ ചെൎപ്പിച്ചു he made him enter into the Law. Yet ſometimes theſe verbs take an accuſative.

Thirdly, The verb പോകുന്ന to go, and വരുന്ന to come very frequently governs this ablative in ഇൽ, as വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ when I came home.

Fourthly, The verb കൂടുന്ന to meet together, and its effective കൂട്ടുന്ന to collect together, take the ablative in ഇൽ, alſo the verbs കയറുന്ന to aſcend, and കയറ്റുന്ന with its effective കയറ്റുന്ന to make to aſcend.

Fifthly,

Fifthly, The ablative ഇൽനിന്ന് is uſed in compariſon, as ഭൂമിയിൽനിന്നുവലുതാകുന്നു the ſea is larger than the Earth. alſo when in comparing, or reckoning, we would expreſs the ſenſe of *among* it is uſed as ഇവയിൽനിന്നുംഒന്നുംനല്ലതില്ല of or among, theſe fanams not one is good.

Prepoſitions governing the ablative ഇൽനിന്ന്.

പിന്നെ *after*, as അതിൽനിന്നുപിന്നെ after that; but when it follows a verb the latter is put in the neuter participle, and ſhould end in ഇൽനിന്ന as വന്നതിൽനിന്നുപിന്നെ after he came; ഇതുചെയ്തതിൽനിന്നുപിന്നെafter he had done this.

മുതൽ, *from*, always require the abl. in ഇൽനിന്ന്, തക്കം *as far as*, വീട്ടിൽനിന്നുതക്കം as far as the houſe.

But obſerve that in ſpeaking of rational beings, by way of compariſon, this prepoſition will govern an accuſative caſe, as ഇവനെപ്പോലെദുഷ്ടനായിട്ടൊരുത്തനുമില്ല no one is ſo wicked as he.

Of the Ablative ഓട

1ſt. verbs of the following ſignifications; of ſpeaking, demanding, enquiring, taking at intereſt, fighting, of being at peace, of diſputing, conquering, aſking, will have the ablative in ഓട as, പറയുന്നു to ſpeak, ചൊല്ലുന്നു to ſay, ചോദിക്കുന്നു, or ചോദ്യംചെയ്യുന്നു to enquire, ഉത്തരംപറയുന്നു to anſwer, വാങ്ങുന്നു or കൈക്കൊള്ളുന്നു to receive; കൊടുക്കുന്നു to buy, പിണങ്ങുന്നു to quarrel, പടവെട്ടുന്നു to fight, ഒരുമ്പെടുന്നു to be appeaſed, തർക്കിക്കുന്നു to diſpute, ജയിക്കുന്നു to conquer, തോല്ക്കുന്നു to be vanquiſhed, ഇരക്കുന്നു to aſk, all require

require an ablative of the perſon in ൽ.

2dly. Alſo verbs of borrowing, and taking at intereſt പലിശെക്കവാങ്ങുന്നു I take at intereſt: കടംകൊള്ളുന്നു I am taking a loan.

3dly. The following verbs govern the ſame ablative, കൂടുങ്ങുന്നു, or കൂടുകലിക്കുന്നു to be oppoſite, or adverſe; ഒക്കുന്നു to be equal, ഒപ്പിക്കുന്നു to make equal, പറഞ്ഞൊഴുക്കുന്നു to promiſe; സമംആകുന്നു to be equal, or ആക്കുന്നു to make equal കൂടുന്നു to be together; വെവ്വേറുന്നു, or വെവ്വിരിഞ്ഞുന്നു, or വെർപിരിഞ്ഞുന്നു to be ſeparated; കളിക്കുന്നു to play; and a few other verbs, ſimilar in ſenſe to theſe.

Prepoſitions requiring the Ablative in ൽ,

കൂടെ, or കൂടി together with; as അവനോടുകൂടെവന്നു he came with me; കൂടുമുകാ againſt, as, വിശ്വാസംമുകാടുകൂടുമുക contrary to belief, രാജാവിനോടുകൂടുമുകagainſt the Raja.

Of the Ablative in ആൽ,

This is uſed to expreſs the mode, or cauſe or inſtrument by which any thing is done, നീയുമുകയുക്തിയാൽനിന്റെകാര്യംസാധിയാതിരിയുംyou will not gain your cauſe by my means, ഞാൻമുകാരുമുകാവലിധനംകൊണ്ടുമുകാരുമുകവലിധനംകൊണ്ടുമുകാരുമുകവലിധനംകൊണ്ടുമുകാരുമുക

Sometimes instead of ിൽ, they only write ൽ, as കവിടെ ൽ, ഇവിടൽ whence, hence; വിട്ടിൽ from home, കൊ ച്ചിൽ from Cochin, നഗരിൽ from the city.

Of Adverbs.

വിശെഷിച്ചു, or വിശെഷിച്ചുകൎ beſides, or principally, അ ല്ലും but, അിട്ട nethertheſeſs, അല്ലാറെ after it was ſo, or it having happened, അങ്കിനെകൊണ്ടു, or ഇങ്കിനെകൊണ്ടു therefore, എങ്കിലും either, or although.

Interrogative adverbs.

എങ്ങെ why, എക what, എകൊണ്ടു or എകൊണ്ടിട്ട why? എങ്ങ, or എതുകൊണ്ടു for what reaſon? ഞാല്ലെയൊ can it not? ഇല്ലെല്ലൊ is it not?

Obſerve, in this place, that, in interrogations, the noun, or verb muſt always terminate in ൻ, as ഞാവൎകൊപൊയെയൊ is he gone? നിപൊകുന്നൊഇല്ലയൊ do you go, or not? വി ശ്വസിക്കുമൊ will you believe? കൊചെച്ചുകൂടുമൊതെ ാഷമൊ what you have done is it good or ill? ഞാൻഞാനയ ച്ചുവരുന്നുവൊ is the perſon whom I ſent returned? ഞ ാൻകല്പിച്ചുനിചെച്ചില, Have you not done what I ordered you? But this peculiarity is better learnt by practice than rules.

To make an interrogative of the preſent tenſe, ന്നു is changed into ന്നൊ, or ഉ final into ൻ, and the ſame in the preterite, thus ചെയ്തൊ did he love? ചെയ്തൊ did he do? and in the future, and in nouns ending in ൻ, this ൻ

is

is changed into ൈകൗ as ഒപ്പൗകുൈകൗ will you go? വേണ്ടൈകൗ is it neceſſary? ഉണ്ടൈകൗ is it good?

In ſhort the final letter, whatever it may be, muſt be joined with ക, but if the termination be ു, whether the preterite of a verb, or a noun ാേയ് is added thereto, and the finals ൽ, ൾ, ൻ, are vocalized into ലുയ്, ളുയ് and നുയ്.

Of Adverbs derived from nouns.

Theſe are formed, ſometimes, ſimply by putting the noun in the ablative in ാൽ, as, മനുഷ്യൽ, or മനുഷ്യാൽ mercifully; ദൈവാൽ, or യാൽ lovingly. But this is not a common mode, and can only be uſed when the ſenſe may be expreſſed by the prepoſitions *by*, or *with*; therefore, it would be more proper, always, to conſider theſe words as ſubſtantives. The proper method of forming adverbs from nouns. is, by adding to the nominative caſe the preterite of the verb ാകുന്നു, namely, ാൈ, or ാൈിട for Example.

രാവ night, രാവാൈ, or രാവാൈിട by night, nightly.

രാപ്പംപകലുംം by night, and by day; നന്മ good നന്മാൈിട well.

ദുഷ്ടത wickedneſs ദുഷ്ടതാൈിട

സുകരം eaſineſs സുകരമായൈ eaſily.

വൈഷമം difficulty.

വൈഷമമായൈ difficulty

പാട്ടാൈ truth, പാട്ടാൈിട truly

കാകൽ

കാരകം essence കാരകമായിട്ട essentially

കരുണം mercy കരുണകരമായിട്ട.

Primitive Adverbs Affirmative.

ഉവ yes; അതെ yes, or so; അതുതന്നെ it is so; അതേതന്നെ just so, &c. Sanscrit.

Negative. ഇല്ല no (negation of existence.) അല്ല no, (negation of essence, or qualites, or power;) ഇതല്ലതല്ല it certainly is not; അതല്ലതല്ല it cannot be; these are both quaint negatives to be discriminated by use.

ADVERBS OF PLACE.

എവിടെ where,
ഇവിടെ here,
അവിടെ there,
എവിടെക്ക whither,
ഇവിടെക്ക hither,
അവിടെക്ക thither,
എവിടെന്ന whence,
ഇവിടുന്ന hence,
അവിടുന്ന thence,
എങ്ങും ഒരിടത്തും nowhere,
കീഴ്, or കീഴോട്ട below,
ഏതുപക്ഷം where, on which side,
ഈപക്ഷം on this side,
ആപക്ഷം there, on that side,
ഏതൊരുപക്ഷത്തിട to which side,

എങ്ങുമും any where,
ഇങ്ങോട്ട hither,
അങ്ങോട്ട to that ſide,
എല്ലാടത്തും every where,
മേൽ, or മീതെ, and മീതെ above,
ഇങ്കിലൂടെ this way,
അങ്കിലൂടെ that way, (theſe not much in uſe,)
വല്ലിടത്തും any, or ſome wehre,
അടുക്കെ, അരിക near,
ദൂരെ, ദൂരത്തു far off,
ഏറ്റവും ദൂരെ very far,
മേല്പട്ട, മേല്പോട്ട upwards,
കീഴ്പട്ട, കീഴ്പോട്ട downwards,
മീതേക്കുമീതേ above and above,
അകം, അകത്തു within,
അകത്തോട്ട in ſide,
പുറത്തു without,
പുറത്തോട്ട out ſide,
വലത്തുകൂടി വഴിയായി to the right,
ഇടത്തുകൂടി വഴിയായി to the left,
കിഴക്കോട്ട Eaſtward,
തെക്കോട്ട Sonthwatd,
വടക്കോട്ട Notthward,
പടിഞ്ഞാറോട്ട Weſtward,
കിഴക്കുതെക്കോട്ടു South Eaſt,

വടക്കുപടിഞ്ഞാറുഭാഗം North West,

ADVERBS OF TIME.

തന്നേരം when,

ഇന്നേരം now,

അന്നേരം then,

തന്നേരം, തല്ലാന്നേരം always,

ഇന്നേരം, ഇന്ന even now,

അന്നേരം, അന്ന even then,

തന്നേരത്തിങ്ക at what time,

തന്ന when? what day?

ഇന്ന today,

അന്ന then, that day,

തന്നേക്കും, തന്നേക്കുംതന്നേക്കുംമുതൽ always for ever,

ഇന്നലെ yesterday,

മിന്നിഞ്ഞാന്ന the day before yesterday,

കഴിഞ്ഞാൾ the day before,

നാളെ tomorrow,

മറ്റന്നാളെ the day after tomorrow,

പിറ്റന്നാളെ the next day,

നാൾതോറും, ദിനംദിനം, or ദിവസംതോറും every day,

തല്ലാനാളും in all days,

തല്ലായ്പോഴും at all times,

മുന്നെ, മുമ്പാന്നെ at first,

പിന്നെ, പിമ്പാന്നെ afterwards,

അന്നേരം

അപ്പുറം, അവുറം afterwards,
കിടക്കെ of old times, formerly,
അനാദികാലമുതൽ from eternity,
അപ്പോൾമുതൽ ഇന്നുവരെ from that time till now,
പണ്ടെ, പണ്ടു of old, formerly,
പണ്ടുകാലങ്ങളിൽ in ancient times,
ആദിയാംകൊ, or ആദിമുതൽ in the beginning,
നടെ formerly,
കഴിഞ്ഞതിൽ in times past,
കഴിഞ്ഞാണ്ടിൽ last year,
മേലിൽ, or മേലാൽ hereafter, in future,
ഇനി, or ഇന്നുമുതൽ from this time,
ഇനിയൊരുനാളും never after this,
ഒരുനാളും never,
ഒടുവോളം, ഒടുവരെക്കും until,
ഏണ്ടുതോറും, കാലംതോറും every year,
വിണ്ടു, പിന്നെ again,
കാലത്തെ, നാളിലെ early, in the morning,
ഉച്ചെക്ക at noon,
സന്ധിക്ക, അസ്തിക്ക, വൈകിട്ടു, വൈകീട്ടു in the evening,
നാളിരുട്ടു, നാളെക്കാദ്യാംകാൽ at night,
പകൽകൊണ്ടു by day,
പാതിരാക്ക, പാതിരാത്തു at midnight,
ഒരിക്കൽ once,
മൂലമൂകാലെ very early, at day break,

നാഴികയൊറും, നാഴികയകയിലും every hour,
വിനാഴികയൊറും, or ഒല്ലാവിനാഴികയിങ്ക, or വിനാഴികയകയിലും every inſtant,
നെന്നംവെളുക്കുംപൊഴു at dawn of day,
ഉഷസ്സാകുംകാല, ഉഷഃകാലംകാല at ſun riſe,
സന്ധ്യാകാലംകാല towards evening,
പണ്ടെകയിട്ട of old,
പുതുകയിട്ട lately, newly,
മുറുക, മുറുകനെ, തിരുതിരുനെ, തിരുകനെ, വേഗം ശീഘ്രം കുണുകയി quickly, in haſt eſpeedily, inſtantly,
കടുകനെ, പൊടുകനെ, പെട്ടനെ, unexpectedly, ſuddenly,
ഉടൻ, ഉടനകനെ immediately,
പതുക പതുകെ by little and little, ſlowly,
മെലെ, മെലെ by degrees, ſlowly,
(In the interior parts they ſay വഴുവഴുപ്പ by degrees)

ADVERBS OF MODE &c.

കൂടെ (കൂടവെ In poetry) together,
കനെ exactly,
കൂട്ടി jointly,
തിരിച്ചി diſtinctly,
വെവ്വെറെ ſeparately,
പൊരുതെ, പഴുതെ, ബലാൽ, നിഷ്ഫലം wantonly,
കുറെ, കുറെശ്ശ, ഞാല്പം, അല്പ, അല്പകം, അല്പതരം, a little,
തിരു how much, how great;

അരു

ഇത്ര so many, so much,
എത്ര, എത്രയും, എത്രവട്ടം how often,
എത്രദൂരം, എത്രപ്പാഴം how far,
ഇത്രപ്പാഴം, ഇത്രദൂരം so far,
ഈവണ്ണം as far as possible
ഈവണ്ണമെങ്കിലും Idem,
ഏറെ more, much.
ഏറ്റം very much,
ഈട്ര only as much,
ഭദ്രമായി safely,
ഇങ്ങനെ by this means,
സ്പഷ്ടമായി, clearly, evidently,
പക്ഷേ perhaps,
ക്രമേണക്രമംകൊണ്ടുക്രമപ്രകാരം in order, regularly,
ഈശ്വരൻ, ശരി excellently, very well,
ഭംഗികരമായി handsomely,
ഒട്ടോട്ട in some measure, a little,
വെളിവായി clearly,
രഹസ്യമായിട്ട, ഒളിവായി, ഒളിവായി mysteriously,
obscurely, hiddenly,
പരസ്യമായി publicly,
ഏകദേശം for the most part,

Observe that the adverb of similitude, പോൽ *as*, is joined to the preterite, and future participles ചെയ്തപോൽ as he did, പറയുംപോൽ as he will say.

This

This is ſufficient on the ſubject of adverbs; but, whenever one is required, by adding to a noun the word ഴ്ച്ച, or ഴ്ചി ൽ you will have as many adverbs as there are nouns in the language.

OF CONJUNCTIONS *between nouns.*

When there are in a ſentence ſeveral nouns, they are connected with each other, by the ഉം, annexed to the end of the noun, having the power of *and*, thus, ഈശ്വരനും ഭൂമിയും ആകാശവും കടലും കണ്ടുണ്ടാക്കീട്ടുള്ളു God created the heaven, and the Earth, and fire, and the winds, and the ſea; ദൈവവും മനുഷ്യനും, God, and man; കരുണയും നീതിയും mercy, and juſtice; ഭർത്താവും, ഭാര്യയും the huſband, and wife, or more elegantly ഭർത്താവും ഭാര്യയുമായി.

This particle ഉം is alſo equivalent to *as well as*, and *both*, E. G. as well wiſdom, as power, is conſpicuous in what God hath created ജ്ഞാനവുമുണ്ടാക്കിയതിൽ ശക്തിയുമുണ്ടെന്നു പ്രകാശിക്കുന്നു.

But if ഉം be added to only one noun, then it ſignifies *alſo*; അവനും കൂടി ക്ഷമിക്കണം he alſo ought to be pardoned: Theſe however are more frequently expreſsed by adding കൂടെ, as എനിക്കുംകൂടെതരിക give to me alſo; ഞാനുംകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു I alſo was preſent.

If a negative follow, it means *neither* as പാലുമില്ലവെള്ളവുമില്ല there is neither milk nor water; രാവുമില്ല

ഉണ്ടാകല്ല there is neither vice, nor virtue.

Obſerve that the conjunctions *both*, *nor*, *neither*, *alſo*, are expreſſed by the pronoun താൻ taken adverbially, as മാല താനവനാനുമവനുമാനാൽതാനുമവനുമാനാൽ നിയായ്കവന്നം താനുമില്ലായ്വതെന്നും ഒട്ടകത്തെക്കാണ്മാൻതാനുമാനാൽകുടെയുമതിയായ്കയാൽ whether angel, or devil, or man, as well ruler, as ſubject, or ſlave, both learned and illiterate, all muſt meet together at the laſt Judgment.

Disjunctives are expreſſed by എങ്കിലും, which in this caſe ſignifies *either*, *or*; thus, either to ſuffer, or to die പടപെടുകയെങ്കിലും മരിക്കയെങ്കിലും; either you, or I muſt infallibly die നീയാകിലും ഞാനെങ്കിലും മരിക്കുന്നതുതിയായ്കയാൽ; giving to me either a horſe, or an ox is enough കുതിരയെങ്കിലും കാളയെങ്കിലും തരികയാൽമതിയായ്കയാൽ.

This ſenſe is ſometimes thus expreſſed, ഒന്നുകിൽപോകണമെല്ലെങ്കിൽഞാനൊന്നുണ്ടാക്കുന്നുണ്ട് either go, if not I will kill you; ഒന്നുകിൽപറയുവാനുള്ളതുരുകയുമല്ലെങ്കിൽഞാനെറിയുന്നുണ്ടുരുകിവിടുകയുമാണം In one caſe, or alternative, give me ten fanams, if you will not do that you muſt give me back my ſtag.

Of Conjunctions between Verbs.

To avoid errors, a beginner when he finds two, or three verbs in a ſentence, ſhould place all but the laſt in the preter-tenſe, and this laſt in the tenſe which the ſentence requires, E. G. He, having received money, went to Cochin, and bought

bought me new Shoes ഞാവൂപണംതൂകൊടുത്തുകൈപെ
ൗയിപുരുകൂടെചരിപ്പുമേടിക്കകൊണ്ടു; He laboring, and
ſweating ſupports himſelf ഞാവൂതെഹന്നിട്ടു വെയ്ക്കപെ
ൗുക്കുന്നു But ſometimes verbs are connected by the particle
ഉം as, ചത്തുംകെട്ടുപൊയി he died, and rotted.

Alſo the neuter participles are uſed connected by the par-
ticle ഉം as, ചെയ്യുന്തുംപറെയ്യുന്തുംവിചാരിക്കേ
ണം you muſt be careful what you do, and ſay; ചെയ്യു
ന്തുംപറെഞ്ഞതുംനിരുവിച്ചുതുംവൈവ്വറെകുംടസ്സൗകൊണ്ടു
ം you muſt diſtinctly confeſs what you have done, and ſaid,
and thought.

Sometimes കൊണ്ടു is added to this form of ſpeech; ചെ
യ്തുതുംപറെഞ്ഞതും കൊണ്ടുലജ്ജകപലിയുംക്ലേശം ഉണ്ടു I
have great concern at what I have done, and ſaid.

But when many verbs come together it is common to ex-
preſs the connection by giving them the termination തിയ്യും,
as in the caſe where they precede the reflectives ന്നും; or വെ
ന്നും, and annexing ചെയ്യുന്നു, in the ſame manner, as before
obſerved of the ornamental, or emphatic verbs. as കിശുഹന്നു
കുകവെണ്ടിട്ടുമനുകയ്യുംവിശകയ്യുംദുഃഖികയ്യും കൊണ്ടു
യ്യുംഒടുക്കംകുരിശുകയ്യുംചെയ്തു Chriſt, for our ſakes, thirſted,
and hungered, was ſorrowful, and wept, and at length
died for us.

Obſerve that interrogatives, ſome times, make disjunctions
when ഓ is repeated, as ഞാനൊയിനിയ്യൊ I, or you? ഇവനൊ
ണവ

ഈവൻറ this, or that man? കിഴവനോകുടിപ്പാനോ do you wiſh to eat or to drink.

But, it is to be obſerved that, all nouns ending in ° have, in conjunction, the termination ൻ, as ഏകാശൻസകൃ ൻ ഈകിഴപെട്ടാജ്ഞകൻ കന്മാശൻകിഴഉണ്ടാക God made the heaven, and the earth, and all things which are therein.

All nouns in ൟ long take the termination ങ്ങ, as പിഴങ്ങ ംകിഴങ്ങംനിഴങ്ങം ſin, and evil, and goodneſs, from പിഴാ, കിഴാ, നിഴാ; alſo nouns in ി, as, കിങ്ങംപുകിങ്ങംപുലിങ്ങ ം fire, and the Church, and a Tyger.

Nouns in ി (which is the final of almoſt all accuſative caſes) take alſo ങ്ങ, as ഇവനെങ്ങംഈവനെങ്ങം him, and them; പുകുമരങ്ങംമരങ്ങംചൊല്ലിയാശൻപു കുമം and മരം (names for a tree) may be uſed indifferently.

Nouns ending in ു add ൻ, as വസ്തുൻശത്രുൻ the thing, and the Enemy.

All other nouns change the vocal conſonant into ു as, വില്ലുംനാടുംകിനംകൊനംവെരുംപെരുംഞ്ഞീരുംകടലുംകീഴും the bow, and the country, and the fiſh, and honey, and the root, and the name, and the perſon, and the ſea, and that which is beneath it.

Here it may be ſeen that, ൻ is changed into ൻ, ർ into ൽ ം, ഴ into ള ം, ഴ into ണ ം, and ഴ into ഴ ം.

Of

Of the Particle ഒഴ.

This was before obſerved to mark the infinitive mood.

It is also uſed 2dly. instead of the verb ഏകുന thus, ഞാ
വർക്കുകപ്പെട്ടുഒഴപറഞ്ഞു he ſaid this was true; and, in this ſenſe it has three preterites ഒഴുർന്നു, ഒഴിട്ടു, ഒഴുർൻറു and a participle ഒഴുക

Thirdly it ſeems to ſignify alſo, that is to ſay, truly &c
നിന്റെകനിക്കപെര what is your name? പെട്ടൻഒഴ. Peter forſooth, or ക്ലെമിസുഒഴ, Clement truly, but in this ſenſe it is uſed for ഏകുന

Fourthly the particle ഒഴ ſignifies when, and ഒന്നം always.

On the Malabar Syntax.

There are not many Rules of conſtruction in the Malabar language, which have not already been laid down in the preceding pages; but, that nothing may be wanting, which the forms of grammar require, a few remarks are ſubjoined on the peculiarities of conſtruction, which are neceſſary to be learned.

This, like all other languages, has three Genders, the Maſculine, feminine, & neuter, altho the diſtribution of nouns under each claſs is different.

The Maſculine, പുല്ലിംഗം compriſes all nouns expreſſing the names of God, Demons, and men.

The feminine സ്ത്രീലിംഗം, is confined to Goddeſſes, and women.

And

And the names of animals, trees, minerals, stars, virtues, vices, in ſhort all nouns expreſſing irrational things, are of the neuter gender, which is called നപുംസകലിംഗം.

All adjectives in this language are indeclinable, and are placed before their ſubstantives.

All verbs have the ſame termination of the preſent tenſe, and have no variation of perſon, and, with the exception of a few irregulars, may be reduced under the form of one conjugation, in every mood, and tenſe; for which ſee the lecture on verbs.

In ſtrictneſs of ſpeaking, there are no more than three tenſes, the preſent, the preterite, and the future, called reſpectively നില്ക്കുംകാലം, കഴിഞ്ഞകാലം, and വരുവാറായകാലം, the other tenſes are ſupplied by the aid of certain prepoſitions, or particles annexed.

The following obſervations will be found very uſeful for the attainment of a thorough knowledge of the nature of the verb.

Firſt, The Malabars, ſometimes, uſe the future for the preſent, or preterite, as, അവൻമരിപ്പാറായതുകൊണ്ടുംപെറ്റമകൻ റാറാകയാവിനെയുടയുടെയുംചൊല്ലി when he was about to die he bade farewell to his dear mother.

The imperative alſo is uſed for the noun, as അവൻപറഞ്ഞകൈകൊണ്ടുചതിക്കപ്പെട്ടു I was deceived by his words. The neuter participles of verbs are alſo uſed in this

ſenſe

ſenſe as, നിവന്നുകൊണ്ടുള്ളുനിക്കുചെകമായി I ſuſtained a loſs by your coming.

Secondly, It is a moſt general, and elegant practice to uſe the neuter participles of verbs, ending in ങ്ക, for the preſent tenſe, or the preterite, and it is the only way of expreſſing our relative, *who* or *what*, as ഞാപറഞ്ഞുന്നുകൊട്ടോ did you hear what I ſaid? ഞാങ്ങവളെവളരസ്നേഹിക്കുന്നു ങ്ക I loved her exceedingly: this is peculiarly adapted to interrogations: നിന്നുണ്ടാക്കിയുള്ളവൻ who created you? നിന്നുപഠിപ്പിച്ചവൻ who taught you? But obſerve that, to uſe this mode of expreſſion, ഉം muſt always ſtand laſt in the ſentence; for, if ഉം be placed in the beginning, the verb will be in the preterite, as ഉംനിന്നുണ്ടാക്കിയോ who created you? ഉംനിന്നുപഠിപ്പിച്ചോ who taught you?

Thirdly, It is uſual, in common language, to uſe the termination ലെ placing the verb in the preterite, and adding thereto ളുന്നിക്കലെ, thus ഞാപറഞ്ഞുനിക്കലെ when I was ſpeaking, ഞാചെയ്തുനിക്കലെ while I was doing, ഞാടെളുന്നിക്കലെ while I was there, ഞാകചെയ്തുനിക്കലെ when I was doing it; and, in this ſenſe, correſponds with the particle ൾപ്പോൾ, which is in the ſame manner ſubjoined to verbs.

The particles ങ്കിൽ, ങ്കിലും are, alſo, in a ſimilar manner, thus expreſſed by the Malabars; ഞാകചെയ്തുവെങ്കിൽ if you do ſo I will beat you, inſtead of ſaying ഞാതുചെയ്തുയെങ്കിൽ; നീകൊള്ളുന്നുകിൽചെകംവ

ാൻ

ൽം, instead of saying ൻസ്രഹിച്ചീരാക, by loving women you will suffer ill.

Instead of ഞങ്കിലും they have the following mode, ഞൻസ്രകല്ലിയ്യാലും ഞ്ഞാകൊചെയ്യും I will do it tho' you beat me; ചെകംവിങ്കിലും ഞ്ഞാകൈകൊള്ളാം I will buy it tho' I lose; it is derived from the preterite in ാക, by adding ും, as ഴ്ടൻഞ്ഞാകിലും രാജാക്കൻമാരുണ്ടെങ്കിലുംവധിയ്യരുതാത്തവരഹ although, kings should be bad men we must not, can not kill them; ഞ്ഞാവരൊശിക്കിച്ചീലും ഫലിക്കില്ല it will have no effect though you correct him.

Fourthly. Verbs in ഇ long require to be preceded by a noun ending in ൻ; such are ഞ്ഞാൻ, കിയ്യാൻ, കപ്പാൻ, ൻസ്രഹിപ്പാൻ, ഉണ്ണാൻ; thus, ഞാൻകൊഞ്ഞാൻ only this; the verb ഞ്ഞാൻ may be annexed to all verbs, as ഞാൻഎഴുതിയ്യ കിന്റ്യാൻ you shall only eat after you have written this; ഞാവ ൻറൈകാര്യൻസ്രകപ്പാൻ the business will be finished only after he is killed; ദുഷ്ടൻമാരൊശിക്കപ്പെടുകിയ്യാൻ it is necessary to award punishment to evil doers.

Here it is observable that കിയ്യാൻ implies a necessity, as does കപ്പാൻ, so നിൻറ്യസഹായിച്ചീകപ്പാൻ you must assist me.

Sometimes only the distant words in the sentence take this termination ൻ, the intermediate ones between these, and the verb, preserving their natural final sounds, as കുഞ്ഞുംനിന്റ്യ അവിചാരിച്ചീങ്കിന്റ്യവെണ്ടുന്നുള്ളൊരുപായംഞാറിങ്ങുകൂട after

ter

ter well considering a thing you can alone determine what is right, or wrong; ഉണ്ംചൊഞ്ഞ്യല്ലവർക്കകംവുമാകാ ത്തിഞ്ഞുകാശംകലൈക്കുംകിട്ടിക്കുകം It is only by doing good that you can acquire the celestial happiness, which God has promised to the virtuous.

In speaking to men of superior rank, or dignity we cannot use കിഞ്ഞാൽ but, rather, വെണ്ം, and the antecedent verb must be in the imperative.

Thus, *be pleased to do this*, if rendered by കാൎയ്യങ്കൊ ഞ്ഞുകിഞ്ഞാൽ, or കാൎയ്യംചൊഞ്ഞാൽ, implies an obligation, or necessity of doing so; it is more submissive, therefore, and respectful, to say കാൎയ്യങ്കൊചൊല്ലുവെണ്ം.

Be pleased to go to Cochin on account of my business നെൻകാൎയ്യുംവെണ്ടിട്ടുകൊച്ചിക്കുപോകവെണ്ം.

Finally observe that the Malabars, sometimes, use verbs ending in ൟൻ for the optative; ഞാനികൊന്നിധികിട്ടിയാൻ I wish I might find a treasure. Bnt this mode is nearly obsolete.

Also that, the verb ഉകു, *it is only*, requires the preceing noun, or verb to end in ൻ, as ഞാൻകൂകപറഞ്ഞുഉകു I only said this; ഒന്നുകൂചൊല്ലുകഉകു I only did it once.

Fifthly, The verb തുടങ്ങുന്നു, *to begin*, requires a supine to precede it, as നാംനിരൂപിപ്പാൻതുടങ്ങുന്നു he begins to pray; but frequently it has a preterite participle before it, as ഞാവ

ൻറു

ഞാകണ്ടപ്പോൾ തന്നെ when I ſaw him I began to laugh; പണികഴിച്ചു he began to work.

Sixthly, The Malabars, by way of ornament, add ഈ, or ഈട to ſupines, as പോകുവാൻ ഈട ഞാൻ കൈവി ടുവാൻ I am not come here to eat, and to drink, and to be merry.

There are alſo certain adverbs which have various influence on the verbs to which they are joined.

ഒളം *until*, requires a ſupine, and is added to them by taking away the final ൽ, as ഞാവരുവോളം പാർക്കണം you muſt wait till he comes; കൊടുപ്പോളം ഉണ്ണം ചെയ്കയും വേണം we muſt do good till death.

കൂടാതെ takes before it the future, as ഒന്നുമാകാതെ കൂടാതിരിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടി before going to ſleep we muſt pray.

പിന്നെ *after* requires a neuter preterite participle in the ablative in ഇൽ, as പോയതിൽപിന്നെ after he was gone; തിന്നതിൽപിന്നെ after he had eaten.

വണ്ണം, പോലെ *as like*, require the participle of the preterite,

terite, or future, as കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞവണ്ണം ചെയ്തു I did as you told me; നീ ചെയ്യുംപ്രകാരം ചെയ്യുവാം I will do as you ſhall do.

കകവണ്ണം ൟകവണ്ണം, കകപ്രകാരം, *according to*, require the neuter participle in the dative as കൃഷ്ണകല്പിച്ചതിനെ ൟകവണ്ണം ചെയ്തു I did according to what you ordered.

ശേഷം *after*, takes the neuter participle preterite in the genitive, വന്നതിൻറെശേഷം after he was come, പോയതിൻറെശേഷം after he departed.

There are alſo two adverbs കിലും, and പിന്നും which confer great elegance, and energy on verbs to which they are added, though of themſelves they have no ſenſe. It may however appear that കിലും ſignifies, but, and പിന്നും truly, namely, വളരെവിഷമകൃത്യമികിലും സാധിച്ചു കിലും I had great difficulty but I accompliſhed the buſineſs, ഞാവൻ ഇവിടെവന്നുപിന്നും he came indeed hither.

Seventhly, We proceed to a few remarks on the irregular verbs; വെയ്ക്കും, ഈടും, ഞാൽ, as before obſerved, require the preceding verb to end in ഇട്ടു; the ſame happens, ſometimes, to വെങ്കി I will not; വായിക്കുകയുംഎഴുതുകയും വേണംപഠിക്കയുംവെങ്കി you muſt read, and write, you muſt not ſpeak.

The verb വെയ്ക്കും has വെച്ചു in the preterite, which is frequently joined in common diſcourſe with the imperative terminating in ൻ, and thus ſignifies permiſſion to do a thing

as,

ഷ, പോകവെണ്ടു you may go; കൂടെകവെണ്ടു you may fit കൊല്ലവെണ്ടു ſtrike.

From the verb വെൺമി is derived വെണ്ടില്ല it is not neceſſary, or വെണ്ടുമ്പല്ല; and വെണ്ടില്ലായ്കയും it was not neceſſary. participle വെണ്ടുമാകാ, or വെണ്ടില്ലാമാകാ; വെണ്ടില്ലാകിൽ if it be not neceſſary; വെണ്ടെല്ലികിലും altho' it be uſeleſs.

The verb പോകായ is added to the preterite of other verbs, and has the power of *I know not*; as ചെയ്തു പോകായ I know not how to do it പറഞ്ഞുപോകായ I cannot ſpeak.

വരുകുന്നു, joined to preterites and ſignifies *to know to be able* as പറിഞ്ഞുവരുകുന്നു I know, അറിഞ്ഞുവരുന്നു I can ſpeak; അറിഞ്ഞുവരുകുന്നവൻ a learned men അറിഞ്ഞുവരുകായ്കവൻ with the negative *a* long, an ignorant man.

Sometimes വരുകുന്നു takes an imperative before it, as അവൻമുകളുണ്ടായികവരുകുമെകിൽ will he know how to do it.

ഏവകില്ല I am unable, pret. ഏവകില്ലായ്കുണ്ടു; this verb requires a dative caſe.

വശമല്ല, or വശമില്ല I cannot; വശമില്ലായ്കു, വശമില്ലായ്കുണ്ടു; the other tenſes like മല്ലാ; ſubs: വശമില്ലായ്കു; this verb takes before it a dative of the perſon, and the ſupines of verbs നടപ്പാൻവശമില്ലാ I cannot work.

വരുന്നും, which ſignifies any thing dubious, or which may take place, requires before it a ſupine ending in ഉം, thus അവൻപാറപുറ പ്പായിവരുമുപ്പായുന്നുംവരുന്നും perhaps he may recover from his infirmties; ഈരുട്ടിക്കുവാടഉണ്ടായകുവായുന്നും

വരു

പ്രയം It may be there will be a war this year.

ഒപ്രയ *it is not enough*, when joined to a verb, requires the preterite in ിച്ച, as, നിങ്ങൾ ചാകാതെ ചെയ്താൽ പോര കൈക്കീർത്തി വരുവാൻ ഇതുകൂടെ പ്രയത്നം ചെയ്കേണം

It is not enough that you do not ill, to obtain glory you muſt alſo do good; സ്വർഗ്ഗത്തെ സ്വർഗ്ഗത്തെ കർത്താവെ വിളിച്ചാൽ മാത്രം പോര സ്വർഗ്ഗം കിട്ടുവാൻ ഇതും കൂടെ ചെയ്കയും വേണം

It is not ſufficient to ſay Lord, Lord, and maſter, to gain heaven; you muſt likewiſe practiſe virtue.

ഉണ്ട് is ſometimes placed before verbs without any particular meaning, as ഞാൻ വരുന്നുണ്ടോ Is he coming? inſtead of ſaying ഞാൻ വരുന്നുവോ; നീ ഉണ്ടോ ഇതു ചെയ്തു have you done this, for നീ ഇതു ചെയ്തിട്ടോ.

Two negatives, in the Malabar language, do not make an affirmative, therefore if there be a negative noun the verb it governs ſhould be alſo negative, thus ഒന്നും വന്നിട്ടില്ല no one came, ഒരുത്തനും കണ്ടിട്ടില്ല I ſaw no one; നിങ്ങൾ കണ്ടതായ ദർശനം ഒരുത്തനോടും പറയരുത് the viſion which ye ſaw tell to no one.

Sometimes ഉണ്ട് is uſed after വേണം, and then expreſſes ആവശ്യം *in need of* as ഇത്ര വെഗം വേണം നിന്നു ഉണ്ടോ is ſo much hurry neceſſary? വേണം നിന്നു ഉണ്ട് it is neceſſary.

They uſe alſo, with elegance, ല്ല, after വേണം നിന്നു, or വേണം നിന്നു കാൺ, as, കൈക്കുറ്റം വരുവാൻ നിന്നു പിഴവാൻ പാടുണ്ടോ കണ്ടു കൈക്കൊൾ, or വരുവാൻ കണ്ടു കാൺ ല്ല

ല to acquire blifs it is not neceſſary always to faſt; ഞാകൈവ
ണൈകൻ്റെല there is no need for that; ഇകവിശ്വസികൈണ
കൻ്റകാൻ്റെല it is not abſolutely neceſſary to believe this.

When two verbs come together, in a ſentence, even of oppoſite meaning, the former is always in in the preterite tenſe; as പൊയ്വന്നു I went, and came; പൊയ്വന്ത
ംപൊറു when I ſhall have gone and come.

The genitive is placed firſt of two nouns, in whatever caſe they may be; the noun before the verb, and this latter always at the end of the ſentence.

When many verbs meet together in a ſentence, all the former are put in the preterite participle; the laſt, only, in that tenſe which the context requires. E. G. Fear God, pray daily, eschew ſin, practice virtue, repent for ſins committed, and thus ye will ſave your ſouls കംപ്രാണനെ
പടച്ചനിത്രുംനകൻ്റുഭൊഷങ്ങളെ ചെയ്യാകെല്ലു
ന്നുപുണ്യങ്ങളുംപ്രവൃത്തിച്ചുചെയ്തൊഴിഞ്ഞുകാവിൽ
യെങ്കിൽകായുവപുലങ്ങിനിങ്ങളുടെജീവനുകളെ
രക്ഷിക്കും

Here, all the antecedent verbs are in the preterite participle; the laſt, only, in the imperative.

LECTURE TWELTH,

ON THE ORTHOGRAPHY.

It is not enough to be able to ſpeak any language, it is alſo neceſſary

neceſſary to know how to write with correctneſs the ideas you would expreſs; for in this reſpect, principally, the line may be drawn between the learned, and the vulgar. I ſhall therefore proceed to lay down a few rules of ſtrict orthography in the language; by attending to which, beginners may be guided in writing, and conſiderably aſſiſted in reading Malabar compoſitions.

Firſt, Whenever a vowel at the end of a word is followed by one of the ſame ſort in the beginning of another, the final vowel, or more properly the initial is cut off; or abſorbed in the preceding, thus, വിഹ്വാസംകൗടാകവസ്തു a thing contrary to belief, from വിശ്വാസംകൗ and ഞാടാകwhere the initial ഞ of ഞാടാക is ſtruck out; പുലിവിടെഉണ്ട here is a tyger, from പുലിഇവിടെ &c. പള്ളിഅടെച്ചുകുത്തിയിരിക്കുന്നു the Church is now ſhut, from പള്ളിഇടെച്ചുകുത്തി and ഇരിക്കുന്നു; ശത്രുപദ്രവം for ശത്രു and ഉപദ്രവം the annoyance of an Enemy; ഞാവന്നെല്ലാവനെയ്യുംകൊന്നു he ſlew them all, for ഞാവനെ and ഒല്ലവനെയ്യും; നീയെല്ലാചാകകാതരുകയോ will you then give me what you promiſed? for നീയെല്ലാ, and ഒരുകാ.

Secondly, obſerve that, if the ſhort *a* united to any conſonant be followed by *a* ാ long, inſtead of the latter they uſe the mark, called ഉകാരം; thus, ു after the former as വന്നുപോയി the perſon who came, for വന്നാപോയാ; പോയുകൊണ്ടുവരുന്നു who went for പോയാകൊണ്ടുവരുന്നു; ſo alſo രണ്ടുവർഷമായി it is already two years, from രണ്ടാവർഷമായി.

But

But if the ſign of ംൽം be followed by *a* long ാ, the latter is cut off, thus പടാമരമുറിച്ചു when it was war, from പടാമരമാണുറിച്ചു; as is alſo the caſe when the *a* ſhort comes in the laſt place, അമ്മവിടെഉണ്ടോ is your mother there? from അമ്മാ (for അമ്മ) and അവിടെഉണ്ടോ.

Thirdly that if അ ſhort be followed by either of theſe letters, ക്ഷറ്റ, ഉ, ൂ, ി, or ൈ, the final അ takes the ſound, aud nature of the following vowel. E. G. ഞാൻ കൈപ്പുസ്തകമില്ല from ഞാൻകൈയ്പുസ്തകം ില്ല, I have no money at preſent; വരുമെന്നോ will he come? from വരുംഎന്നുഉണ്ടോ. പറഞ്ഞപ്രകാരംതരണം you muſt give me what you promiſed, from പറഞ്ഞതുപ്രകാര&c.

The finals ക ങ ച ട ത ന ന്ത and ം, if followed by a vowel, change this mute letter into a vocal conſonant, aſſuming the nature of the vowel following, thus ക്ഷയിപ്പാൻസമയമില്ല I nave not time at preſent, from ക്ഷയിപ്പുകാംസമയംില്ല. കണ്ടാലറിയാം by ſeeing I ſhall know, from കണ്ടുകാണാറിയും; ſo, alſo ഒറ്റമകൾഇവിടെവന്നോ is my daughter come here? from മകൾഇവിടെ; ഇവിടെഉണ്ടോwho is here? for ആൾഇവിടെഉണ്ടു; ആരുമില്ല, from ആരുംഇല്ല, there is no one; തെന്നീച a bee, from തെൻ honey, and ഈച a fly.

Sometimes ക final is transported to the following letter, which, in this caſe, muſt be doubled and the ക expreſſed by a daſh written over; thus ക്രിസ്തുപ്പാപ്പാ, the holy Pontiff,

is

is written കൈപ്പറ്റുക; and വെവ്വിരിങ്ങു for വ്വെകുവിരിങ്ങു it disunited, or he detached himself; ഞവകുഉള്ളവെയ്കി, they are dead, may be written ഞവ്ള്ളവെയ്കി.

The letter ൻ is in a similar manner vocalized, with following letters; but sometimes it is united with the succeeding consonant; thus പെണ്ണ്കെട്ട, matrimony, may be written പെണ്ണ്കെട്ട; and പെൺപൈപകൾ a young girl or, പെണ്ണ്പൈകൾ, പെൺപുങ്കുടി; പെൺവർഗ്ഗം is properly written പെണ്ണ്ഗ്ഗം the female sex.

The same takes place with the ൻ final, ഞവൻകൈണ്ണു, himself, is written ഞവങ്കൈണ്ണു; ഞാൻകൈണ്ണു I myself ഞാങ്കൈണ്ണു; ഉടൻകൈണ്ണു this instant ഉടങ്കൈണ്ണു; whence arises the junction of letters, which may be seen in the alphabet, such as ഡയിഡ്യുക്കുക്കി &c.

The final ം is, sometimes, united with a following consonant, as if it was ൻ, thus വരുംകാലം is generally written വരുങ്കാലം yet he will come; ചെയ്യുംകാലം I will do ചെയ്യുങ്കാലം &c.

Fourthly, observe that the vowels are only used in the beginning of a word, hence if ഈ, or ഊ be followed by any vowel this latter is changed into യ, യി, യു, യെ, യെയ, as ഈയെയവൻ, that person, instead of ഈ ഈവൻ; ഊയെവൻ instead of ഊഈവൻ this person; ഊയുപം instead of ഊഈപം this time, or turn.

If ക or ക്ക be found in the middle of a word, it is doubled

led, to diſtinguiſh it from ൗ, as ഈകൃതയ്ഞം this ſacrifice; ൈകൈകൃതകൻ to receive, from ൈക, and ൈകൃതകൻ.

Finally, obſerve that, if ൻ, or ം at the end of a word, be followed by the conſonant ന, from the junction of the two is formed the double letter ന്ന, thus വരുംൈന്നരാൾ, when he will come, write വരുമ്മൈന്നരാൾ; ഞവൻന്നുപിടിചതു, he took the meaſure, is written ഞവന്നുപിടിചതു; but this is leſs frequent in proſe than in poetry.

Whence it appears that, in order to write well, a perfect knowledge of the language is required, as well as of all the combinations of the letters, which are not few, but which may be all acquired by a deſire to learn, and unremitted application.

LECTURE THIRTEENTH,

Of the principal Seaſons of the year, and of life, the ſigns of the Zodiac, the months, days of the week, and planets.

The Malabarians know but two viciſſitudes of ſeaſons; the fair weather, and the rainy ſeaſon, and which may be called their ſummer, and winter; the former they call വൈരാൾ, വൈരാൾഉതകാലം the fair, or ſeaſon of ſun ſhine; and the latter വർഷം, or കൻഴുതകാലം the rainy ſeaſon.

The year is called കാലം, ഞ്ഞു, വൎഷം, സംവൎഷം, ഞ്ഞാൾ hence ഈകാലം, ഈഞ്ഞു this year; കഴിഞ്ഞകാല, or കഴിഞ്ഞുlaſt year വരുംകാലം the enſuing year.

The

The year of one's age is called വയസ്സു.

An age is called യുഗം, of which they reckon four, anſwering to the Golden, Silver, Braſs, and Iron ages of the European mythology, which they call കൃതയുഗം, ത്രേതായുഗം, ദ്വാപരയുഗം, കലിയുഗം, Krada, Treda, Dwapara and Kali.

The Malabars compute their preſent Era from the building of the City കൊല്ലം, (Kollam) once a flouriſhing place, now called Coillao, or Quilon; thus the year 1796 correſponds to the Malabar calculation 971, and is written by them കൊല്ലംകൊടുത്തുതിരുഅകതിഴിവുഅകകൊണ്ടുംകൊല്ലം, or കൊണ്ടുക.

Leap year is called കൂട്ടുകൊല്ലം.

Thoſe who live in the Island of വെപ്പി, Veppi, or vaypin, compute from the time at which the ſea began to retreat from their land, and the above ſaid year will crreſpond with their date of 456, commencing the year on the firſt of ſeptember.

We reckon both from the Malabar, and Chriſtian; the latter is with us ക്രിസ്തുപിറന്നിട്ട, or തിരുജനനംകൊണ്ടുകൊടുത്തുതിരുഅകതിഴിവുഅകപിറന്നുറന്നുറന്നുംകൊല്ലം one thouſand ſeven hundred and ninety ſix years after the birth of Chriſt, or according to Engliſh computation.

The months are derived from the ſigns of the Zodiac, and are as follows.

മകരം Capricorn, is made മകരമാസം January, from this name മകരം, and മാസം; a month.

കുംഭം, or കുംഭം a Pitcher (aquarius) കുംഭമാസം February.

മീനം the fiſhes മീനമാസം March.

മേടം the ram മേടമാസം April.

ഇടവം the bull ഇടവമാസം May.

മിഥുനം the twins മിഥുനമാസം June.

കർക്കടകം the crab കർക്കടകമാസം July, or കൎക്കടകം or കൎക്കടമാസം.

സിംഹം the Lion സിംഹമാസം Auguſt, or സിങ്ങം, or സിങ്ങ, or ചിങ്ങമാസം.

കന്നി the Virgin, കന്നിമാസം September, or കന്ന്യാ a Virgin, കന്ന്യാമാസം.

തുലാം the balance തുലാമാസം October.

വൃശ്ചികംthe Scorpion വൃശ്ചികമാസം November.

ധനു the Archer ധനുമാസം December, or ധനുസ്സു; idem in the Samſcrit tongue.

If you add to the foregoing, inſtead of മാസം a word of the ſame ſignification viz. തിങ്കൾ you will have മകരത്തിങ്കൾ the month of January; കുംഭത്തിങ്കൾ the month of february &c.

The month is alſo called തിങ്കൾ; but this it, muſt be remembered, cannot be added to the ſigns of the zodiac.

ആഴ്ച the week is called ആഴ്ച, or ആഴ്ചവട്ടം.

The

The days of the week are taken, like the Roman, from the names of the Planets as ഞായറാഴ്ച, or ഞായർഴ്ച funday; തിങ്കളാഴ്ച monday; ചൊവ്വ Mars ചൊവ്വാഴ്ച Tueſday; ബുധൻ Mercury ബുധനാഴ്ച wedneſday; വ്യാഴം Jupiter വ്യാഴാഴ്ച thurſday; വെള്ളി Venus വെള്ളിയാഴ്ച friday; ശനി Saturn ശനിയാഴ്ച ſaturday,

ആഴ്ച ഒരു ദിവം daily; the final ച of this word is long, and it is declined like പട war.

The day is called ദിവസം, ദിനം, അഹസ്സ, and നാൾ tho' ſometimes ആഴ്ച; but in reckoning the days of the moon's increaſe, or decreaſe the word ദിവസ is always uſed, and never ദിവസം, മൂന്നാം ദിവസ the third day, നാലാംദിവസ the fourth.

The word പക്കം is alſo uſed in the ſame ſenſe, as തിരുവാം ദിവസ, or തിരുവാംപക്കമായി how many days of the moon's age? മൂന്നാംദിവസ, or മൂന്നാംപക്കം the third day; അഞ്ചാംദിവസ, or അഞ്ചാംപക്കം the fifth day; പതിമൂന്നാംദിവസ, or പതിമൂന്നാംപക്കം the thirteenth day.

The anniverſary of a perſon's death is called ആണ്ടുചരക്കം, ചരക്കം ſignifying day of death.

The day is called പകൽ in contradiſtinction to the night, which is called രാവ, രാത്രി, സന്ധ്യ.

A holy day പെരുനാൾ.

A Birth day is പിറന്നാൾ; of a king തിരുനാൾ.

An unlucky day is termed ദുർദ്ദിനം, or ദുർദ്ദിവസം, and ചാകാദിവസം.

To

To obſerve the day whether lucky, or not ന്യായപ്പെടുക; ന്യായപ്പെടുക.

ഈവ്യക്തം ങ്ങനെവെണ്ടുന്നിഷ്ടഉപകാരിച്ചിരു ന്നധർമ്മാത്മാവല്ലന്യായപ്പെടുകചന്ദ്രദിവിലെക്കപോകയും ചെയ്തു the good man, who ſtrived all in his power for our ſakes, having obſerved a lucky day, went to Chandra-diva.

ന്നാണ്ടുമാണ്ടുകയശവകാരസർക്കാർ കൊടുത്തിട്ടു ന്നാടുവാഴിയുടെകിരുന്നാടുണ്ടുകൊണ്ടുഗണപതിയെപ്രാ ർത്തിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുകിരുക്ക കൊത്തികൊടുത്തുവിടുന്നവിട്ടിരുന്ന പണ്ടാരം, രാമസ്വാമി; it was young Pandaram Ram Swamy, of the houſe of Padipura in Calicut, who, obſerving that monday the third day of the month of Danoo of the Malabar year 975 (16th. December 1799) was the anniverſary of the birth of Ram Swamy (The Lord, and Maſter) having implored Ganabady (God of Wiſdom,) put in the laſt type that brings this firſt attempt at an Engliſh Malabar Grammar to an

END

Cougni Kanna

Bayerische
Staatsbibliothek
München

BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Drummond, Robert

Grammar of the Malabar language

Bombay 1799
2 L.as. 77
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10495519-0